

Γρ. Κ. Παύλου
Γρ. Κ. Αντωνίου
Προϊστάμενος Υπηρεσίας
Δ/κός Δ/κός
ΓΔΑΥ

Γρ. Εργαρίδου
Γρ. Σχεζών

03-01-12

ΕΛΛΗΝΟΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
Αριθ. Πρωτοκ.: 15999
Χρονολογία: 28-12-2011

ΕΝΩΠΙΟΝ

ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

Απόφαση υπέρβασης της αποθέσεως στην κλήση Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατ' εφαρμογή των άρθρων 1492 παρ. β' του Π.Δ. 12/1987.

1. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών», που εδρεύει στην Αθήνα (Πανεπιστημίου 30) και εκπροσωπείται νομίμως.
2. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης», που εδρεύει στην Θεσσαλονίκη (Πανεπιστημιούπολη ΑΠΘ Τ.Κ. 541 24 Θεσσαλονίκη) και εκπροσωπείται νομίμως.
3. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο», που εδρεύει στην Αθήνα (Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου Ηρώων Πολυτεχνείου 915780 Ζωγράφου) και εκπροσωπείται νομίμως.
4. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Δημοκράτειο Πανεπιστήμιο Θράκης», που εδρεύει στην Κομοτηνή (Πανεπιστημιούπολη 69100 Κομοτηνή) και εκπροσωπείται νομίμως.
5. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών», που εδρεύει στην Αθήνα (Λεωφ. Συγγρού 136) και εκπροσωπείται νομίμως.
6. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων», που εδρεύει στα Ιωάννινα (Πανεπιστημιούπολη Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Τ.Θ. 1186, Τ.Κ. 45110 ΙΩΑΝΝΙΝΑ) και εκπροσωπείται νομίμως.
7. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Πανεπιστήμιο Κρήτης», που εδρεύει στο Ηράκλειο Κρήτης (Βασιλικά Βουτών, 71 003 Ηράκλειο), και εκπροσωπείται νομίμως.
8. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Πανεπιστήμιο Αιγαίου», που εδρεύει στην Μυτιλήνη (Λόφος Πανεπιστημίου Κτίριο Διοίκησης-Μυτιλήνη 81100) και εκπροσωπείται νομίμως.
9. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Πανεπιστήμιο Πατρών», που εδρεύει στην Πάτρα και εκπροσωπείται νομίμως.
10. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Ιόνιο Πανεπιστήμιο», που εδρεύει στην Κέρκυρα (Ιόνιος Ακαδημία Καποδιστρίου 1 49100 Κέρκυρα) και εκπροσωπείται νομίμως.

11. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας», που εδρεύει στον Βόλο και εκπροσωπείται νομίμως.
12. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου», που εδρεύει στην Τρίπολη (Ερυθρού Σταυρού 28 & Καρυωτάκη, 22100, Τρίπολη) και εκπροσωπείται νομίμως.
13. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών», που εδρεύει στην Αθήνα(Ιερά Οδός 75) και εκπροσωπείται νομίμως.
14. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Πανεπιστήμιο Πειραιώς», που εδρεύει στον Πειραιά (Μ. ΚΑΡΑΟΛΗ και Α. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ 80, 185 34 ΠΕΙΡΑΙΑΣ) και εκπροσωπείται νομίμως.
15. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Πανεπιστήμιο Στερεάς Ελλάδας», που εδρεύει στην Λαμία(Πατασιοπούλου 2-4 ΛαμίαΤΚ 35100) και εκπροσωπείται νομίμως.
16. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Πανεπιστήμιο Μακεδονίας Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών», που εδρεύει στην Θεσσαλονίκη(Εγνατία 156.Ταχ.Κωδ. : 540 06, ΤΘ 1591) και εκπροσωπείται νομίμως.
17. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Πατησίων 42). και εκπροσωπείται νομίμως.
18. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Πολυτεχνείο Κρήτης», που εδρεύει στα Χανιά(Πλατεία Αγ. Τίτου 73132 Χανιά) και εκπροσωπείται νομίμως.
19. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο», που εδρεύει στην Πάτρα(Πάρδος Αριστοτέλους 18, 26 335, Πάτρα) και εκπροσωπείται νομίμως.
20. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας», που εδρεύει στην Κοζάνη(Πάρκο Αγίου Δημητρίου, Τ.Κ.: 50100) και εκπροσωπείται νομίμως.
21. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο», που εδρεύει στην Αθήνα(Ελευθερίου Βενιζέλου 70 Καλλιθεα)και εκπροσωπείται νομίμως.
22. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Πανεπιστήμιο Δυτικής Ελλάδος», που εδρεύει στο Αγρίνιο (Γεωργίου Σεφέρη 2 Τ.Κ. 30100Αγρίνιο) και εκπροσωπείται νομίμως.
23. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου-Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος με την επωνυμία: «Διεθνές Πανεπιστήμιο», που εδρεύει στην Θεσσαλονίκη(14 χιλιομ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ- ΜΟΥΔΑΝΙΑ: 57001 Θέρμη Θεσσαλονίκη)και εκπροσωπείται νομίμως.
24. Του Κωνσταντίνου Ρέμελη του Σωτηρίου, Καθηγητή, Πρυτάνεως του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης(Πανεπιστημιούπολη 69100 Κομοτηνή).

25. Του Βασιλείου Τουρασή, Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης(Πανεπιστημιούπολη 69100 Κομοτηνή).
26. Του Γεωργίου Κώστα, Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης(Πανεπιστημιούπολη 69100 Κομοτηνή).
27. Της Αναστασίας Σαλή - Παπασαλή του Βασιλείου, Καθηγήτριας, Πρυτάνεως του Ιονίου Πανεπιστημίου(Ιόνιος Ακαδημία Καποδιστρίου 1 49100 Κέρκυρα).
28. Της Μιράντας - Χρυσούλας Καλδή του Δημοσθένη, Καθηγήτριας, Αντιπρυτάνεως Ακαδημαϊκών Υποθέσεων και Προσωπικού του Ιονίου Πανεπιστημίου(Ιόνιος Ακαδημία Καποδιστρίου 1 49100 Κέρκυρα).
29. Του Σταύρου Κάτσιου του Αθανασίου, Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως Οικονομικού Προγραμματισμού και Ανάπτυξης του Ιονίου Πανεπιστημίου(Ιόνιος Ακαδημία Καποδιστρίου 1 49100 Κέρκυρα).
30. Του Γεωργίου Χαρβαλιά, Αναπληρωτή Καθηγητή, Πρυτάνεως της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (Αθήνα οδός Πατησίων 42).
31. Του Παναγιώτη Χαραλάμπους, Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως Ακαδημαϊκών Θεμάτων και Έρευνας της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών(Αθήνα οδός Πατησίων 42).
32. Του Μανώλη Μπαμπασούση, Αναπληρωτή Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως Οικονομικών Θεμάτων και Διεθνών Σχέσεων της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών(Αθήνα οδός Πατησίων 42).
33. Του Θεοδώρου Παπαθεοδώρου, Καθηγητή, Πρυτάνεως του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου(Ερυθρού Σταυρού 28 & Καρυωτάκη, 22100, Τρίπολη).
34. Του Τριαντάφυλλου Αλμειδή του Αθανασίου, Καθηγητή, Πρυτάνεως του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων(Πανεπιστημιούπολη Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Τ.Θ. 1186,Τ.Κ. 45110 ΙΩΑΝΝΙΝΑ).
35. Του Γεωργίου Καψάλη του Δημητρίου, Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως Ακαδημαϊκών Υποθέσεων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων(Πανεπιστημιούπολη Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Τ.Θ. 1186,Τ.Κ. 45110 ΙΩΑΝΝΙΝΑ)
36. Του Γιάννη Φίλη του Αναστασίου, Καθηγητή, Πρυτάνεως του Πολυτεχνείου Κρήτης(Πλατεία:Αγ.Τίτου-73132 Χανιά).
37. Του Θεόδωρου Μαρκόπουλου του Νικολάου, Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως του Πολυτεχνείου Κρήτης(Πλατεία:Αγ.Τίτου-73132 Χανιά).
38. Του Ιωάννη Σαριδάκη του Γερασίμου, Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως του Πολυτεχνείου Κρήτης(Πλατεία:Αγ.Τίτου-73132 Χανιά).
39. Της Ιωάννης Κριάρη, Καθηγήτριας, Αντιπρυτάνεως του Παντείου Πανεπιστημίου Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών (Λεωφ. Συγγρού 136 Αθήναι).
40. Του Ευάγγελου Πρόντζα, Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως του Παντείου Πανεπιστημίου Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών (Λεωφ. Συγγρού 136 Αθήναι).
41. Του Κων/νου Φεγγερού, Καθηγητή, Πρυτάνεως του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών(Ιερά Οδός 75).
42. Του Γεωργίου Παπαδάκη, Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών (Ιερά Οδός 75).
43. Του Επαμεινώνδα Παπλωματά, Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών(Ιερά Οδός 75).

44. Του Ιωάννη Μυλόπουλου, Καθηγητή, Πρυτάνεως του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Πανεπιστημιούπολη ΑΠΘ Τ.Κ. 541 24 Θεσσαλονίκη).
45. Του Ιωάννη Παντή, Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως Οικονομικού Προγραμματισμού και Ανάπτυξης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Πανεπιστημιούπολη ΑΠΘ Τ.Κ. 541 24 Θεσσαλονίκη).
46. Της Δέσπης Αιάλιου, Καθηγήτριας, Αντιπρυτάνεως Ακαδημαϊκών Υποθέσεων και Προσωπικού του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Πανεπιστημιούπολη ΑΠΘ Τ.Κ. 541 24 Θεσσαλονίκη).
47. Της Σοφίας Κουίδου-Ανδρέου, Καθηγήτριας, Αντιπρυτάνεως Έρευνας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Πανεπιστημιούπολη ΑΠΘ Τ.Κ. 541 24 Θεσσαλονίκη).
48. Του Ιωάννη Κατσηδημητρίου, Καθηγητή, Πρυτάνεως του Πανεπιστημίου Μακεδονίας (Έγνατία 156.Ταχ.Κωδ. : 540 06, ΤΘ 1591).
49. Του Χάρου Παπαπανάγου, Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως του Πανεπιστημίου Μακεδονίας (Έγνατία 156.Ταχ.Κωδ. : 540 06, ΤΘ 1591).
50. Του Αχιλλέα Ζαπρόνη Καθηγητή, Αντιπρυτάνεως του Πανεπιστημίου Μακεδονίας (Έγνατία 156.Ταχ.Κωδ. : 540 06, ΤΘ 1591).
51. Του Πέρι Τσάρια, Καθηγητή, Πρυτάνεως του Πανεπιστημίου Αγαίου (Λόφος Πανεπιστημίου Κτίριο-Διοίκησης -Μυτιλήνη 81100).
52. Της Αγγελικής Δημητρακοπούλου, Καθηγήτριας, Αντιπρυτάνεως του Πανεπιστημίου Αγαίου (Λόφος Πανεπιστημίου Κτίριο-Διοίκησης -Μυτιλήνη 81100).
53. Του Σίμου Ε. Σαρόπουλου, Καθηγητή, Πρυτανή ΕΜΓΚ Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου Ηρώων Πολυτεχνείου 915780 Ζωγράφου)
54. Του Θεοδοσίου Πελεγρίνη, Καθηγητή, Πρύτανη του «Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών» (Πανεπιστημίου 30 Αθήνα)
55. Της Αντανίας Μοροπούλου, Καθηγήτριας, Αντιπρύτανη ΕΜΠ (Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου Ηρώων Πολυτεχνείου 915780 Ζωγράφου)
- 56.- Του Ευριπίδη Γ. Στεφάνου, Καθηγητή, Πρύτανη Πανεπιστημίου Κρήτης (Βασιλικό Βουτών,71 003 Ηράκλειο)
57. Του Γεώργιου Σταθάκη του Μηνά, Καθηγητή, Πρύτανη Πανεπιστημίου Κρήτης (Βασιλικό Βουτών,71 003 Ηράκλειο)
58. Του Γεώργιου Τζήρτα του Γρηγορίου, Καθηγητή, Αντιπρύτανη Πανεπιστημίου Κρήτης (Βασιλικό Βουτών,71 003 Ηράκλειο)
59. του Κων/νου Τζανάκη του Γεωργίου, Καθηγητή, Αντιπρύτανη Πανεπιστημίου Κρήτης (Βασιλικό Βουτών,71 003 Ηράκλειο)
- 60.- Του Δημοσθένη Σ. Αναγνωστόπουλου, Καθηγητή, Πρύτανη του Χαροκόπειου Πανεπιστημίου, (Ελευθερίου Βενιζέλου 70 Καλλιθέα)
- 61.-Της Ευαγγελίας Γεωργιτσουγιάννη, Καθηγήτριας, Αντιπρύτανη του Χαροκόπειου Πανεπιστημίου, (Ελευθερίου Βενιζέλου 70 Καλλιθέα)

62.-Του Απόστολου Παπαδόπουλου, Καθηγητή, Αντιπρύτανη του Χαροκόπειου Πανεπιστημίου, (Ελευθερίου Βενιζέλου 70 Καλλιθεα)

63.-Του Κ. Μασσέλου, Αναπληρωτή Καθηγητή, Αντιπρύτανη του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου (Ερυθρού Σταυρού 28 & Κορυψάκη, 22100, Τρίπολη)

64.-Του Γρηγορίου Ι. Τσάλτα Καθηγητή, Πρύτανη του Πάντειου Πανεπιστημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών», που εδρεύει στην Αθήνα (Λεωφ. Συγγρού 136)

65. Τον Νομικό Πρόεδρο Δημοσίων Δικαιο - ΑΕΙ με ειδικότητα
Οικονομικών Πανεπιστημίων Αθηνών ή Εργασίας Άλμια (Πακίτιο 7)
ως Έκπαιδευτική Υπόψη.

ΚΑΤΑ:

Της Υπουργού Παιδείας δια Βίου μάθησης και Θρησκευμάτων

Πα την απόφαση :

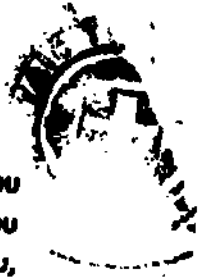
1. Της με αριθμό Φ 122.1/308/125673/Β2 «Εφαρμογή του συστήματος ταξινόμησης ψήφου, κατά τη διαδικασία εκλογής των καθηγητών - εσωτερικών μελών του Συμβουλίου κάθε ΑΕΙ» (ΦΕΚ β'2436/2-11-2011), Υπουργικής απόφασης της Υπουργού Παιδείας δια βίου μάθησης και Θρησκευμάτων
2. και πάσης άλλης συναφούς πράξεως, αρνήσεως ή παραλείψεως της Διοίκησης

Αιτούμεθα την απόφαση της απόλυτης πράξεως της με αριθμό Φ 122.1/308/125673/Β2 Εφαρμογή του συστήματος ταξινόμησης ψήφου, κατά τη διαδικασία εκλογής των καθηγητών - εσωτερικών μελών του Συμβουλίου κάθε ΑΕΙ (ΦΕΚ β'2436/2-11-2011) Υπουργικής απόφασης της υπουργού Παιδείας δια βίου μάθησης και θρησκευμάτων και πάσης άλλης συναφούς πράξεως, αρνήσεως ή παραλείψεως της Διοίκησης, για τους ακολούθους νομίμους, βάσιμους κα αληθείς λόγους και όσους άλλους θα προσθέσουμε μελλοντικά:

Α. ΙΣΤΟΡΙΚΟ:

Με τον νόμο ν. 4009/2011 (ΦΕΚ 195/2011 τ. Α) - για την « Δομή, λειτουργία, διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και τη διεθνοποίηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων», επιφέρονται σημαντικές αλλαγές στην υφιστάμενη ακαδημαϊκή δομή των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και στα συλλογικά και μονομελή όργανα διοίκησης τους. Με τον νόμο αυτό καταργήθηκαν οι διατάξεις του νόμου 1268/1982 ο οποίος με τις τροποποιήσεις του αποτελούσε το νομικό πλαίσιο οργάνωσης και λειτουργίας της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Με τις διατάξεις του νόμου 4009/2011 ως όργανα διοικήσεως των ΑΕΙ προβλέπονται: α) το Συμβούλιο β) ο Πρύτανης και γ) η Σύγκλητος.

Η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση αποτελεί κανονιστική διοικητική πράξη, που εκδόθηκε επί τη βάση της εξουσιοδοτικής διάταξης του εδ. β' της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 και προς ενεργοποίηση και εφαρμογή των διατάξεων του ανωτέρω νόμου, προκειμένου να διενεργηθούν εκλογές για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου κάθε ΑΕΙ με το εκλογικό σύστημα της ταξινομικής ψήφου.

Ήδη ζητούμε την απόρριψη της ανωτέρω πράξης, για τους ακόλουθους νομίμους, βάσιμους και αληθείς λόγους:

Β. ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ:

1.-Επειδή με τις διατάξεις νόμου 4009/2011 ορίζονται μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα:

Άρθρο 8 « Όργανα του ιδρύματος **1.** Τα όργανα του ιδρύματος είναι: α) το Συμβούλιο, β) ο πρόεδρος και γ) η Σύγκλητος. **2.** α) Το Συμβούλιο αποτελείται από δεκαπέντε μέλη. Σε ιδρύματα στα οποία ο αριθμός των καθηγητών πρώτης βαθμίδας είναι μικρότερος των πενήντα, τα μέλη του Συμβουλίου είναι έντεκα. Η θητεία των μελών του Συμβουλίου συνεχίζεται ως τη λήξη της, ανεξαρτήτως αν έχει μεταβληθεί ο αριθμός των καθηγητών πρώτης βαθμίδας του ιδρύματος. β) Τα εννέα ή επτά μέλη του δεκαπενταμελούς ή του ενδεκαμελούς Συμβουλίου, αντίστοιχα, είναι εσωτερικά μέλη του ιδρύματος και, ειδικότερα, οκτώ ή έξι μέλη, αντίστοιχα, είναι καθηγητές πρώτης βαθμίδας ή αναπληρωτές καθηγητές και ένα μέλος είναι εισπρόσωπος των φοιτητών του ιδρύματος. Τα υπόλοιπα έξι ή τέσσερα μέλη, αντίστοιχα, είναι εξωτερικά. **3.** Την ευθύνη της οργάνωσης της διαδικασίας ανάδειξης των εσωτερικών και των εξωτερικών μελών του Συμβουλίου σε κάθε ίδρυμα έχει τριμελής επιτροπή, αποτελούμενη από καθηγητές του ιδρύματος, οι οποίοι ορίζονται από το Συμβούλιο. Τρεις μήνες πριν από τη λήξη της θητείας των αποχωρούντων μελών του Συμβουλίου, ο πρόεδρος του είτε προκηρύσσει εκλογές εφόσον πρόκειται για εσωτερικά μέλη είτε δημοσιεύει ανοικτή πρόσκληση εφόσον πρόκειται για εξωτερικά. Τα αποχωρούντα μέλη συνεχίζουν να ασκούν τα καθήκοντά τους και μετά τη λήξη της θητείας τους, έως την αντικατάστασή τους. **4.** α) Υποψήφια εσωτερικά μέλη του Συμβουλίου μπορούν να είναι όλοι οι πλήρους απασχόλησης οι καθηγητές πρώτης βαθμίδας και αναπληρωτές καθηγητές του ιδρύματος. Δεν επιτρέπεται να είναι υποψήφιοι καθηγητές οι οποίοι αποχωρούν από την υπηρεσία πριν από τη λήξη της τετραετούς θητείας. β) Τα εσωτερικά μέλη εκλέγονται από το σύνολο των καθηγητών του οικείου ιδρύματος με ενιαίο ψηφοδέλτιο και με σημείωση από τους εκλογείς δίπλα από το όνομα των υποψηφίων της σειράς προτίμησης με διαδοχικούς ακέραιους αριθμούς (σύστημα ταξινομικής ψήφου). Στην εκλογή συμμετέχουν και οι λέκτορες των Πανεπιστημίων / καθηγητές εφαρμογών των Τ.Ε.Ι., οι οποίοι υπηρετούν στο ίδρυμα σύμφωνα με τα άρθρα 77 και 78, αντίστοιχα. Τα εσωτερικά μέλη ανά σχολή δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα δύο, εκτός αν το πηλίκο του αριθμού των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου, πλην του φοιτητή, δια του αριθμού των σχολών του ιδρύματος είναι μεγαλύτερο του δύο. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται άπαξ σε προθεσμία ενός μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα θέματα που αφορούν την εφαρμογή του συστήματος της ταξινομικής ψήφου. **5.** α) Προσόντα για την εκλογή εξωτερικού μέλους είναι η ευρεία αναγνώριση του

υποψήφιου στην επιστήμη, στα γράμματα ή τις τέχνες, η διάκριση του στην κοινωνική, οικονομική, πολιτική ή πολιτιστική ζωή σε εθνικό ή σε διεθνές επίπεδο και η γνώση και εμπειρία από θέση ευθύνης. Κωλύονται να εκλεγούν ως εξωτερικά μέλη πρόσωπα τα οποία είχαν οποιαδήποτε οικονομική συναλλαγή με σκοπό το κέρδος με το ίδρυμα την τελευταία πενταετία, καθώς και οι εν ενεργεία καθηγητές Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή οι συνταξιούχοι καθηγητές του ίδιου Α.Ε.Ι.. 6) Ο πρόεδρος και τα λοιπά εξωτερικά μέλη του Συμβουλίου εκλέγονται χωριστά το καθένα από τα εσωτερικά μέλη, με φανερή ψηφοφορία και πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων του συνόλου των εσωτερικών μελών. Αν δεν επαρτηθεί η απαιτούμενη πλειοψηφία, η εκλογή επαναλαμβάνεται μέσα σε μία εβδομάδα, οπότε και απαιτείται πλειοψηφία των δύο τρίτων του συνόλου των εσωτερικών μελών. Με πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων του συνόλου των μελών μπορεί να παυθεί εξωτερικό μέλος για λόγους πλημμελούς άσκησης των υποχρεώσεων και καθηκόντων του. 6. Ο εκπρόσωπος των φοιτητών του ιδρύματος εκλέγεται από τους προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές και υποψήφιους διδάκτορες σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 49. Υποψήφιοι μπορούν να είναι οι προπτυχιακοί φοιτητές που έχουν διανύσει το πρώτο έτος σπουδών και βρίσκονται εντός του ενδεικτικού προγράμματος σπουδών, οι μεταπτυχιακοί φοιτητές κατά το πρώτο έτος φοίτησης τους και οι υποψήφιοι διδάκτορες που διανύουν τα τρία πρώτα έτη από την εγγραφή τους ως υποψήφιοι διδάκτορες. 7. Τα μέλη του Συμβουλίου εκλέγονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων του συνόλου των μελών του τον αναπληρωτή πρόεδρο του Συμβουλίου μεταξύ των καθηγητών του ιδρύματος που έχουν εκλεγεί στο Συμβούλιο. 8. α) Με την επιφύλαξη της επόμενης περίπτωσης, η θητεία των μελών του Συμβουλίου είναι τετραετής. Δεν επαρτηείται η εκλογή τους για τρίτη συνεχόμενη θητεία στο Συμβούλιο του ίδιου ιδρύματος. β) Η θητεία του εκπροσώπου των φοιτητών είναι ετήσια, χωρίς δυνατότητα επανεκλογής. 9. Στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου του ιδρύματος μετέχει, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ένας εκπρόσωπος κάθε κατηγορίας προσωπικού που προβλέπεται στα άρθρα 28 και 29, όταν συζητούνται θέματα που αφορούν την οικεία κατηγορία προσωπικού. Οι εκπρόσωποι αυτοί αναδεικνύονται από ενιαίο ψηφοδέλτιο για κάθε κατηγορία προσωπικού κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στον Οργανισμό του ιδρύματος. 10. Το Συμβούλιο του ιδρύματος έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες και όσες άλλες προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού: α) τη χάραξη στρατηγικής για την ανάπτυξη του ιδρύματος σε τοπικό, εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο και τη διαμόρφωση της ιδιαίτερης φυσιογνωμίας του στο πλαίσιο της αποστολής και της πορείας του, β) τη γενική εποπτεία και τον έλεγχο της λειτουργίας του ιδρύματος σύμφωνα με τον Οργανισμό και τον Εσωτερικό Κανονισμό, γ) την έγκριση της πρότασης για την έκδοση και αναθεώρηση του Οργανισμού σύμφωνα με το άρθρο 5, δ) την έγκριση και αναθεώρηση του Εσωτερικού Κανονισμού σύμφωνα με το άρθρο 6, ε) την ανάληψη πρωτοβουλιών για τη σύνδεση του ιδρύματος με την κοινωνία και την οικονομία, τη συμβολή του στην ανάπτυξη της χώρας, καθώς και τη συνεργασία με εκπαιδευτικά ή μορφωτικά ιδρύματα και επιστημονικούς και κοινωνικούς φορείς της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, στ) τον καθορισμό των κατευθύνσεων για την ανάπτυξη του ιδρύματος, επί τη βάση των οποίων ο πρόεδρος καταρτίζει το σχέδιο συμφωνιών προγραμματικού σχεδιασμού, την έγκριση των σχεδίων αυτών και την παρακολούθηση και τον έλεγχο της υλοποίησης των συμφωνιών σε ετήσια βάση, ζ) την έγκριση του ετήσιου τακτικού

οικονομικού προϋπολογισμού και των τροποποιήσεων του, του τελικού οικονομικού απολογισμού του ιδρύματος, καθώς και του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων που αφορά το ίδρυμα, η) την έγκριση του ετήσιου προγραμματισμού και απολογισμού για την αξιοποίηση της περιουσίας του ιδρύματος, θ) την έγκριση του ετήσιου απολογισμού των δραστηριοτήτων και της εν γένει λειτουργίας του ιδρύματος, ι) την εκλογή των κοσμητόρων των σχολών και την παύση από τα καθήκοντα τους, ια) την εποπτεία του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) που προβλέπεται στο άρθρο 58, την επιλογή των μελών του διοικητικού συμβουλίου και του διευθύνοντος συμβούλου του και την παύση τους από τα καθήκοντα τους, ιβ) τη συγκρότηση επιτροπών για τη μελέτη ή διευτεράιωση θεμάτων που εμπύττουν στις αρμοδιότητες του και ιγ) τον ορισμό ή μη διδάκτρων και του ύψους τους για τα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών του ιδρύματος, ύστερα από γνώμη της κοσμητείας της σχολής μεταπτυχιακών σπουδών. 11. Το Συμβούλιο συντάσσει κάθε δύο έτη έκθεση για τα πεπραγμένα του, την οποία δημοσιοποιεί με κάθε πρόσφορο μέσο. 12. Τα μέλη του Συμβουλίου και ο πρόεδρος λαμβάνουν κατ' αποκοπή αποζημίωση, για τη συμμετοχή τους σε αυτό, η οποία καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 13. Ο πρόεδρος συγκαλεί το Συμβούλιο, καταρτίζει την ημερήσια διάταξη στην οποία περιλαμβάνονται υποχρεωτικά και θέματα που τίθενται από δύο τουλάχιστον μέλη του Συμβουλίου, προεδρεύει των εργασιών του, μεριμνά για την εφαρμογή των αποφάσεων του και εκδίδει διεθνή πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την εκλογή του πρότανη. Ο αναπληρωτής πρόεδρος αναπληρώνει τον πρόεδρο όταν αλείπει, απουσιάζει ή κωλύεται. Η διοικητική και γραμματειακή υποστήριξη του Συμβουλίου παρέχεται από μονάδα των διοικητικών υπηρεσιών του ιδρύματος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Οργανισμό του. 14. Ο Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων εκδίδει διαπιστωτική πράξη για το διορισμό του προέδρου, του αναπληρωτή προέδρου και των μελών του Συμβουλίου. 15. Ως πρότανης εκλέγεται καθηγητής πρώτης βαθμίδας Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, με ελληνική ιθαγένεια και άριστη γνώση της ελληνικής γλώσσας, αναγνωρισμένο κύρος και σημαντική διοικητική εμπειρία. 16. α) Ο πρότανης εκλέγεται από τους καθηγητές του ιδρύματος, ύστερα από διεθνή πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, η οποία εκδίδεται από τον πρόεδρο του Συμβουλίου. β) Την ευθύνη της οργάνωσης της διαδικασίας ανάδειξης του πρότανη έχει τριμελής επιτροπή, η οποία συγκροτείται με απόφαση του Συμβουλίου και αποτελείται από καθηγητές πρώτης βαθμίδας του οικείου ιδρύματος. Η συμμετοχή στην εν λόγω επιτροπή αποτελεί καθήκον στο πλαίσιο του διοικητικού έργου του καθηγητή πρώτης βαθμίδας. Η επιτροπή προβαίνει στις αναγκαίες ενέργειες για την προαίλευση υποψηφιοτήτων, συγκεντρώνει τις υποψηφιότητες, προσκαλεί τους υποψηφίους σε ακρόαση ανοικτή στην κοινότητα του ιδρύματος και εκθέτει στο Συμβούλιο τα ακαδημαϊκά και διοικητικά προσόντα των υποψηφίων κατ' αλφαριθμητική σειρά. γ) Το Συμβούλιο, με απόφαση του, που λαμβάνεται με πλειοψηφία των δύο τρίτων του συνόλου των μελών του, επιλέγει εφόσον είναι ενδιακαμελές δύο και εφόσον είναι δεκαπενταμελές τρεις υποψηφίους μεταξύ αυτών που συγκεντρώνουν τα τυπικά προσόντα που προβλέπονται στην παράγραφο 15 και ύστερα από εκτίμηση των ουσιαστικών τους προσόντων. Μέσα σε προθεσμία δύο ημερών από την επιλογή, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, καλούνται όλοι οι καθηγητές του ιδρύματος να εκλέξουν, μεταξύ των υποψηφίων που επιλέχθηκαν, τον πρότανη του ιδρύματος. Στην

εκλογή συμμετέχουν και οι λέκτορες των Πανεπιστημίων / καθηγητές εφαρμογών των Τ.Ε.Ι., οι οποίοι υπηρετούν στο ίδρυμα σύμφωνα με τα άρθρα 77 και 78, αντίστοιχα. Αν κανείς από τους υποψηφίους δεν συγκεντρώσει την απόλυτη πλειοψηφία των έγκυρων ψήφων, η εκλογή επαναλαμβάνεται την επόμενη ημέρα μεταξύ των δύο πλειοψηφούντων υποψηφίων. δ) Ο πρόεδρος διορίζεται με απόφαση του Συμβουλίου, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, για πενταετή θητεία. Αν ο πρόεδρος παραιτηθεί ή για οποιονδήποτε λόγο εκλείψει, εκλέγεται νέος πρόεδρος για πλήρη θητεία. ε) Ο πρόεδρος δεν μπορεί να εκλεγεί για δεύτερη συνεχή θητεία στο ίδιο ίδρυμα. 17. Ο πρόεδρος ορίζει, για την υποβοήθηση του έργου του, Καθηγητές πρώτης βαθμίδας ή αναπληρωτές Καθηγητές του ιδρύματος ως αναπληρωτές πρόεδρο, στους οποίους μεταβιβάζει συγκεκριμένες αρμοδιότητες του, με απόφαση του που εγκρίνεται από το Συμβούλιο. Με την απόφαση ορισμού των αναπληρωτών πρόεδρο καθορίζεται η σειρά με την οποία αναπληρώνουν τον πρόεδρο αν απουσιάζει, κωλύεται ή ελλείπει για οποιονδήποτε λόγο. Ο αριθμός των αναπληρωτών πρόεδρο καθορίζεται στον Οργανισμό του ιδρύματος. 18. Ο πρόεδρος έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες και όσες άλλες προβλέπονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού, του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού: α) Προϊστάται του ιδρύματος και το διευθύνει, έχει την ευθύνη για την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών του, επιβλέπει την τήρηση των νόμων, του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού και μεριμνά για τη συνεργασία των οργάνων του ιδρύματος, των διδασκόντων και των φοιτητών. β) Εισπράσσει το ίδρυμα δικαστικά και εξωδίκως. γ) Συγκαλεί τη Σύγκλητο, καταρτίζει την ημερήσια διάταξη, ορίζει ως εισηγητή των θεμάτων μέλος της Συγκλήτου, προεδρεύει των εργασιών της και εισηγείται τα θέματα για τα οποία δεν έχει ορίσει ως εισηγητή άλλο μέλος της Συγκλήτου. Μεριμνά για την εφαρμογή των αποφάσεων της. δ) Μετέχει χωρίς ψήφο στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου του ιδρύματος. Μπορεί, επίσης, να μετέχει χωρίς ψήφο στις συνεδριάσεις όλων των λοιπών συλλογικών οργάνων του ιδρύματος. ε) Καταρτίζει σχέδιο Οργανισμού και Εσωτερικού Κανονισμού, τους οποίους εισηγείται προς έγκριση στο Συμβούλιο του ιδρύματος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον παρόντα νόμο. στ) Καταρτίζει και αναμορφώνει τον ετήσιο τακτικό οικονομικό προϋπολογισμό και τελικό οικονομικό απολογισμό του ιδρύματος, καθώς και τους αντίστοιχους του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, τους οποίους υποβάλλει προς έγκριση στο Συμβούλιο. ζ) Καταρτίζει και αναμορφώνει τον ετήσιο απολογισμό των δραστηριοτήτων και της εν γένει λειτουργίας του ιδρύματος, τον οποίο υποβάλλει προς έγκριση στο Συμβούλιο. η) Προκηρύσσει τις θέσεις καθηγητών. θ) Εκδίδει τις πράξεις διορισμού του προσωπικού του ιδρύματος και χορηγεί τις άδειες απουσίας του προσωπικού. ι) Μπορεί να μεταβιβάζει το δικαίωμα υπογραφής εγγράφων στους προϊσταμένους των υπηρεσιών του ιδρύματος. ια) Μπορεί να ζητά από οποιονδήποτε όργανο, πλην του Συμβουλίου του ιδρύματος, στοιχεία και έγγραφα για κάθε υπόθεση του ιδρύματος. ιβ) Συγκαλεί οποιοδήποτε συλλογικό όργανο, πλην του Συμβουλίου του ιδρύματος, όταν αυτό παραλείπει παρ'νόμως να λάβει αποφάσεις, και προεδρεύει των εργασιών του χωρίς δικαίωμα ψήφου. ιγ) Λαμβάνει συγκεκριμένα μέτρα για την αντιμετώπιση επειγόντων ζητημάτων, όταν τα αρμόδια όργανα διοίκησης του ιδρύματος, πλην του Συμβουλίου, αδυνατούν να λειτουργήσουν και να λάβουν αποφάσεις. ιδ) Είναι υπεύθυνος για τη λήψη μέτρων για την προστασία και ασφάλεια του προσωπικού και της περιουσίας του ιδρύματος. ιε) Τοποθετεί τους γενικούς διευθυντές του ιδρύματος. ιστ)

Κατανέμει τις πιστώσεις στις εκπαιδευτικές, ερευνητικές και λοιπές δραστηριότητες του ιδρύματος στο πλαίσιο της αντίστοιχης συμφωνίας προγραμματικού σχεδιασμού. ι) Οργανώνει και καταργεί τα προγράμματα σπουδών με απόφαση του, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη της Συγκλήτου και εγκρίνεται από το Συμβούλιο. ιη) Ασκήν όσες αρμοδιότητες δεν ανατίθενται από το νόμο ειδικώς σε άλλα Όργανα του ιδρύματος. 19. Ο συνολικός αριθμός των μελών της Συγκλήτου που έχουν δικαίωμα ψήφου δεν μπορεί να υπερβαίνει τα είκοσι ένα ή τα τριάντα ένα ο αριθμός των σχολών του ιδρύματος υπερβαίνει τις οκτώ και αποτελείται από: α) τον πρύτανη, β) τους κοσμήτορες, γ) εκπροσώπους των καθηγητών με διετή θητεία μη ανανεώσιμη, ο αριθμός των οποίων είναι ίσος προς τον αριθμό των σχολών του ιδρύματος και οι οποίοι εκλέγονται από τη γενική συνέλευση της σχολής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον οικείο Οργανισμό, δ) έναν εκπρόσωπο των προπτυχιακών φοιτητών, έναν των μεταπτυχιακών φοιτητών και έναν εκπρόσωπο των υποψήφιων διδασκόντων, όπου υπάρχουν, οι οποίοι εκλέγονται για ετήσια θητεία χωρίς δυνατότητα επανεκλογής, ε) έναν εκπρόσωπο κάθε κατηγορίας προσωπικού που προβλέπεται στα άρθρα 28 και 29, με διετή θητεία, χωρίς δυνατότητα επανεκλογής, που εκλέγεται από ενιαίο ψηφοδέλτιο με καθολική ψηφοφορία των μελών της οικείας κατηγορίας προσωπικού και συμμετέχει, με δικαίωμα ψήφου, όταν συζητούνται θέματα που αφορούν ζητήματα της αντίστοιχης κατηγορίας προσωπικού. Η ακριβής σύνθεση και ο αριθμός των μελών της Συγκλήτου με δικαίωμα ψήφου, καθώς και οι προϋποθέσεις και κάθε θέμα σχετικό με την εφαρμογή των ανωτέρω, προβλέπονται στον Οργανισμό και τον Εσωτερικό Κανονισμό του ιδρύματος, αντίστοιχα. Στις συνεδριάσεις της Συγκλήτου παρίστανται, χωρίς δικαίωμα ψήφου, οι αναπληρωτές του πρύτανη και ο γραμματέας του ιδρύματος. 20. Στη Σύγκλητο ανήκουν οι ακόλουθες αρμοδιότητες, καθώς και όσες άλλες προβλέπονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού, του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού: α) Η χάραξη της εκπαιδευτικής και ερευνητικής πολιτικής του ιδρύματος. β) Η χάραξη πολιτικής για τη διασφάλιση της ποιότητας στην εκπαιδευτική και ερευνητική διαδικασία. γ) Η έγκριση για την εκτέλεση των χρηματοδοτούμενων ερευνητικών, εκπαιδευτικών, επιμορφωτικών και αναπτυξιακών έργων, αν η διαχείριση των σχετικών κονδυλίων έχει ανατεθεί στο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) που προβλέπεται στο άρθρο 58. Κατά την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής, στις συνεδριάσεις της Συγκλήτου δε μετέχουν οι εκπρόσωποι των προπτυχιακών φοιτητών. δ) Η έγκριση για την εκτέλεση έργων συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, κατάρτισης και δια βίου μάθησης. ε) Η έγκριση των ειδικών μητρώων εσωτερικών και εξωτερικών μελών των επιτροπών επιλογής ή εξέλιξης καθηγητών, που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 19. στ) Η έγκριση των κανονισμών σπουδών πρώτου, δεύτερου και τρίτου κύκλου. ζ) Η έγκριση των κανονισμών σπουδών προγραμμάτων σύντομου κύκλου και δια βίου μάθησης. η) Η έγκριση του περιεχομένου όλων των προγραμμάτων σπουδών του ιδρύματος. θ) Η λήψη απόφασης για την οργάνωση προγραμμάτων σπουδών σε συνεργασία με άλλα Α.Ε.Ι. και ερευνητικά κέντρα της ημεδαπής ή της αλλοδαπής. ι) Η λήψη απόφασης για την έναρξη και τη λήξη των εκπαιδευτικών εξαμήνων. ια) Η διατύπωση γνώμης προς τον πρύτανη του ιδρύματος για τον Οργανισμό, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 5. ιβ) Η διατύπωση σύμφωνης γνώμης προς το Συμβούλιο του ιδρύματος για τον Εσωτερικό Κανονισμό, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 6. ιγ) Η διατύπωση γνώμης προς το Συμβούλιο του ιδρύματος για ίδρυση ή κατάργηση, συγχώνευση, κατάτμηση, μετονομασία ή αλλαγή έδρας σχολών. ιδ) Η

ΚΑΡΤΑ

διατύπωση γνώμης προς τον πρότανη για την οργάνωση ή την κατάργηση προγραμμάτων σπουδών. ιε) Η διατύπωση γνώμης προς τον πρότανη για τον προγραμματικό σχεδιασμό. ιστ) Η διατύπωση γνώμης προς τον πρότανη για την κατανομή του συνόλου των πιστώσεων στις εκπαιδευτικές, ερευνητικές και λοιπές δραστηριότητες του ιδρύματος κατά την αντίστοιχη συμφωνία προγραμματικού σχεδιασμού.

Άρθρο 9 Όργανα της σχολής 1. Όργανα της σχολής είναι: α) ο κοσμήτορας, β) η κοσμητεία και γ) η γενική συνέλευση. 2. α) Υποψήφιοι για τη θέση του κοσμήτορα μπορούν να είναι αναγνωρισμένου Κύρους Καθηγητές πρώτης βαθμίδας της σχολής με διοικητική εμπειρία, οι οποίοι υποβάλλουν υποψηφιότητα ύστερα από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, που εκδίδεται από τον πρότανη. Ο κοσμήτορας εκλέγεται από το Συμβούλιο του ιδρύματος και διορίζεται από τον πρότανη. β) Υστερα από τη δημοσιοποίηση της πρόσκλησης, ο πρότανης ορίζει τριμελή επιτροπή, η οποία αποτελείται από Καθηγητές πρώτης βαθμίδας του ιδρύματος, εκ των οποίων οι δύο ανήκουν στην οικεία σχολή. Η επιτροπή αυτή προβαίνει στις αναγκαίες ενέργειες για την προσέλευση υποψηφιοτήτων, συγκεντρώνει τις υποψηφιότητες, προσκαλεί τους υποψηφίους σε ακρόαση ανοικτή στην κοινότητα της σχολής και εκθέτει στο Συμβούλιο τα ακαδημαϊκά και διοικητικά προσόντα των υποψηφίων κατ' αλφαριθμητική σειρά. γ) Ο κοσμήτορας εκλέγεται με φανερή ψηφοφορία, με πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων του συνόλου των μελών του Συμβουλίου για θητεία τεσσάρων ετών. Αν δεν επαυχθεί η απαιτούμενη πλειοψηφία, η εκλογή επαναλαμβάνεται μέσα σε μία εβδομάδα. Αν στη δεύτερη εκλογή δεν επαυχθεί πλειοψηφία των δύο τρίτων επαναλαμβάνεται η ψηφοφορία μεταξύ των δύο πλειοψηφούντων υποψηφίων. Αν και πάλι δεν επαυχθεί πλειοψηφία των δύο τρίτων τότε η διαδικασία κηρύσσεται άγονη και η όλη διαδικασία εκλογής κοσμήτορα επαναλαμβάνεται με την έκδοση νέας πρόσκλησης. δ) Ο κοσμήτορας δεν μπορεί να εκλεγεί για τρίτη συνεχή θητεία. 3. Η γενική συνέλευση της σχολής μπορεί να αποκλείσει αιτιολογημένα υποψηφιότητα για την εκλογή συγκεκριμένου κοσμήτορα, με πλειοψηφία των τριών τετάρτων του συνόλου των μελών της, πριν την υποβολή της έκθεσης της τριμελούς επιτροπής προς το Συμβούλιο. Στη σχετική ψηφοφορία δεν μετέχουν οι υποψήφιοι κοσμήτορες. 4. Ο κοσμήτορας μπορεί να παυθεί με αιτιολογημένη απόφαση του Συμβουλίου του ιδρύματος, η οποία λαμβάνεται με πλειοψηφία των τριών τετάρτων του συνόλου των μελών του, για ανεπάρκεια στην εκτέλεση των καθηκόντων του. 5. Ο κοσμήτορας της σχολής έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες και όσες άλλες προβλέπονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού, του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού: α) συγκαλεί την κοσμητεία, καταρτίζει την ημερήσια διάταξη, ορίζει ως εισηγητή των θεμάτων μέλος της κοσμητείας, προεδρεύει των εργασιών της και εισηγείται τα θέματα για τα οποία δεν έχει οριστεί ως εισηγητής άλλο μέλος της κοσμητείας, β) επιβλέπει την εφαρμογή των προγραμμάτων σπουδών και την τήρηση των νόμων, του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού, γ) μεριμνά για την εφαρμογή των αποφάσεων της κοσμητείας, δ) προϊσταται των υπηρεσιών της κοσμητείας, ε) συγκροτεί, μετά από γνώμη της κοσμητείας, τις επιτροπές επιλογής ή εξέλιξης, καθώς και αξιολόγησης των καθηγητών, που προβλέπονται στα άρθρα 19 και 21 αντίστοιχα, και στ) συγκροτεί επιτροπές για τη μελέτη ή διεκπεραίωση συγκεκριμένων θεμάτων που εμπíπτουν στις αρμοδιότητες του. 6. Ο κοσμήτορας συντάσσει ετήσια έκθεση απολογισμού του έργου του την οποία υποβάλλει προς έγκριση στη γενική συνέλευση της σχολής. 7. Ο κοσμήτορας

αναπληρώνεται από το διευθυντή τμήματος, του οποίου προηγείται χρονικά η εκλογή. 8. Η κοσμητεία αποτελείται από: α) τον κοσμήτορα της σχολής, β) τους διευθυντές των τμημάτων και γ) έναν εκπρόσωπο των φοιτητών της σχολής, χωρίς δικαίωμα ψήφου. 9. Αν η σχολή οργανώνει ένα μόνο Πρόγραμμα σπουδών, η κοσμητεία αποτελείται από τον κοσμήτορα, ο οποίος εκτελεί και χρέη διευθυντή τμήματος από τρεις εκλεγμένους από τη γενική συνέλευση της σχολής Καθηγητές και από έναν εκπρόσωπο των φοιτητών. Στην περίπτωση αυτή, η γενική συνέλευση της σχολής ασκεί και τις αρμοδιότητες της συνέλευσης τμήματος. Τα θέματα που αφορούν την εφαρμογή της παραγράφου αυτής καθορίζονται με απόφαση του πρύτανη, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 10. Η κοσμητεία έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες και όσες άλλες προβλέπονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού, του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού: α) Τη γενική εποπτεία της λειτουργίας της σχολής και των προγραμμάτων σπουδών. β) Τη χάραξη της γενικής εκπαιδευτικής και ερευνητικής πολιτικής της σχολής, τον προγραμματισμό και τη στρατηγική της πορείας και της ανάπτυξης της και τον τακτικό απολογισμό των σχετικών δραστηριοτήτων της, στο πλαίσιο της πολιτικής του ιδρύματος και των αποφάσεων του Συμβουλίου του. γ) Τον προγραμματισμό και την εισήγηση προς τον πρύτανη για την προκήρυξη θέσεων καθηγητών, ύστερα από εισήγηση των συνελεύσεων των τμημάτων. δ) Την κατάρτιση και τη δημοσίευση των μητρώων που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 19. ε) Τη διατύπωση γνώμης προς τον Κοσμήτορα για τη σύνθεση των επταμελών επιτροπών εκλογής ή εξέλιξης των καθηγητών της σχολής. στ) Την πρόσκληση επισκεπτών καθηγητών, την προκήρυξη θέσεων εντεταλμένων διδασκαλίας και τη συγκρότηση των οικείων επιτροπών επιλογής. ζ) Τη διατύπωση σύμφωνης γνώμης προς τον πρύτανη και τη Σύγκλητο για την έγκριση του περιεχομένου των προγραμμάτων σπουδών, περιλαμβανομένων των γενικών και ειδικών, όπου υπάρχουν, ύστερα από πρόταση που διατυπώνεται από ειδική επιτροπή. Η ειδική επιτροπή συγκροτείται από τον κοσμήτορα και αποτελείται τουλάχιστον από πέντε Καθηγητές της σχολής και, εφόσον δεν πρόκειται για νέο Πρόγραμμα σπουδών, τον διευθυντή του τμήματος. Η ίδια επιτροπή καταρτίζει το περιεχόμενο του προγράμματος σπουδών, ύστερα από σύμφωνη γνώμη της συνέλευσης του οικείου τμήματος εφόσον δεν πρόκειται για νέο Πρόγραμμα σπουδών. η) Την κατάταξη των φοιτητών στα ειδικά προγράμματα σπουδών, ύστερα από την επιτυχή ολοκλήρωση του γενικού προγράμματος σπουδών, εφόσον προβλέπεται. Για την κατάταξη λαμβάνονται υπόψη η βαθμολογία των εισαγωγικών εξετάσεων, και οι προτιμήσεις τους, σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του Οργανισμού. θ) Την έγκριση αλλαγής προγράμματος σπουδών από φοιτητές της σχολής με μεταφορά πιστωτικών μονάδων, ύστερα από αίτηση των φοιτητών. Για την αλλαγή αυτή λαμβάνονται υπόψη η βαθμολογία των εισαγωγικών εξετάσεων, οι προτιμήσεις των φοιτητών και η διατήρηση του συνολικού αριθμού φοιτητών ανά Πρόγραμμα σπουδών. ι) Την απονομή τίτλων σπουδών των προγραμμάτων σπουδών που οργανώνει η σχολή. ια) Την απονομή τίτλων Επίτιμου Διδάκτορα, Ομότιμου και Επίτιμου Καθηγητή. ιβ) Τη λήψη απόφασης για την οργάνωση προγραμμάτων σπουδών σε συνεργασία με άλλα ιδρύματα. ιγ) Τη διατύπωση γνώμης για τον προγραμματικό σχεδιασμό του ιδρύματος, κατά το σκέλος που αφορά τη σχολή, σύμφωνα με την περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 62. ιδ) Τη ρύθμιση του τρόπου λειτουργίας των υπηρεσιών της κοσμητείας. ιε) Την τήρηση μητρώων επιστημονικών δημοσιεύσεων των καθηγητών της σχολής. ιστ) Τη διασφάλιση της ισότιμης

πρόσβασης και συμμετοχής στα προγράμματα σπουδών όλων των φοιτητών, χωρίς διακρίσεις και ανεξάρτητα από το φύλλο, την αναπηρία ή άλλα χαρακτηριστικά. 11. Η γενική συνέλευση της σχολής απαρτίζεται από Καθηγητές της σχολής. Με τον Οργανισμό κάθε ιδρύματος ορίζεται ο αριθμός των μελών της συνέλευσης, η δυνατότητα εκ περιτροπής συμμετοχής των καθηγητών της σχολής στη γενική συνέλευση, καθώς και ο τρόπος συγκρότησης και λειτουργίας της. Η γενική συνέλευση έχει τις αρμοδιότητες που ορίζονται στον παρόντα νόμο, καθώς και όσες γνωμοδοτικές αρμοδιότητες ορίζονται για κάθε σχολή με τον Οργανισμό του ιδρύματος. 12. Οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου ορίζονται στον Οργανισμό και κάθε σχετικό θέμα ορίζεται στον Εσωτερικό Κανονισμό του ιδρύματος.

Στο άρθρο 76 του ν 4009/2011 ορίζονται τα ακόλουθα: « Εκλογή πρώτων οργάνων του Α.Ε.Ι. Συγκρότηση σχολών 1. α) Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος νόμου, την ευθύνη για την ανάδειξη των μελών του πρώτου Συμβουλίου κάθε Α.Ε.Ι. έχει οργανωτική επιτροπή, η οποία αποτελείται από πέντε μέλη για τα Α.Ε.Ι. στα οποία υπηρετούν τουλάχιστον πενήντα καθηγητές πρώτης βαθμίδας και από τρία μέλη για τα Α.Ε.Ι. στα οποία υπηρετούν λιγότεροι από πενήντα καθηγητές πρώτης βαθμίδας. β) Η επιτροπή αποτελείται από τους δύο προηγούμενους του υπηρετούντος εκλεγμένους πρυτάνεις ή προέδρους Τ.Ε.Ι. που είναι εν ενεργεία ή ομότιμοι καθηγητές και συμπληρώνεται από τους προηγούμενους των υπηρετούντων εκλεγμένους αντιπρυτάνεις ή αντιπροέδρους Τ.Ε.Ι. που είναι επίσης εν ενεργεία ή ομότιμοι καθηγητές, κατά τη σειρά της πλέον πρόσφατης υπηρεσίας τους στην πρυτανεία ή την προεδρία. Μεταξύ αντιπρυτάνεων ή αντιπροέδρων της ίδιας σειράς προηγούνται οι καθηγητές πρώτης βαθμίδας και μεταξύ καθηγητών της ίδιας βαθμίδας οι αρχαιότεροι στην οικεία βαθμίδα. Αν δεν υπάρχουν προηγούμενοι εκλεγμένοι πρυτάνεις ή πρόεδροι Τ.Ε.Ι. και αντιπρυτάνεις ή αντιπροέδροι Τ.Ε.Ι. ή αν ο αριθμός τους δεν επαρκεί ή αν δεν αποδέχονται τον ορισμό τους για οποιονδήποτε λόγο, η επιτροπή συμπληρώνεται από τους καθηγητές του ιδρύματος που έχουν το μεγαλύτερο χρόνο υπηρεσίας ως μέλη Διδακτικού - Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) ή Επιστημονικού Προσωπικού (Ε.Π.) στη βαθμίδα του καθηγητή. Δεν ορίζονται ως μέλη της επιτροπής εκείνοι που μέσα σε δέκα ημέρες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου δηλώνουν εγγράφως προς τον πρύτανη ή πρόεδρο Τ.Ε.Ι., κοινοποιώντας τη δήλωση τους στο Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, ότι ενδιαφέρονται να θέσουν υποψηφιότητα ως μέλη του Συμβουλίου. γ) Για τη συγκρότηση της επιτροπής εκδίδεται μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, διαπιστωτική πράξη του πρύτανη ή προέδρου του Τ.Ε.Ι., που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με την απόφαση της συγκρότησης ορίζεται ως πρόεδρος το πρώτο, κατά τη σειρά ορισμού του σύμφωνα με την προηγούμενη περίπτωση, μέλος της επιτροπής. Η διοικητική και γραμματειακή υποστήριξη της επιτροπής παρέχεται από τη μονάδα των διοικητικών υπηρεσιών του ιδρύματος που είναι αρμόδια για θέματα προσωπικού. δ) Αν, για οποιονδήποτε λόγο, παρέλθει άπρακτη η προθεσμία που προβλέπεται στην προηγούμενη περίπτωση, η διαπιστωτική πράξη εκδίδεται από τον Υπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. ε) Αν μέλος της επιτροπής παραιτηθεί ή εκλείψει, αντικαθίσταται κατά σειρά από τον αμέσως επόμενο αντιπρύτανη ή αντιπρόεδρο Τ.Ε.Ι. ή τον καθηγητή που έχει το μεγαλύτερο χρόνο υπηρεσίας ως μέλος Δ.Ε.Π. ή Ε.Π. στη βαθμίδα του καθηγητή. 2. Μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από τη συγκρότηση της, η

επιτροπή που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο προκηρύσσει τις εκλογές για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου. Η επιτροπή καταρτίζει τον κατάλογο των υποψηφίων, διενεργεί τις εκλογές και δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8 που εφαρμόζονται αναλόγως, έως και τις 15.11.2011. 3. Οι φοιτητές ή σπουδαστές εκλέγουν τον εκπρόσωπο τους στο Συμβούλιο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8 που εφαρμόζονται αναλόγως, έως και τις 15.11.2011. Μέσα στην ίδια προθεσμία εκλέγονται από τα αντίστοιχα σώματα οι εκπρόσωποι του διοικητικού προσωπικού, των μελών του Ε.Ε.Δι.Π. Ι, Ε.Ε.Δι.Π. ΙΙ και Ε.Τ.Ε.Π. για τα Πανεπιστήμια και του ΕΔι.Π., ΕΡ.Δι.Π. και Ε.Τ.Π. για τα Τ.Ε.Ι.. 4. Ο πρόεδρος της επιτροπής που προβλέπεται στην παράγραφο 1, μέσα σε μία εβδομάδα από τη δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων των εκλογών για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών, εκδίδει και δημοσιεύει ανοικτή πρόσκληση για την υποβολή υποψηφιοτήτων για τις θέσεις του προέδρου και των λοιπών εξωτερικών μελών του Συμβουλίου του ιδρύματος. Η επιτροπή συγκεντρώνει τις υποψηφιότητες και οργανώνει τη διαδικασία εκλογής των εξωτερικών μελών του Συμβουλίου από τα εσωτερικά μέλη, σύμφωνα με τις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 5 του άρθρου 8 που εφαρμόζονται αναλόγως. Τα εσωτερικά και τα εξωτερικά μέλη εκλέγουν τον ανασπληρωτή πρόεδρο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 7 του άρθρου 8. 5. Η όλη διαδικασία συγκρότησης του Συμβουλίου ολοκληρώνεται έως και τις 16.1.2012 και στη συνέχεια εκδίδεται η διαπιστωτική πράξη που προβλέπεται στην παράγραφο 14 του άρθρου 8. 6. Ο προϋπολογισμός του ιδρύματος του έτους 2012 εγκρίνεται από το Συμβούλιο που συγκροτείται σύμφωνα με το παρόν άρθρο. 7. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος νόμου, με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου κάθε Α.Ε.Ι., η οποία διατυπώνεται μετά από εισήγηση του πρύτανη και γνώμη της Συγκλήτου, καθώς και ύστερα από γνώμη της ΑΔΙΠ, συνιστώνται οι σχολές του ιδρύματος κατά την έννοια του παρόντος νόμου. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα καταργούνται οι υφιστάμενες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου σχολές, προβλέπεται η ταυτόχρονη μετατροπή των υφιστάμενων τμημάτων σε προγράμματα σπουδών των νέων σχολών, καταργούνται οι τομείς των τμημάτων που μετατρέπονται με εξαίρεση τα Γενικά Τμήματα, όπου υπάρχουν, τα οποία καταργούνται και ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν την ανάθεση της υλοποίησης των προγραμμάτων σπουδών σε τμήματα κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού, την κατανομή του πάσης φύσεως προσωπικού, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού των Γενικών Τμημάτων, των διοικητικών υπηρεσιών, των εργαστηρίων, κλινικών και μουσείων και των φοιτητών στις σχολές, ο τρόπος συγκρότησης των πρώτων γενικών συνελεύσεων των σχολών και των συνελεύσεων των τμημάτων, καθώς και κάθε θέμα σχετικό με τη μετάβαση στο νέο καθεστώς και την ομαλή συνέχιση του εκπαιδευτικού έργου και της φοίτησης των φοιτητών. Από τη συγκρότηση των σχολών και των τμημάτων σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, οι πρόεδροι των τμημάτων που έχουν εκλεγεί σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου διατάξεις ασκούν τα καθήκοντα των διευθυντών τμημάτων έως τη λήξη της θητείας τους. Για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής, οι γνώμες των Συμβουλίων των ιδρυμάτων και της ΑΔΙΠ υποβάλλονται έως τις 30.4.2012. Αν οι γνώμες των Συμβουλίων και της ΑΔΙΠ δεν υποβληθούν μέσα στην ανωτέρω προθεσμία, εφαρμόζεται η παράγραφος 4 του άρθρου 20 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999, Α' 45). 8. Μέσα σε ένα μήνα από τη δημοσίευση του προεδρικού

διατάγματος που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, ολοκληρώνονται οι διαδικασίες εκλογής των νέων κοσμητόρων ή διευθυντών σχολών Τ.Ε.Ι., σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 9. Για την εφαρμογή της παραγράφου 3 του άρθρου 9, η γενική συνέλευση της σχολής απαρτίζεται από τους διευθυντές των τμημάτων. Από την εκλογή των νέων κοσμητόρων ή διευθυντών σχολών Τ.Ε.Ι. και έως την έκδοση του Οργανισμού του ιδρύματος και τη συγκρότηση της Σύγκλητου ή της Συνέλευσης Τ.Ε.Ι. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 και του Οργανισμού, η Σύγκλητος ή η Συνέλευση Τ.Ε.Ι. συγκροτείται από τον πρύτανη ή τον πρόεδρο Τ.Ε.Ι., τους κοσμητορες ή διευθυντές των σχολών Τ.Ε.Ι., τον αρχαιότερο καθηγητή πρώτης βαθμίδας κάθε σχολής, έναν εκπρόσωπο των προπτυχιακών φοιτητών ή σπουδαστών, έναν των μεταπτυχιακών φοιτητών ή σπουδαστών και έναν των υποψήφιων διδασκάλων, όπου υπάρχουν, καθώς και έναν εκπρόσωπο κάθε κατηγορίας προσωπικού που προβλέπεται στα άρθρα 28 και 29. Έως την έκδοση του προεδρικού διατάγματος που προβλέπεται στην παράγραφο 6 του άρθρου 29, οι εκπρόσωποι των κατηγοριών προσωπικού που προβλέπονται στο άρθρο αυτό εκλέγονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου. Οι εκπρόσωποι των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών ή σπουδαστών και των υποψήφιων διδασκάλων, όπου υπάρχουν, εκλέγονται ταυτόχρονα με τον εκπρόσωπο τους στο Συμβούλιο, σύμφωνα με την παράγραφο 3. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 8. Η Σύγκλητος που συγκροτείται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο αναλαμβάνει καθήκοντα το αργότερο έως την 1.9.2012. 9. Τα Συμβούλια των ιδρυμάτων υποβάλλουν στο Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων τις προτάσεις τους για την έγκριση των Οργανισμών τους, σύμφωνα με το άρθρο 5, έως τις 31.12.2012. 10. Το Συμβούλιο που συγκροτείται σύμφωνα με το παρόν άρθρο εκανεί από την 1.2.2012 τη διαδικασία εκλογής νέου πρύτανη ή προέδρου Τ.Ε.Ι. σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Δικαίωμα υποβολής υποψηφιότητας για τη θέση του πρύτανη ή προέδρου Τ.Ε.Ι. κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου έχουν και οι υπηρετούντες κατά τη δημοσίευση του πρυτάνεις και αντιπρυτάνεις ή πρόεδροι και αντιπρόεδροι Τ.Ε.Ι.. Οι θητείες όλων των πρυτάνειων και αντιπρυτάνειων ή προέδρων και αντιπροέδρων Τ.Ε.Ι. που έχουν εκλεγεί σύμφωνα με τις κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ισχύουσες διατάξεις, λήγουν στις 31.8.2012, οπότε και αναλαμβάνουν καθήκοντα οι πρυτάνεις ή πρόεδροι Τ.Ε.Ι. που εκλέγονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. 11. Μέχρι την ανάληψη καθηκόντων από τους πρυτάνεις ή τους προέδρους Τ.Ε.Ι. οι οποίοι θα εκλεγούν σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, οι εν ενεργεία πρυτάνεις, αντιπρυτάνεις ή πρόεδροι και αντιπρόεδροι Τ.Ε.Ι., καθώς και το πρυτανικό συμβούλιο ή το συμβούλιο Τ.Ε.Ι. εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντα τους σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου διατάξεις. 12. Αν παρέλθουν άπρακτες οι προθεσμίες της προηγούμενης παραγράφου, από 1.9.2012 αναστέλλεται η επιτέλεση της βασικής χρηματοδότηση του ιδρύματος».

Οι ανωτέρω ουδημίσεις ενισχύονται σε πλήρη αντίθεση, όπως καταστάση αναλυτικά εκτίθεται τόσο με την διάταξη του άρθρου 16 του Συντάγματος όπως και με άλλες διατάξεις του Συντάγματος που εκτίθενται κατώ πρός έκταση.

Κατά συνέπεια η προσβαλλόμενη απόφαση ως επιστηνολόγηση στις ως άνω αντισημιτιστικές διατάξεις, αλλά και ως προάγονσα η ίδια ουθύνισις που παροσθιδύνουν τους εν λόγω υπακοκείμενους κηγόνες δικαίου, είναι παρόνομη και σκυσσιτέα.

Ειδιόττωση:

1. ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ:

1.1.-Με το άρθρο 16 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «1. Η τέχνη και η επιστήμη, η έρευνα και η διδασκαλία είναι ελεύθερες, η ανάπτυξη και η προαγωγή τους αποτελεί υποχρέωση του Κράτους. Η ακαδημαϊκή ελευθερία και η ελευθερία της διδασκαλίας δεν απαλλάσσουν από το καθήκον της υπακοής στο Σύνταγμα. 2. Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες. 3... 4.... 5. Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση. Τα ιδρύματα αυτά τελούν υπό την εποπτεία του Κράτους, έχουν δικαίωμα να ενισχύονται οικονομικά από αυτό και λειτουργούν σύμφωνα με τους νόμους που αφορούν τους οργανισμούς τους. Συγχώνευση ή κατάτμηση ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων μπορεί να γίνει και κατά παρέκκλιση από κάθε αντίθετη διάταξη, όπως νόμος ορίζει ... 6. Οι καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων είναι δημόσιοι λειτουργοί. Το υπόλοιπο διδακτικό προσωπικό τους επατελεί επίσης δημόσιο λειτουργήμα, με τις προϋποθέσεις που νόμος ορίζει. Τα σχετικά με την κατάσταση όλων αυτών των προσώπων καθορίζονται από τους οργανισμούς των οικείων ιδρυμάτων. Οι καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων δεν μπορούν να παυθούν προτού λήξει σύμφωνα με το νόμο ο χρόνος υπηρεσίας τους παρά μόνο με τις ουσιαστικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 88 παράγραφος 4 και ύστερα από απόφαση συμβουλίου που αποτελείται κατά πλειοψηφία από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει το όριο ηλικίας των καθηγητών των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Εωσώτου εκδοθεί ο νόμος αυτός οι καθηγητές που υπηρετούν αποχωρούν αυτοδικαίως μόλις λήξει το ακαδημαϊκό έτος μέσα στο οποίο συμπληρώνουν το εξηκοστό έβδομο έτος της ηλικίας τους».

1.2.-Με τις ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις κατοχυρώνεται η ελεύθερη ανάπτυξη της επιστήμης, ως θεμελιώδης σκοπός του κράτους, και καθορίζονται οι βασικές προϋποθέσεις και οι αρχές που πρέπει να διέκουν την παροχή της ανώτατης εκπαίδευσης, για την οποία θεσπίζονται συγκεκριμένα οργανωτικά και λειτουργικά πλαίσια που οριοθετούν τη δράση όχι μόνο της διοίκησης αλλά και του κοινού νομοθέτη, κατά τη ρύθμιση από αυτόν των σχετικών θεμάτων. Κατά την έννοια των συνταγματικών αυτών διατάξεων, η ανώτατη εκπαίδευση, σκοπός της οποίας είναι η προαγωγή και μετάδοση της επιστημονικής γνώσης με την έρευνα και τη διδασκαλία, παρέχεται από αυτοτελή ιδρύματα, που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, σύμφωνα αφενός με την αρχή της ακαδημαϊκής ελευθερίας και αφετέρου την αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης των ιδρυμάτων αυτών. Η απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας υπ' αριθμ. 2786/1984 η οποία, ερμηνεύοντας τη σχετική συνταγματική διάταξη, δέχεται ότι: «Η αρχή της πλήρους

αυτοδιοικήσεως των ΑΕΙ συνίσταται στην εξουσία των ιδρυμάτων αυτών να αποφασίζουν με δικά τους, αποκλειστικά, όργανα (ατομικά ή συλλογικά), οριζόμενα μεν από τον κοινό νομοθέτη, απαρτιζόμενα, όμως, οπωσδήποτε, από πρόσωπα τα οποία είναι επιφορτισμένα ή μετέχουν κατά τις προαναφερόμενες συνταγματικές διατάξεις, στην πραγμάτωση της εκπαιδευτικής και ερευνητικής αποστολής τους»

1.2.1.-Ειδικότερα: Η αρχή της ακαδημαϊκής ελευθερίας εγγυάται την αδέσμευτη επιστημονική σκέψη, έρευνα και διδασκαλία και νοείται :

α) Ως ατομικό δικαίωμα του πανεπιστημιακού ερευνητή ή διδασκάλου, που θεμελιώνει αξίωση έναντι της κρατικής εξουσίας να μην επεμβαίνει με οποιονδήποτε τρόπο στην εκπαιδευτική διαδικασία αλλά και

β) ως θεσμική εγγύηση που προστατεύει λειτουργικά την ελευθερία της επιστημονικής έρευνας και διδασκαλίας, δηλ την οργανωμένη επιστημονική δραστηριότητα, που αναπτύσσεται, σύμφωνα με κανόνες που θεσπίζει και με οικονομικά μέσα που παρέχει το κράτος, μέσα στα πλαίσια της λειτουργίας Α.Ε.Ι.¹

1.2.2.- Η ακαδημαϊκή ελευθερία καταλαμβάνει αποκλειστικά και μόνον το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΑΕΙ (ΣτΕ 3894/1996, ΣτΕ 2136/1991) είναι, ως προς το περιεχόμενο και τη μέθοδο της διδασκαλίας και της έρευνας, απόλυτη και ισχύει έναντι πάντων, μη επιδεχόμενη άλλους περιορισμούς από εκείνους που απορρέουν από την υποχρέωση σεβασμού εκ μέρους του πανεπιστημιακού διδασκάλου ή ερευνητή των άλλων διατάξεων του Συντάγματος.

Ο κοινός νομοθέτης έχει βέβαια την ευχέρεια να ορίσει το γνωστικό αντικείμενο της διδασκαλίας και της έρευνας, δεν επιτρέπεται όμως να θεσπίσει τέτοιους οργανωτικούς ή λειτουργικούς κανόνες, οι οποίοι, έστω και εμμέσως, συνεπάγονται περιορισμούς στην ακαδημαϊκή ελευθερία (ΣτΕ Ολ. 2786/1984, ΣτΕ338/2011).

Για την πραγματοποίηση της επιστημονικής έρευνας και διδασκαλίας μέσα στο πλαίσιο των αρχών της ακαδημαϊκής ελευθερίας και της αυτοδιοίκησης των Α.Ε.Ι., ο συνταγματικός νομοθέτης προέβλεψε την ύπαρξη διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού, τα μέλη του οποίου αναγνωρίζονται ως δημόσιοι λειτουργοί, τελούντες υπό ιδιαίτερο προστατευτικό καθεστώς εγγυώμενο την προσωπική και λειτουργική τους ανεξαρτησία (ΣτΕ 2786/1984 Ολ., 246/2006).

Εκ τούτου έπεται ότι, κατά την οργάνωση των καθηκόντων των ανωτάτων εκπαιδευτικών λειτουργιών, πρέπει να εξασφαλίζεται η ακώλυτη άσκηση του ερευνητικού και διδακτικού

¹ . Για πρώτη φορά έχουμε κατοχύρωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας στο Σ 1927 στο Γ κεφάλαιο του με τον τίτλο 'Δημόσιον Δίκαιον των Ελλήνων'. Το άρθρο 21 Σ 1927 ορίζει τα έξης : « Η τέχνη και η επιστήμη και η διδασκαλία αυτών είναι ελεύθεραι , διατελούν δε υπό την προστασίαν του κράτους , το οποίο συμμετέχει εις την επιμέλεια και εξάπλωσιν αυτών». Ακολούθησε η ιστορική απόφαση του ΣτΕ η υπ' αριθ 355/1943 (Δίκη των τόνων) το Δικαστήριο αποδέχτηκε την αρχή της ελευθερίας της ακαδημαϊκής ελευθερίας υπό το κράτος του τότε ισχύοντος Συντάγματος του 1911

τους έργου. Συνεπώς, η κατάρτιση των προγραμμάτων της πανεπιστημιακής διδασκαλίας πρέπει να παρέχει συγκεκριμένες δυνατότητες ασκήσεως του ατομικού αυτού δικαιώματος προς έρευνα και διδασκαλία (ΣτΕ 3478-3479/2001, 2460-2461/2002, 1234/2003, 56/2005, 246/2006).

Η ένταξη της ακαδημαϊκής ελευθερίας στην κατηγορία των θεσμικών εγγυήσεων επιβάλλει στο κράτος: να εξασφαλίζει την εκπλήρωση της αποστολής των πανεπιστημίων και να την υποστηρίζει με όλα τα αναγκαία (και ιδίως τα οικονομικά) μέσα (ΣτΕ 4009/2000)

2-Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΑΕΙ:

2.1.- Από την παράγραφο 5 (εδαφ. α' και β') του άρθρου 16 του ισχύοντος Συντάγματος (1975) προκύπτει ότι, η καθιερωμένη πλήρης αυτοδιοίκηση των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων περιλαμβάνει:

α) Την εξουσία εκλογής των οργάνων διοικήσεως του Πανεπιστημίου (ΣτΕ 2298/1979). Ειδικότερα, «πλήρης αυτοδιοίκηση» των ΑΕΙ κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 5 εδ. α' συντ. δεν μπορεί να νοηθεί στοιχειωδώς παρά μόνον με την ανάδειξη των οργάνων που διοικούν τα Α.Ε.Ι από την πανεπιστημιακή κοινότητα του οικείου ιδρύματος-αφού η αυτοδιοίκηση νοείται κατ' αναφορά προς κάθε μεμονωμένο ΑΕΙ κα όχι προς το σύνολο τους- αλλά και μέσα από την συγκεκριμένη πανεπιστημιακή κοινότητα, δηλαδή από όλους όσους την απαρτίζουν.

β) Την εξουσία εκλογής με δικά τους όργανα του διδακτικού (κυρίου και βοηθητικού) προσωπικού τους.

γ) Την άσκηση του ερευνητικού και εκπαιδευτικού έργου, όπως η κατάρτιση προγραμμάτων σπουδών κλπ. Είναι προφανές ότι η πανεπιστημιακή αυτοδιοίκηση είναι ουσιώδες στοιχείο της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αποτελεί όμως πλέον αυτοτελώς προστατευόμενο μέγεθος, κάτι το οποίο αποτελεί χαρακτηριστικό γνώρισμα του Ελληνικού Συντάγματος.

Ο κοινός νομοθέτης θεσπίζοντας κανόνες λειτουργίας και οργάνωσης των ΑΕΙ πρέπει α) να έχει υπόψη την «φύση του πράγματος»² δηλαδή την συγκρότηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, β) δεν μπορεί να καταργήσει τον συνταγματικό θεσμό της αυτοδιοικήσεως των Α.Ε.Ι αλλά ούτε να τον διαμορφώσει με τέτοιο τρόπο, ώστε η αυτοδιοίκηση των Α.Ε.Ι να μην μπορεί να χαρακτηριστεί ως «πλήρης».

2.2.- Η εποπτεία του Κράτους επί των ΑΕΙ περιορίζεται, κατά την έννοια του άρθρου 16 Σ στον έλεγχο νομιμότητας και μόνον των σχετικών με τα ανωτέρω θέματα πράξεων, των οργάνων τους, αποκλεισμένου του ουσιαστικού ελέγχου των πράξεων αυτών αφού ένας τέτοιος έλεγχος θα ήταν ασυμβίβαστος προς την "πλήρη" αυτοδιοίκηση των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, η οποία σε κάθε περίπτωση θα ήτο κενή περιεχομένου (ΣτΕ 2216/1977). Εξ άλλου, εφόσον δεν παραχωρήθηκε αυτονομία στα ΑΕΙ, το κράτος διατηρεί

² Βλ: αναλυτικά την Έκθεση επί του νομοσχεδίου της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής.

την εξουσία: α) να καθορίζει την αρμοδιότητα τους και β) να προβαίνει στην οργάνωση τους, εντός των διαγραφομένων υπό του Συντάγματος πλαισίων. Ασκώντας δε έλεγχο νομιμότητας επί των διοικητικών τους πράξεων υποχρεούται ταυτόχρονα στην οικονομική ενίσχυση τους, σύμφωνα άλλωστε με την ρητή ρύθμιση του άρθρου 16 παρ 5 εδαφ. β' του Συντ. Διά τους ανωτέρω λόγους κατοχυρώνονται συνταγματικά οι αρχές της ακαδημαϊκής ελευθερίας και η ελευθερία της επιστήμης της έρευνας και της διδασκαλίας.

Η κατοχύρωση αυτή δεν καλύπτει μόνο τη συλλογική δραστηριότητα, αλλά αφορά και σε κάθε ατομική δράση των υποκειμένων της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Συνέπεια της ελευθερίας της αυτοδυνάμου διδασκαλίας ως ατομικού δικαιώματος, που αναφέρεται σε όλο το διδακτικό προσωπικό, είναι το δικαίωμα μαθήσεως των φοιτητών, που στα σύγχρονα πανεπιστήμια δεν είναι απλοί κηρύτες της παρεχόμενης υπηρεσίας, αλλά προάγοντες συμμετέχοντες στην άσκηση της. (ΣΤΕ 2805/1984 ΟΛ).

3.- ΤΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΕΝΗΣ

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση και σε εκτέλεση του νόμου 4009/2011 και ως εκ τούτου στηρίζεται σε αντισυνταγματικές διατάξεις και έχει εκδοθεί για την εφαρμογή αντισυνταγματικών ρυθμίσεων κυρίως ως προς την εκλογή και ανάδειξη οργάνων διοίκησης, που πλήττουν την ακαδημαϊκή ελευθερία και παραβιάζουν την κατοχύρωση της πλήρους αυτοδιοικήσεως των πανεπιστημίων. Κατά τα ειδικότερα δε αναφερόμενα, η ρύθμιση του άρθρου 8 του νόμου 4009/2011 είναι αντίθετη με το άρθρο 16 Σ, όπως αυτό έχει ερμηνευτεί (βλ: αναλυτικά την Έκθεση επί του νομοσχεδίου της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής) από την πάγια νομολογία.

Ως εκ τούτου και η προσβαλλόμενη, θεσπίζοντας το εκλογικό σύστημα για την εκλογή και ανάδειξη οργάνων διοίκησης των ως άνω αντισυνταγματικών διατάξεων του άρθρου 8 του ν. 4009/2011, είναι παράνομη και ακυρωτέα. Συγκεκριμένα:

3.1.- Συμβούλιο Διοίκησης

Συγκροτείται για πρώτη φορά για τα ελληνικά ΑΕΙ το Συμβούλιο Διοίκησης, το οποίο, όπως προκύπτει από τις προαναφερθείσες στο άρθρο 8 παράγραφος 10 του νόμου 4009/2011 αρμοδιότητες του, έχει σημαντικές ακαδημαϊκές και διοικητικές αρμοδιότητες. Το όργανο αυτό, δεν έχει καμία απολύτως σχέση ή συνάφεια με τα προγενεστέρως λειτουργούντα όργανα διοικήσεως του πανεπιστημίου κατά τον ν. 1268/1982³.

Μεταξύ των ακαδημαϊκών αρμοδιοτήτων του είναι μεταξύ άλλων η εκλογή των κοσμητόρων των σχολών και η παύση από τα καθήκοντα τους⁴, η συνεργασία με

³ Οποιοδήποτε δεν μπορεί να συνάδει προς την έννοια της πλήρους αυτοδιοικήσεως των ΑΕΙ η συμμετοχή μη μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας, πράγμα εντελώς διαφορετικό από την συγκρότηση των ειδικών εκλεκτορικών σωμάτων μελών ΔΕΠ όπως έκρινε η 32/2009 Απόφαση ΣΤΕ (βλ: αναλυτικά την Έκθεση επί του νομοσχεδίου της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής).

⁴ Είναι προφανές πειθαρχικό μέτρο για το οποίο υφίστανται συγκεκριμένα όργανα.

εκπαιδευτικά και μορφωτικά ιδρύματα και η σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 16 ευθύνη της οργάνωσης διαδικασίας ανάδειξης του πρύτανη που γίνεται από επιτροπή η οποία συγκροτείται με απόφαση του Συμβουλίου. Η επιτροπή προβαίνει σε ανοικτή ακρόαση στους υποψηφίους πρυτάνεις, και εκθέτει στο συμβούλιο τα ακαδημαϊκά και διοικητικά προσόντα των υποψηφίων. Το Συμβούλιο⁵ ακολούθως, προεπιλέγει με απόφαση του τους υποψηφίους μεταξύ αυτών που συγκεντρώνουν τα αναγκαία τυπικά προσόντα και ώστερα από εκτίμηση των ουσιαστικών τους προσόντων. Η κρίση αυτή του Συμβουλίου, αφορά προφανώς τόσον τα ακαδημαϊκά όσο και τα διοικητικά προσόντα των υποψηφίων. Από τη σχετική διάταξη προκύπτει ότι, το όργανο αυτό έχει μικτές αρμοδιότητες τόσο ακαδημαϊκές όσο και διοικητικές. Είναι συλλογικό όργανο διοικήσεως⁶ του ΑΕΙ και ως εκ τούτου ο κοινός νομοθέτης όφειλε, πράγμα που δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση, τηρώντας την διάταξη του άρθρου 16 του Συντάγματος να ρυθμίσει έτσι ώστε να απαρτίζεται και να ελέγχεται οπωσδήποτε από πρόσωπα που ανήκουν στους παράγοντες του πανεπιστημιακού βίου του συγκεκριμένου ΑΕΙ ή τους εκπροσωπούν⁷ (βλ. ΣτΕ 2786/1984), δηλαδή: τους διδάσκοντες, καθηγητές και μέλη βοηθητικού προσωπικού, τους φοιτητές και τα μέλη του διοικητικού προσωπικού του ΑΕΙ.

Άλλωστε η εκλογή των πανεπιστημιακών αρχών ερρυθμίζεται μεν στο παρελθόν κατά διάφορο τρόπο, με βασικό στοιχείο όμως, την δημοκρατική συμμετοχή της πανεπιστημιακής κοινότητας στην εκλογή των οργάνων διοίκησης του Πανεπιστημίου (Ολ. ΣΤΕ 2786/84, 2789/1984, εκταμ. 32/2009). Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 2083/1992, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 8 παράγραφος 1 του ν. 3549/2007 ορίζονται τα εξής: «α) ο πρύτανης και οι αντιπρυτάνεις εκλέγονται από ειδικό σώμα εκλεκτόρων που απαρτίζεται από το σύνολο: Ι) των μελών Δ.Ε.Π. του πανεπιστημίου, ΙΙ) των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών του πανεπιστημίου και ΙΙΙ) των βοηθών, επιστημονικών συνεργατών και επιμελητών, των μελών του ειδικού και εργαστηριακού διδακτικού προσωπικού (ε.ε.δ.π.), των μελών του ειδικού τεχνικού εργαστηριακού προσωπικού (ε.τ.ε.π.) και του διοικητικού προσωπικού του πανεπιστημίου. το ποσοστό των ψήφων που έλαβε κάθε υποψήφιος συνδυασμός υπολογίζεται από το άθροισμα των ποσοστών επί των ψηφισάντων που έλαβε ο συνδυασμός από καθεμιά από τις τρεις κατηγορίες εκλεκτόρων, τούτων κολλαπλασιαζόμενων με τους συντελεστές βαρύτητας 0,50, 0,40 και 0,10 αντίστοιχα και ανεξάρτητα από το ποσοστό προσέλευσης της κάθε κατηγορίας εκλεκτόρων. ειδικότερες λεπτομέρειες για την εφαρμογή των ανωτέρω προβλέπονται στον εσωτερικό κανονισμό του ιδρύματος». Στην εισηγητική έκθεση του ν.

⁵ Δεν έχει τις ίδιες αρμοδιότητες με το Πρυτανικό Συμβούλιο

⁶ Του ν 2690/99

⁷ Το άρθρο 3 του ν 2083/1992 ορίζει ότι: «Άρθρο 31.3. α) Ο Πρύτανης και οι Αντιπρυτάνεις εκλέγονται από ειδικό σώμα εκλεκτόρων που απαρτίζεται από το σύνολο: Ι) των μελών Δ.Ε.Π. του Πανεπιστημίου, των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών του Πανεπιστημίου και των Βοηθών, Επιστημονικών Συνεργατών και Επιμελητών, των μελών του Ειδικού και Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Δ.Π.), των μελών του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.) και του Διοικητικού Προσωπικού του Πανεπιστημίου.»

3549/2007 αναφέρεται ότι το άρθρο 8 επισημαίνει το δημοκρατικό χαρακτήρα της διοικητικής λειτουργίας των Α.Ε.Ι., καθώς προβλέπει νέα ρύθμιση της διαδικασίας εκλογής των αρχών διοίκησης των ιδρυμάτων και των οργάνων διοίκησης των τμημάτων, με καθιέρωση του συστήματος της καθολικής ψηφοφορίας των φοιτητών⁸ και του υπολογισμού του βάρους της ψήφου τους, με συγκεκριμένα ποσοστά, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους».

3.1.1.- Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 8 παρ 4 του ν 4009/2011 : το δικαίωμα του εκλέγειν για τα εσωτερικά μέλη του συμβουλίου έχει το σύνολο των καθηγητών και των λεκτόρων του οικείου ιδρύματος με ενιαίο ψηφοδέλτιο, πλην όμως ανεπιτρέπτως και κατά παράβαση του άρθρου 16 και 5 παρ 1Σ, εξαιρούνται της δυνατότητας του εκλέγεσθαι οι επίκουροι καθηγητές, μέλη και αυτοί της ακαδημαϊκής κοινότητας που ασκούν και εκείνοι, κατά το άρθρο 16 παρ 1 του ν 4009/2011 το διδακτικό και ερευνητικό έργο στα ΑΕΙ (βλ ΣΤΕ 1854/1990).

Περαιτέρω για την εκλογή των εσωτερικών μελών παραβιάζεται η διάταξη του άρθρου 16 Σ, αφού: δεν εκλέγονται από το σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας, δεν μετέχουν της εκλογής τους το διοικητικό προσωπικό του ΑΕΙ και οι φοιτητές.

3.1.2.- Ενώ προβλέπεται η ύπαρξη κατά τα ανωτέρω στο συμβούλιο και εξωτερικών μελών του συμβουλίου, 6 ή 4 μελών του συμβουλίου και ένας εκπρόσωπος των φοιτητών.

Στα εξωτερικά μέλη του συμβουλίου, κατά τον νόμο (άρθρο 8 παρ 5^α του ν 4009/2011):

1) α) Δεν περιλαμβάνονται εν ενεργεία καθηγητές ΑΕΙ της ημεδαπής ή συνταξιούχοι καθηγητές του ίδιου ΑΕΙ, τιθεμένης έτσι ανεπιτρέπτης διάταξης, κατά παράβαση την διάταξη του άρθρου 4Σ, σε βάρος των ακαδημαϊκών δασκάλων ιδίως των καθηγητών της ημεδαπής, χωρίς προφανείς λόγους δημοσίου συμφέροντος⁹.

β) Τα μέλη του συμβουλίου αυτά μετέχοντα στην επιλογή οργάνων με αμιγώς ακαδημαϊκή ιδιότητα, όπως του πρύτανη και του κοσμήτορα, πρέπει να ανήκουν υποχρεωτικώς σύμφωνα με την συνταγματική διάταξη στην οικεία ακαδημαϊκή κοινότητα, διαφορετικά στερείται η ακαδημαϊκή κοινότητα της εξουσίας πλήρους αυτοδιοίκησης της.

Από τις διατάξεις του νόμου 4009/2011 προκύπτει ότι τα εξωτερικά μέλη του συμβουλίου με οποιαδήποτε ιδιότητα τους είναι αδύνατο να καταστούν μέλη της ακαδημαϊκής

⁸ Κρίθηκε ότι: « Επειδή εν όψει των αναφερθέντων η επίδικη εκλογική διαδικασία διεξήχθη κατά παράβαση των προεκτεθεισών διατάξεων του άρθρου 3 παράγραφος 1 του Ν. 2083/1992, όπως ισχύουν, διότι η εκλογή των αναφερθεισών πρυτανικών αρχών δεν διενεργήθηκε από όλες τις κατηγορίες των εκλεκτόρων που προβλέπει ο νόμος αφού δεν δόθηκε η δυνατότητα σε μια από αυτές, δηλαδή σε εκείνη των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών, να ψηφίσουν και το αποτέλεσμα της εκλογής στηρίχθηκε μόνο στις ψήφους των δύο άλλων κατηγοριών εκλεκτόρων. Τα αρμόδια όργανα για την εκλογή, δηλαδή το πρυτανικό συμβούλιο και περαιτέρω η κεντρική εφορευτική επιτροπή, όφειλαν, κατά την έννοια του νόμου, να διασφαλίσουν την απρόσκοπτη συμμετοχή στην δημοκρατική διαδικασία αναδείξεως των αρχών του εν λόγω ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος όλων των εκλεκτόρων που επιθυμούσαν να ψηφίσουν λαμβάνοντας κάθε πρόσφορο νόμιμο μέτρο.» βλ ΣΤΕ 2746/2010

⁹ βλ αναλυτικά Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής

κοινότητας στην οποία εκλέγονται, αφού ο νομοθέτης δεν προέβλεψε τέτοια αντίστοιχα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα που απαιτούνται για την εκλογή μέλους της ακαδημαϊκής κοινότητας. Προς επίρρωση των ανωτέρω διαπιστώνεται ότι ο ίδιος ο νομοθέτης στο άρθρο 8 παράγραφος 12 του νόμου 4009/2011 προέβλεψε ότι τα μέλη του Συμβουλίου και ο πρόεδρος λαμβάνουν κατ' αποκοπήν αποζημίωση για τη συμμετοχή τους σε αυτό. Προκύπτει λοιπόν ότι τα ανωτέρω πρόσωπα δεν εντάσσονται καν στο σύστημα διοικήσεως του πανεπιστημίου.

2) Δεν επιτρέπεται να περιλαμβάνονται πρόσωπα τα οποία είχαν οποιαδήποτε οικονομική συναλλαγή με το ίδρυμα με σκοπό το κέρδος την τελευταία πενταετία.

Δεν προκύπτει από τις διατάξεις του νόμου η θέσπιση οποιουδήποτε επαγγελματικού ασυμβιβάστου²⁰ των εξωτερικών μελών του συμβουλίου του ΑΕΙ αναφορικά με την ιδιότητά τους αυτή, πράγμα που είναι απαραίτητο λόγω της ιδιότητός των και των καθηκόντων τους και κατά συνέπεια δεν εξασφαλίζονται οι συνταγματικώς κατοχυρωμένες αρχές της αξιοκρατίας και της διαφάνειας. Η συμμετοχή εξωτερικών μελών του συμβουλίου σε όργανο διοικήσεως ΑΕΙ, χωρίς παράλληλα να εμποδίζεται η άσκηση ιδιωτικών δραστηριοτήτων, μεταβάλλει την φύση και δραστηριότητα των ΑΕΙ κατά παράβαση του άρθρου 16 παράγραφος 5 του Συντάγματος αφού η διάταξη του Συντάγματος επιβάλλει την αρχή της πλήρους αυτοδιοικήσεως του ΑΕΙ (ΣτΕ 2805/1984 και ΑΕΔ 30/1985).

Συμπέρασμα: τα εξωτερικά μέλη του συμβουλίου του ΑΕΙ, αποτελούν ένα σημαντικό μέρος του όλου αριθμού του συμβουλίου, πράγμα που μπορεί να επηρεάζει αποφασιστικά και άμεσα τις αποφάσεις του και ενώ τα μέλη αυτά δεν διαθέτουν ακαδημαϊκή ιδιότητα και δεν διαθέτουν εκ προσώμου προσόντα αντίστοιχα με εκείνα των μελών ΔΕΠ των ελληνικών πανεπιστημίων, ούτε συνδέονται με οποιονδήποτε τρόπο με το ακαδημαϊκό έργο που επιτελεί το συγκεκριμένο ίδρυμα²¹.

Η συμμετοχή των εξωτερικών μελών του συμβουλίου του ΑΕΙ δεν δικαιολογείται από προφανείς λόγους δημοσίου συμφέροντος: α) δεν δικαιολογείται ούτε για ακαδημαϊκούς λόγους, β) δεν επιτελούν ούτε είναι δυνατόν κατά τον νόμο 4009/2011 να επιτελέσουν ακαδημαϊκό έργο στο συγκεκριμένα ΑΕΙ και γ) δεν έχουν την ιδιότητα του δημοσίου λειτουργού.

Η επιλογή των εξωτερικών μελών του Συμβουλίου γίνεται κατά τις ως άνω διατάξεις από ένα εξαιρετικά μικρό σε αριθμό εκλεκτορικό σώμα χωρίς την συμμετοχή του συνόλου της ακαδημαϊκής κοινότητας. Η συμμετοχή των τριών παραγόντων, ήτοι των μελών ΔΕΠ, φοιτητών και διοικητικού προσωπικού πρέπει να είναι ισότιμη, πράγμα που δεν συμβαίνει

²⁰ Πλην του κωλύματος εκλογής προσώπου που είχε οποιαδήποτε οικονομική συναλλαγή με σκοπό το κέρδος με το ίδρυμα την τελευταία πενταετία με το ίδρυμα. Έτσι δεν προστατεύονται τα ΑΕΙ από ξένα προς αυτά συμφέροντα και επιρροές, πράγμα που αποτελεί κίνδυνο για την υλοποίηση της αποστολής τους, όπως προβλέπεται από το Σύνταγμα.

²¹ Βλ ΣτΕ (ΟΛ)2805/1984

στην προκειμένη περίπτωση και η εισαγωγή εξωτερικών μελών παραβιάζει την αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης.

Έτσι παραβιάζεται η διάταξη του άρθρου 16 Σ, αφού:

α) Μετέχουν σε συλλογικό όργανο διοίκησης του ΑΕΙ πρόσωπα στερούμενα ακαδημαϊκής ιδιότητας στο συγκεκριμένο ΑΕΙ.

β) Είναι μη εκλεγμένα πρόσωπα από το σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας, ενώ δεν μετέχουν της εκλογής όλα τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Τα εξειδικευμένα μέλη του συμβουλίου του ΑΕΙ, αποτελούν ένα σημαντικό μέρος του όλου αριθμού του συμβουλίου, εξεπλίζονται με καθιστική επισοχή στη διαμόρφωση της βούλησης του οργάνου, πράγμα που μπορεί να εκηρεάζει άμεσα τις αποφάσεις του και ενώ τα μέλη αυτά δεν διαθέτουν ακαδημαϊκή ιδιότητα και δεν διαθέτουν εκ προοιμίου προσόντα αντίστοιχα με εκείνα των μελών ΔΕΠ των ελληνικών πανεπιστημίων ούτε συνδέονται με οποιονδήποτε τρόπο με το ακαδημαϊκό έργο που εκτελεί το συγκεκριμένο ίδρυμα.

Οι ανωτέρω ρυθμίσεις του νόμου παραβιάζουν ευθέως τις πιο πάνω παρατεθείσες συνταγματικές διατάξεις με τις οποίες κατοχυρώνεται η ανάπτυξη της ανωτάτης παιδείας, ως θεμελιώδης σκοπός του κράτους, που αποβλέπει στην προαγωγή και μετάδοση της επιστημονικής γνώσης με την έρευνα και την διδασκαλία και θεσπίζονται συγκεκριμένα οργανωτικά και λειτουργικά πλαίσια που οριοθετούν τη δράση του νομοθέτη στις ρυθμίσεις που αναφέρονται στην ανωτάτη εκπαίδευση. Έτσι έχει κριθεί ότι η αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης των ΑΕΙ «συνίσταται στην εξουσία τους να αποφασίζουν για τις υποθέσεις τους, με δικά τους όργανα (ατομικά ή συλλογικά), οριζόμενα από τον κοινό νομοθέτη, απαρτιζόμενα όμως οπωσδήποτε, από πρόσωπα που είναι επιφορτισμένα ή μετέχουν, κατά τις προαναφερθείσες συνταγματικές διατάξεις, στην πραγματοποίηση της εκπαιδευτικής και ερευνητικής αποστολής τους» (ΣτΕ Ολ. 2786/1984 και παγίως έκτοτε, βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 32/2009).

Έχει κριθεί άλλωστε ότι ο κοινός νομοθέτης δεν επιτρέπεται να θεσπίσει οργανωτικούς ή λειτουργικούς κανόνες οι οποίοι έστω και έμμεσα να συνεπάγονται περιορισμούς στην ακαδημαϊκή ελευθερία των τριών βασικών παραγόντων της ακαδημαϊκής ζωής που είναι το κύριο (καθηγητές) το βοηθητικό διδακτικό προσωπικό και οι φοιτητές (ΣτΕ 2801/1984). Ο κοινός νομοθέτης άλλωστε έχει κριθεί ότι «δύναται λαμβάνοντας υπόψη τις σύγχρονες επιστημονικές και τεχνολογικές συνθήκες να καθορίσει τον τρόπο εκπροσωπήσεως των τριών βασικών φορέων της ακαδημαϊκής ελευθερίας ήτοι του κυρίου διδακτικού (καθηγητικού προσωπικού) του λοιπού (βοηθητικού) διδακτικού ερευνητικού προσωπικού και των φοιτητών.

Συμπέρασμα: η πρόβλεψη της συμμετοχής «τρίτων» ιδιωτών στο συμβούλιο του ιδρύματος, δηλαδή στο όργανο που συγκεντρώνει τις πιο κρίσιμες αρμοδιότητες σε όλα σχεδόν τα θέματα που αφορούν την επιστημονική, ερευνητική και εκπαιδευτική λειτουργία του ιδρύματος (βλ. άρθρο 8 παράγραφος 10 του ν. 4009/2011), καθιστά την αυτοδιοίκηση

των Α.Ε.Ι «μη πλήρη» και υπό την έννοια αυτή παραβιάζει ευθέως το άρθρο 16 παράγραφος 5 εδ. α. του Συντάγματος. Το γεγονός ότι τα εξωτερικά μέλη του ιδρύματος εκλέγονται από τα εσωτερικά μέλη, δηλαδή από πρόσωπα που ανήκουν στην οικεία πανεπιστημιακή κοινότητα και εκλέγονται από αυτήν, δεν θεραπεύει ούτε την έλλειψη οιασδήποτε ακαδημαϊκής νομιμοποίησης, ούτε καλύπτει την αντισυνταγματικότητα της σχετικής ρύθμισης, δεδομένου ότι το άρθρο 16 παράγραφος 5 εδ. α του Συντάγματος δεν κατοχυρώνει απλώς την «αυτοδιοίκηση» των Α.Ε.Ι, όπως το άρθρο 16 του Συντάγματος του 1952, αλλά επιτάσσει την «πλήρη αυτοδιοίκηση» τους, που περιλαμβάνει και την επιλογή των μελών των οργάνων της διοίκησης τους μέσα από τα μέλη της οικείας πανεπιστημιακής κοινότητας.

3.1.3.- Η διάταξη του άρθρου 8 παράγραφος 4 υπό β του Ν 4009/2011 ορίζει ότι : «τα εσωτερικά μέλη εκλέγονται από το σύνολο των καθηγητών του ιδρύματος με ενιαίο ψηφοδέλτιο». Στην εκλογή συμμετέχουν και οι λέκτορες των Πανεπιστημίων/καθηγητές εφαρμογών των ΤΕΙ, οι οποίοι υπηρετούν στο ίδρυμα σύμφωνα με τα άρθρα 77 και 78 αντίστοιχα.», ενώ στην παράγραφο 5 υπό β του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι :«Ο πρόεδρος και τα λοιπά εξωτερικά μέλη του Συμβουλίου εκλέγονται χωριστά το καθένα από τα εσωτερικά μέλη, με φανερή ψηφοφορία και πλειοψηφία των τρισάρων πέμπτων του συνόλου των εσωτερικών μελών. »

Η ρύθμιση αυτή του άρθρου 8 του νόμου 4009/2011 είναι προεχόντως αντιδημοκρατική. Διότι και μεν μεταξύ των διαφόρων ομάδων υπάρχουν διαφορές λειτουργικής αρμοδιότητας που πρέπει να ληφθούν από το νομοθέτη υπόψη στην ρύθμιση της ποσοστιαίας εκπροσώπησης τους στα συλλογικά όργανα, καμιά όμως από τις ομάδες αυτές δεν μπορεί εκ των προτέρων και για κάθε θέμα να διεκδικήσει θέσεις υπεροχής με ένα αυξημένο ποσοστό ψήφων έναντι άλλων (βλ. ΟΛ ΣτΕ 2805/1984, 2808/1984, 2799/1984, 2786/1984).

Είναι προφανές ότι το Σύνταγμα κατοχυρώνει την αρχή της ισονομίας της ψήφου και επιτρέπει παρεκκλίσεις αλλά όχι αποκλίσεις από την ισοδυναμία της ψήφου, με την επιφύλαξη όσων αναφέρω ειδικότερα κατωτέρω. Η απόρριψη της αρχής της ισοδυναμίας της ψήφου και της αρχής της αντιπροσώπευσης, είναι η αρχή της ίσης αντιπροσώπευσης, η οποία παραβιάζεται σε πολύ μεγάλη ένταση στην παραπάνω περίπτωση . Με την ρύθμιση του άρθρου 8 παράγραφοι 4 και 5 του νόμου 4009 τίθεται μείζον συνταγματικό πρόβλημα, όχι μόνο επειδή από το δικαίωμα του εκλέγειν αποκλείονται φοιτητές και διοικητικό προσωπικό, αλλά και κυρίως, επειδή τα μεν εσωτερικά μέλη εκλέγονται από το σώμα των καθηγητών, το οποίο είναι μεν το πολυπληθέστερο, χωρίς βέβαια μόνο του να εκπροσωπεί την πανεπιστημιακή κοινότητα κατά παραβίαση του άρθρου 16Σ, τα δε εξωτερικά μέλη εκλέγονται αποκλειστικά και μόνον από τον εντελώς στενό κύκλο των επτά ή εννέα ατόμων-εσωτερικών μελών του Συμβουλίου, που προβλέπει ο νόμος στο ίδιο άρθρο.

3.2.-Πρύτανης

3.2.1- Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 15 του ν. 4009/2011: *Ος πρύτανης εκλέγεται καθηγητής πρώτης βαθμίδας Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, με ελληνική ιθαγένεια και άριστη γνώση της ελληνικής γλώσσας, αναγνωρισμένο κύρος και σημαντική διοικητική*

εμπειρία. Από την διάταξη αυτή προκύπτει ότι επιτρέπεται να εκλεγεί πρότανης πρόσωπο το οποίο δεν ανήκει στους καθηγητές του συγκεκριμένου ιδρύματος, δεν έχει εκλεγεί ως μέλος ΔΕΠ του συγκεκριμένου ΑΕΙ αλλά έχει εκλεγεί καθηγητής πρώτης βαθμίδας στην ημεδαπή ή αλλοδαπή. Χωρίς να διακρίνει και τα τυπικά προσόντα που απαιτούνται στην συγκεκριμένη περίπτωση αφού η εκλογή καθηγητού πρώτης βαθμίδας στην αλλοδαπή τελεί υπό εντελώς διαφορετικές προϋποθέσεις και ουσιαστικά προσόντα στα πανεπιστήμια της αλλοδαπής από εκείνες τις προϋποθέσεις και συνθήκες που ορίζει σήμερα ο νόμος για την εκλογή καθηγητών στα πανεπιστήμια της ημεδαπής σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 17 του ν. 4009/2011 ενώ η ιδιότητα του πρότανη είναι συνδεδεμένη μεταξύ άλλων με ακαδημαϊκές αρμοδιότητες (βλ. άρθρο 8 παράγραφος 18 υπό α, δ, η, ιβ, ιζ σε συνδυασμό με παράγραφο 20 υπό α, β, στ, ε, ζ, η, θ, ιδ, ιστ). Άλλωστε η εκλογή στην θέση του πρότανη σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου δεν εντάσσει τον εκλεγέντα στην κατηγορία των καθηγητών του οικείου ΑΕΙ (βλ τα άρθρα 16, 17, 18, 191, 20 του ν. 4009/2011) διότι δεν έχει τηρηθεί η νόμιμη διαδικασία εκλογής του ως καθηγητού του οικείου ιδρύματος.

Εξάλλου στην αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης των ΑΕΙ περιλαμβάνεται η εξουσία των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας να επιλεγούν τσσον το διδακτικό προσωπικό τους όσο και τα όργανα διοίκησης τους (βλ. ΣτΕ 252/1977). Αυτό αποτελεί την έννοια της πλήρους αυτοδιοίκησης όπως την εννοεί το Σύνταγμα. Έτσι η εκλογή πρότανη που ρυθμίζεται από την διάταξη αυτή του άρθρου 8 παράγραφος 15 από πρόσωπα που δεν προέρχονται από το ίδρυμα, παραβιάζει το άρθρο 16 παράγραφος 5 του Συντάγματος. Όπως άλλωστε έχει παγιώως κριθεί με την 2786/1984 ΣτΕ, ο Πρότανης πρέπει οπωσδήποτε να είναι μέλος της πανεπιστημιακής κοινότητας του συγκεκριμένου ειδικότερα ΑΕΙ. Τα κριτήρια δε που θέτει ο νομοθέτης για την πλήρωση των προσόντων του υποψηφίου πρότανης είναι απολύτως αόριστα και όπως τίθενται δεν μπορούν να ελεγχθούν για την τήρηση των κανόνων διαφάνειας και της αξιοκρατίας, αφού ενέχουν σημαντικά περιθώρια εκτιμήσεως, ουσιαστικής φύσεως, από τα πρόσωπα που θα κάνουν την επιλογή.

3.2.2- Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 16 ορίζεται ότι α) Ο πρότανης εκλέγεται από τους καθηγητές του ιδρύματος, ύστερα από διεθνή πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, η οποία εκδίδεται από τον πρόεδρο του Συμβουλίου. Από την συγκεκριμένη διάταξη προκύπτει κατά τα αναλυτικώς προεκτεθέντα ότι ο πρότανης δεν εκλέγεται από όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας κατά παράβαση του άρθρου 16 παράγραφος 5 του Συντάγματος, αποκλεισμένων των φοιτητών και του βοηθητικού (διδακτικού) και διοικητικού προσωπικού του οικείου ΑΕΙ.

3.2.3- Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 16 γ) Το Συμβούλιο, με απόφαση του, που λαμβάνεται με πλειοψηφία των δύο τρίτων του συνόλου των μελών του, επιλέγει εφόσον είναι ενδεκαμελές δύο και εφόσον είναι δεκαπενταμελές τρεις υποψηφίους μεταξύ αυτών που συγκεντρώνουν τα τυπικά προσόντα που προβλέπονται στην παράγραφο 15 και ύστερα από εκτίμηση των ουσιαστικών τους προσόντων. Μέσα σε προθεσμία δύο ημερών από την επιλογή, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, καλούνται όλοι οι καθηγητές του ιδρύματος να εκλέξουν, μεταξύ των υποψηφίων που επιλέχθηκαν, τον πρότανη του ιδρύματος. Στην εκλογή συμμετέχουν και οι λέκτορες των Πανεπιστημίων / καθηγητές εφαρμογών των Τ.Ε.Ι., οι οποίοι υπηρετούν στο ίδρυμα σύμφωνα με τα άρθρα 77 και 78, αντίστοιχα. Αν κανείς

από τους υποψηφίους δεν συγκεντρώσει την απόλυτη πλειοψηφία των έγκυρων ψήφων, η εκλογή επαναλαμβάνεται την επόμενη ημέρα μεταξύ των δύο πλειοψηφούντων υποψηφίων. β) Ο πρόεδρος διορίζεται με απόφαση του Συμβουλίου, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, για πενταετή θητεία. Αν ο πρόεδρος παραιτηθεί ή για οποιονδήποτε λόγο εκλείψει, εκλέγεται νέος πρόεδρος για πλήρη θητεία.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι παραβιάζεται η δυνατότητα όλων των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας να λάβουν ως εκλόγμοι, μέρος στην εκλογή του προέδρου, αφού γίνεται με την παραπάνω διαδικασία και με απόφαση του συμβουλίου στο οποίο μετέχουν μη ακαδημαϊκά μέλη, αξιολόγηση και προεπιλογή των υποψηφίων προέδρου. Αφού εμποδίζεται η «εκδήλωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, που είναι η αξίωση του πανεπιστημιακού διδασκάλου να συμμετέχει στις διαδικασίες λήψης των αποφάσεων των σχετικών με την διοίκηση του πανεπιστημίου (ΑΕΔ 30/1985). Με αυτόν τον τρόπο η ανωτέρω ρύθμιση πλήττει το δικαίωμα των μελών ΔΕΠ να αναδειχθούν στο συγκεκριμένο αξίωμα του ιδρύματος και παραβιάζεται πλήρως η αρχή της αυτοδιοίκησης των ΑΕΙ.

3.2.4- Η προεπιλογή του προέδρου και η κρίση για τα ακαδημαϊκά του προσόντα, όπως προαναφέρθηκε από τα μέλη του συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένου και των εξωτερικών μελών, αποτελεί, όπως ανωτέρω, ανεπίτρεπτη παραβίαση της συνταγματικώς κατοχυρωμένης αρχής της πλήρους αυτοδιοικήσεως των ΑΕΙ. -

3.3 -Κοσμήτορες:

3.3.1 Αναφορικά με την διαδικασία επιλογής των κοσμητόρων, η παράγραφος 2 του άρθρου 9 του νόμου 4009/2011 ορίζει ότι ο κοσμήτορας εκλέγεται από το συμβούλιο στο οποίο η εισηγητική τριμελής επιτροπή εκθέτει τα ακαδημαϊκά και διοικητικά προσόντα των υποψηφίων. Συνεπώς η κρίση του συμβουλίου εξαρτάται εν μέρει και από ακαδημαϊκά κριτήρια.

Ο τρόπος ανάδειξης του κοσμητόρα συνιστά κραυγαλέα παραβίαση της αρχής της πλήρους αυτοδιοίκησης των Α.Ε.Ι. κατά το άρθρο 16 παράγραφος 5 εδάφιο α' του Συντάγματος, διότι κατά την έννοια του άρθρου αυτού ως πλήρης αυτοδιοίκηση δεν νοείται μόνο η αυτοδιοίκηση του Α.Ε.Ι. ως όλου αλλά και η αυτοδιοίκηση των επιμέρους ακαδημαϊκών - διοικητικών του αρθρώσεων. Αυτό σημαίνει ότι η αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης αποτελεί τον θεμελιώδη συνταγματικό κανόνα ανάδειξης όχι μόνο των κεντρικών αλλά και των περιφερειακών οργάνων διοίκησης των Α.Ε.Ι., όπως είναι οι κοσμήτορες των σχολών. Η ανωτέρω ρύθμιση του νόμου 4009/2011 αποτελεί κατάφωρη άρνηση αυτού του συνταγματικού κανόνα, ο οποίος είναι σύμφυτος με την πλουραλιστική δομή των Α.Ε.Ι., τα οποία δεν αποτελούν ενιαίους μονολιθικούς οργανισμούς, αλλά συγκροτούνται σε περισσότερο επάλληλα ακαδημαϊκά - διοικητικά επίπεδα.

Περαιτέρω ο τρόπος επιλογής του κοσμητόρα πάσχει συνταγματικά και για τον λόγο ότι ανατίθεται σε ένα όργανο, το συμβούλιο, το οποίο προβαίνει στην επιλογή του κοσμητόρα με βάση και ακαδημαϊκά κριτήρια, χωρίς, όμως, να διαθέτει την ακαδημαϊκή -

επιστημονική επάρκεια για μια τέτοια κρίση, αφού τα εξωτερικά του μέλη ενδέχεται να μην έχουν καν ακαδημαϊκή ιδιότητα, ενώ και εσωτερικά του μέλη ενδέχεται να μην έχουν οποιαδήποτε σχέση με το επιστημονικό αντικείμενο των υποψηφίων.

3.4.-Από τα ανωτέρω συνάγεται αβίαστα ότι η προσβαλλόμενη πράξη, η οποία εκδόθηκε για να εφαρμόσει τις ως άνω αντισυνταγματικές διατάξεις του ν. 4009/2011 και προβάλει το εκλογικό σύστημα, το οποίο κατατάζει στην εκλογή και ανάδειξη οργάνων, που αντιβαίνουν ευθέως στις διατάξεις του άρθρου 16 Συντ., πλήττουν την ακαδημαϊκή ελευθερία και παραβιάζουν την πλήρη αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων, είναι προδήλως παράνομη και πρέπει να ακυρωθεί.

4. ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Σύμφωνα με τις διατάξεις του εδ. β' της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από την διάταξη της παρ. α' του άρθρου 47 του ν. 4025/2011, ορίζεται ότι «Τα εσωτερικά μέλη εκλέγονται από το σύνολο των καθηγητών του οικείου ιδρύματος με ενιαίο ψηφοδέλτιο και με σημείωση από τους εκλογείς δίπλα από το όνομα των υποψηφίων της σειράς προτίμησης με διαδοχικούς ακέραιους αριθμούς (σύστημα ταξινόμησης ψήφου). Στην εκλογή συμμετέχουν και οι λέκτορες των Πανεπιστημίων, οι οποίοι υπηρετούν στο ίδρυμα σύμφωνα με τα άρθρα 77 και 78, αντίστοιχα. Αν ο αριθμός των υποψηφίων είναι μικρότερος από τον αριθμό των εκλόγιμων θέσεων, οι εκλογές ματαιώνονται και επαναπροκηρύσσονται μέσα σε επτά ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή υποψηφιοτήτων. Τα εσωτερικά μέλη ανά σχολή δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα δύο, εκτός αν το πηλίκο του αριθμού των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου, πλην του φοιτητή, δια του αριθμού των σχολών του ιδρύματος είναι μεγαλύτερο του δύο. Ο περιορισμός του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζεται αν, παρά το γεγονός ότι ο αριθμός των υποψηφίων υπερβαίνει τον αριθμό των εκλόγιμων θέσεων, η κάλυψη του συνόλου των θέσεων αυτών καθίσταται αδύνατη λόγω του περιορισμού. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται άπαξ σε προθεσμία ενός μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα θέματα που αφορούν την εφαρμογή του συστήματος της ταξινόμησης ψήφου».

Επί τη βάση της τελευταίας εξουσιοδοτικής διάταξης εξεδόθη λοιπόν η προσβαλλόμενη κανονιστική απόφαση της Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων για την «Εφαρμογή του συστήματος ταξινόμησης ψήφου, κατά τη διαδικασία εκλογής των καθηγητών - εσωτερικών μελών του Συμβουλίου κάθε Α.Ε.Ι.». Ωστόσο, η ως άνω απόφαση είναι προδήλως και πολλαπλώς παράνομη, διότι και περιέχει η ίδια ρυθμίσεις, που αντιβαίνουν σε υπερκείμενες αρχές και κανόνες δικαίου, αλλά και επιστηρίζεται σε διατάξεις που έχουν θεσπισθεί κατ' ευθείαν παράβαση του Συντάγματος. Ειδικότερα:

4.1. Η εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση της προσβαλλόμενης είναι παντελώς γκριπική και αόριστη

Η προσβαλλόμενη έχει εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησεως στον Υπουργό, δηλαδή σε διοικητικό όργανο άλλο πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας, η οποία ως εκ τούτου οφείλει κατά το Σύνταγμα να αφορά στην ρύθμιση ειδικότερων θεμάτων. Η εξουσιοδότηση όμως αυτή είναι τόσο γενική και τόσο αόριστη, ώστε καταλείπει στην Διοίκηση την απόλυτη ευχέρεια για την κατ' ουσίαν ρύθμιση του θέματος, δηλαδή μεταβιβάζει την ίδια την εξουσία νομοθέτησης. Στην εξουσιοδοτική διάταξη προβλέπεται ότι με υπουργική απόφαση «καθορίζονται τα θέματα που αφορούν την εφαρμογή του συστήματος της ταξινόμικής ψήφου», παρέχοντας έτσι στον Υπουργό πλήρη εξουσία να ρυθμίσει πρωτοτύπως τα θέματα του εκλογικού συστήματος και του τρόπου εκλογής των υποψηφίων. Η διάταξη αυτή αντιβαίνει καταφανώς στους ορισμούς του άρθρου 43 παρ. 2 εδ. β' του Συντ., καθόσον:

4.1.1. Με τις διατάξεις των παρ. 2 και 4 του άρθρου 43 του Συντάγματος, παρέχεται στον κοινό νομοθέτη το δικαίωμα να μεταβιβάζει την αρμοδιότητά του προς θέσπιση κανόνων δικαίου στην εκτελεστική εξουσία. Τίθεται δε ο κανόνας ότι η σχετική νομοθετική εξουσιοδότηση παρέχεται προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ως αρχηγό της εκτελεστικής εξουσίας, που ασκεί τη μεταβιβαζόμενη αρμοδιότητα με προεδρικά διατάγματα. (Βλ: αναλυτικά την Έκθεση επί του νομοσχεδίου της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής) Με αυτά ρυθμίζονται είτε θέματα καθοριζόμενα σε γενικό πλαίσιο υπό ορισμένους όρους με νόμους που ψηφίζονται από την Ολομέλεια της Βουλής (νόμους - πλαίσια της παρ. 4 του άρθρου 43 του Συντ.), είτε ειδικά θέματα που προσδιορίζονται συγκεκριμένα από την εξουσιοδοτική διάταξη (της παρ. 2 εδ. α' του άρθρου 43 του Συντ.).

Η εξουσιοδοτική επομένως διάταξη πρέπει να προσδιορίζει καθ' ύλην το αντικείμενό της και να μην είναι γενική και αόριστη, ασχέτως αν είναι ευρεία ή στενή, αν περιλαμβάνει δηλαδή μεγάλο ή μικρό αριθμό περιπτώσεων τις οποίες η Διοίκηση μπορεί να ρυθμίσει κανονιστικάς βάσει της συγκεκριμένης νομοθετικής εξουσιοδότησεως. Η ευρύτητα της εξουσιοδότησεως, εφ' όσον το περιεχόμενό της είναι ορισμένο, δεν επηρεάζει το κύρος της (ΣΤΕ 699/1990, 2701/1996, Ολομ. 1466/1995).

Περαιτέρω, με την διάταξη του εδ. β' της παρ. 2 του άρθρου 43 του Συντ. προβλέπεται ότι στην περίπτωση που παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση προς ρύθμιση ειδικών θεμάτων, στην περίπτωση δηλαδή του πρώτου εδαφίου της παρ. 2, φορέας της εξουσιοδότησεως μπορεί να είναι και άλλα, εκτός του Προέδρου της Δημοκρατίας, όργανα της Διοικήσεως, εφ' όσον όμως πρόκειται, μεταξύ άλλων, περί «ειδικότερων», «λεπτομερειακών» ή «τεχνικών» θεμάτων. Ως ειδικότερα θέματα νοούνται εκείνα τα οποία αποτελούν, κατά το περιεχόμενό τους και σε σχέση με την ουσιαστική ρύθμιση που περιέχεται στο νομοθετικό κείμενο, μερικότερη περίπτωση ορισμένου θέματος που αποτελεί το αντικείμενο της νομοθετικής ρυθμίσεως (ΣΤΕ 2764/1981, 699/1990, 1412/1991, 2701/1996, 2072/1997, 4025/1998).

Απαιτείται επομένως, στην περίπτωση αυτή, να περιέχει το νομοθετικό κείμενο, όχι απλώς τον καθ' ύλην προσδιορισμό του αντικειμένου της εξουσιοδότησεως, αλλά, επί πλέον και την ουσιαστική ρύθμισή του, έστω και σε γενικό, ορισμένο όμως, πλαίσιο σύμφωνα προς τα οποία θα ενεργήσει η Διοίκηση προκειμένου να ρυθμίσει το μερικότερα θέματα (ΣΤΕ 2820, 2962/1999). Μολονότι η περίπτωση αυτή αντιδιαστέλλεται, τόσο του λεπτομερειακού θέματος, το οποίο αφορά την θέσπιση όλως δευτερευόντων και

επουσιωδών ρυθμίσεων, όσο και του τεχνικού, το οποίο αφορά στην θέσπιση ρυθμίσεων για τα οποία απαιτείται η παρέμβαση των αρμοδίων τεχνικών οργάνων, παρά ταύτα και το ειδικότερο θέμα απαιτεί από την εξουσιοδοτική διάταξη να ρυθμίζει την ουσία και να καταλείπει μόνον μερικότερα θέματα στην Διοίκηση.

4.1.2. Εν προκειμένω στις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 4 εδ. β' του ν. 4009/2011 προβλέπεται ότι η εκλογή των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου του Α.Ε.Ι. θα γίνεται με ενιαίο ψηφοδέλτιο και με σημείωση από τους εκλογείς δίπλα από το όνομα των υποψηφίων της σειράς προτίμησης με διαδοχικούς ακέραιους αριθμούς (σύστημα ταξινομικής ψήφου). Αυτή η γενικότητα και ακατάληπτη εν πολλοίς νομοθετική ρύθμιση, πέραν του χαρακτηρισμού της ψήφου ως «ταξινομικής», στερείται παντός ουσιαστικού περιεχομένου σε σχέση με το εκλογικό σύστημα και τον τρόπο τελικής επιλογής των εκλεγόμενων μελών του Συμβουλίου. Εκτός όμως της εντελώς γενικής και κατ' ουσίαν ακατανόητης ως άνω νομοθετικής διατύπωσης, περαιτέρω σύγχυση σε σχέση με την εν λόγω ρύθμιση δημιουργεί και η αιτιολογική έκθεση. Στην αιτιολογική λουκόν έκθεση αναφέρεται πως σκοπός της εισαγωγής του εν λόγω συστήματος είναι «η ισόρροπη εκπροσώπηση της κοινότητας του ιδρύματος στο Συμβούλιο χωρίς αποκλεισμούς ή κυριαρχία επιμέρους αντιλήψεων». Με ποιο τρόπο όμως η εκλογή των μελών με «ενιαίο ψηφοδέλτιο» και με «σημείωση σειράς προτίμησης με διαδοχικούς ακέραιους αριθμούς» θα έχει ως συνέπεια την «ισόρροπη εκπροσώπηση» και την «αποτροπή αποκλεισμών και κυριαρχίας επιμέρους αντιλήψεων» δεν είναι εφικτό να συναχθεί ούτε από την διάταξη ούτε από την αιτιολογική έκθεση ούτε βέβαια από την κοινή λογική.

Η Έκθεση μάλιστα του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής συνήγαγε από την ως άνω αναφορά της αιτιολογικής εκθέσεως ότι «προφανώς στόχος της εισαγωγής του συστήματος αυτού είναι η κατά το δυνατόν αποφυγή αποκλεισμού εκπροσώπησης στο Συμβούλιο των Σχολών με μικρότερο αριθμό διδασκόντων, ιδίως στην περίπτωση κατά την οποία στο Α.Ε.Ι. υπάρχει Σχολή με πολύ μεγάλο αριθμό Καθηγητών, και υπάρχει ενδεχόμενο «κατευθυνόμενης ψήφου»».

Ωστόσο, ο ίδιος ο νομοθέτης διέψευσε την ορθότητα της εν λόγω ερμηνείας των προθέσεων του. Ο νομοθέτης λουκόν, ομολογώντας ότι το ανωτέρω γενικώς επαγγελλόμενο σύστημα πάσχει από αυτό ακριβώς το ελάττωμα, που το Επιστημονικό Συμβούλιο θεώρησε ότι επιχειρεί να θεραπεύσει, προσέθεσε με μεταγενέστερη διάταξη του άρθρου 47 του ν. 4025/2011 ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία «τα εσωτερικά μέλη ανά Σχολή δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα δύο». Ομολόγησε δηλαδή ότι το επαγγελλόμενο σύστημα, μολονότι άγνωστο και νομοθετικά αρρύθμιστο, πάσχει κατά ότι επιτρέπει στις πολυάριθμες Σχολές να εκλέγουν αναντίστοιχα μεγάλο ποσοστό μελών και άρα θα έπρεπε να θεσπισθεί ένα όριο. Θεωρούνται δηλαδή ως πιθανά ενδεχόμενα και οι αποκλεισμοί στις μικρές Σχολές και οι κατευθυνόμενες ψήφοι στις Σχολές με μεγάλο αριθμό Καθηγητών. Έτσι, προέκυψε και η απαίτηση για μία διορθωτική παρέμβαση στην ως άνω διάταξη με την προσθήκη ενός ακόμη πιο προβληματικού νομοθετικού περιορισμού του δικαιώματος του εκλέγεσθαι.

Από τις ως άνω παρατηρήσεις συνάγεται ότι η εξουσιοδότηση που παρασχέθηκε με την ελεγχόμενη διάταξη δεν ήταν απλώς ανεπίτρεπτα γενική, ώστε να παραδίδει απόλυτη κανονιστική εξουσία στην διοίκηση, αλλά επιπλέον ήταν τόσο αόριστη και ακατανόητη, ώστε να δημιουργεί πρόδηλη σύγχυση σε σχέση με το περιεχόμενό της και να επιτρέπει πολλαπλές και αντικρουόμενες ερμηνείες σε σχέση με την αληθή της έννοια.

4.1.3. Εν προκειμένω, όπως ήδη αναφέρθηκε, πρόκειται για νομοθετική εξουσιοδότηση σε διοικητικό όργανο άλλο πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας, η οποία, κατά το άρθρο 43 παρ. 2 εδ. β' του Συντάγματος, πρέπει υποχρεωτικώς να αφορά ειδικότερα θέματα (αφού εν προκειμένω δεν τίθενται θέματα τοπικού ενδιαφέροντος ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό). Τα ειδικότερα αυτά θέματα οφείλουν να αποτελούν κατά το περιεχόμενό τους και σε σχέση προς την ουσιαστική νομοθετική ρύθμιση μία ειδικότερη, δηλαδή μερικότερη κανονιστική ανάλυση, του θέματος που καθορίσθηκε με τον νόμο και αποτελεί το αντικείμενο της νομοθετικής ρύθμισης. Έτσι, στην εξουσιοδοτική διάταξη πρέπει να διαγράφεται η κατά το περιεχόμενο ουσιαστική επιλογή του νομοθέτη και οι κατ' αντικείμενο όροι άσκησης της κανονιστικής εξουσίας, ώστε να είναι νοητή η εξειδίκευσή τους από την κανονιστική διοίκηση.

Στην προκειμένη όμως περίπτωση, όπως ρητώς παρατηρείται και στην Έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, δεν πληρούνται οι ανωτέρω συνταγματικές προϋποθέσεις και μάλιστα «εν όψει τόσο του μη προσδιοριζόμενου νομοθετικώς επακριβούς περιεχομένου του εν λόγω συστήματος της «ταξινομικής ψήφου» όσο και των προϋποθέσεων της εξουσιοδότησης (εφάπαξ έκδοση εντός ορισμένης προθεσμίας – προφανώς μη ενδεικτικής) αλλά και της σημασίας της προβλεπόμενης ρύθμισης (τρόπος ανάδειξης των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου του Α.Ε.Ι.)». Επισημαίνεται δηλαδή ότι η εξουσιοδοτική διάταξη είναι ανεπίπεπτα γενική «στο μέτρο που ο ίδιος ο νομοθέτης δεν περιγράφει με μεγαλύτερη σαφήνεια και πληρότητα, στο ίδιο το κείμενο του νόμου, το υιοθετούμενο εικλογικό σύστημα (δηλαδή, τη μέθοδο μετατροπής των ψήφων σε έδρες στο Συμβούλιο)» και ως εκ τούτου η εξουσιοδότηση δεν αφορά ειδικότερο ή απλώς τεχνικό θέμα, το οποίο μπορεί να ρυθμισθεί με πράξη οργάνου άλλου από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας (βλ. Έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, σελ. 17).

Με δεδομένο δε το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης, οι ρητές αντιρρήσεις του Επιστημονικού Συμβουλίου επιβεβαιώνονται πλήρως. Και τούτο, καθόσον με την υπουργική απόφαση δεν ρυθμίσθηκαν απλώς ειδικά ή τεχνικά ή λεπτομερειακά θέματα. Στην συγκεκριμένη περίπτωση με την προσβαλλόμενη καθιερώνεται, εξ αρχής και πρωτότυπος, ένα καινοφανές, εντελώς ασυνήθιστο και εξαιρετικά περίπλοκο εικλογικό σύστημα, το οποίο είναι παντελώς άγνωστο, όχι μόνον στην ελληνική, αλλά και στην ευρύτερη ευρωπαϊκή εικλογική πρακτική. Τα στοιχεία δε εικλογικής μηχανικής, που προβλέπονται στην προσβαλλόμενη, δεν δύνανται επουδενί να συναχθούν αποκλειστικώς και μόνον από τον ψευδεπίγραφο, αδόκιμο και ασαφή όρο «ταξινομική ψήφος». Μία τόσο γενική εξουσιοδότηση δεν θα μπορούσε με κανένα επαχθή να χορηγηθεί και ένα τόσο πρωτότυπο πλέγμα κανόνων δικαίου δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να θεσπισθεί από οποιοδήποτε άλλο όργανο της διοίκησης, πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας υπό τους όρους του άρθρου 43 παρ. 2 εδ. α' του Συντάγματος.

4.1.4. Για την έγκυρη παροχή νομοθετικής εξουσιοδότησης για ρύθμιση ειδικότερων θεμάτων, η οποία δεν μπορεί να συνίσταται στην πλήρη εκχώρηση της ευχέρειας του νομοθέτη για πρωτότυπη ρύθμιση, επιβάλλεται από το Σύνταγμα, όπως αναλύθηκε, η εξουσιοδότηση να είναι, πρώτον ειδική, προσδιορίζοντας συγκεκριμένα το ουσιαστικό της αντικείμενο, και δεύτερον ορισμένη, καθορίζοντας συγκεκριμένα τα κανονιστικά της όρια. Εν προκειμένω λοιπόν δεν παρασχέθηκε εξουσιοδότηση στον Υπουργό να καθορίσει ειδικότερα θέματα του τρόπου εφαρμογής του συστήματος της

ταξινόμησης ψήφου. Στην συγκεκριμένη περίπτωση ανατέθηκε στην διοίκηση, όχι η απλή εξειδίκευση, αλλά η εξ αρχής και πρωτότυπη νομοθέτηση, χωρίς καν να προβλεφθούν έστω γενικές κατευθύνσεις και όρια.

Ως εκ τούτου σύμφωνα με την εξουσιοδοτική διάταξη «η εκλογή των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου του Α.Ε.Ι. θα γίνεται με ενιαίο ψηφοδέλτιο και με επιλογή από τους εκλογείς συγκεκριμένης σειράς προτίμησης, σύστημα που το αποκαλεί «σύστημα ταξινόμησης ψήφου». Ως προς το εκλογικό όμως αυτό σύστημα η σχετική διάταξη περιορίστηκε στην εν λόγω εντελώς αόριστη και γενική εξαγγελία περί συστήματος ταξινόμησης ψήφου, η οποία όμως δεν περιλαμβάνει καμία συγκεκριμένη ρύθμιση του αντικείμενου της εξουσιοδοτήσεως.

Η συγκεκριμένη εξουσιοδότηση, εξαντλούμενη στο ως άνω περιχόμενο, στερείται κάθε ουσιαστικής κατεύθυνσης και κάθε προσδιορισμού του καθ' ύλην αντικείμενου της, και έτσι η προσβαλλόμενη Υπουργική Απόφαση ρύθμισε εντελώς ελεύθερα και πρωτότυπα θέματα τα οποία θα όφειλε να έχει έστω σε επίκεντρο καθ' ύλην κατεύθυνσης προσδιορίσει ο νομοθέτης, όπως: α) τον προσδιορισμό του εκλογικού συστήματος, β) την μέθοδο μετατροπής των ψήφων σε έδρες στο Συμβούλιο, γ) την ρύθμιση των όρων σε σχέση με την διαδικασία της ψηφοφορίας και της καταμέτρησης των ψήφων, δ) τον καθορισμό της μεθόδου εξεύρεσης του εκλογικού μέτρου, δηλαδή του μηχανισμού κατανομής των εδρών στην πρώτη καταμέτρηση (η προσβαλλόμενη επέλεξε αυθαίρετα την «ρήτρα του +1» ή το εκλογικό μέτρο κατά «Hagenbach-Bischoff») ε) τον καθορισμό του τύπου στρογγυλοποίησης του εκλογικού μέτρου (πρβλ. ΔΕΦΑΘ 2861/2000), στ) τον προσδιορισμό της διαδικασίας των κατανομών και του αριθμού των γύρων καταμέτρησης για την εξύρεση των εκλόγιμων θέσεων.

Η εξουσιοδοτική διάταξη, όχι μόνον δεν προσδιόρισε στα θέματα αυτά τις ουσιαστικές κατευθύνσεις και τα βασικά έστω κανονιστικά όρια, ώστε να καταλείπεται στον Υπουργό η ειδικότερη ρύθμισή τους, αλλά αντιθέτως, χωρίς να προβλέπεται σε κανένα στοιχείο του εξουσιοδοτικού νόμου, επέτρεψε στην διοίκηση να θεσπίσει εντελώς αυθαίρετα: α) συντελεστή βαρύτητας ψήφου, β) διαδικασία μεταφοράς και πίστωσης ψήφων, γ) προϋποθέσεις ανάδειξης των υποψηφίων από συγκεκριμένες κατανομές, δ) προϋποθέσεις αποκλεισμού των υποψηφίων από την συνέχιση της καταμέτρησης, ε) εξαιρέσεις υποψηφίων από την μεταφορά ψήφων κ.λπ. Έτσι, η προσβαλλόμενη ρυθμίζει χωρίς καμία εξουσιοδότηση και κανέναν περιορισμό κάθε τι που αφορά στην διαδικασία της εξ αρχής εκλογής ή του εξ αρχής αποκλεισμού των υποψηφίων, καθώς και στην διαδικασία τελικής εκλογής και τελικής κατάταξης όλων των λουσών υποψηφίων μετά από αλληπάλληλες ανακατανομές.

Όλα τα ανωτέρω ζητήματα δεν προβλέφθηκαν ούτε καν ως ζητήματα προς ρύθμιση στην ελεγχόμενη εξουσιοδοτική διάταξη. Από την άλλη δε πλευρά μόνη η αναφορά του νόμου στον όρο «ταξινόμηση ψήφου» ούτε αποδίδει το εκλογικό σύστημα που ο νομοθέτης ήθελε να εξουσιοδοτήσει την διοίκηση να ρυθμίσει ούτε βέβαια επαρκεί για να αποτελέσει το εξουσιοδοτικό έρεισμα όλων των ανωτέρω πρωτοτύπως και εν πολλοίς αυθαίρετων ρυθμισθέντων ζητημάτων.

Συνεπώς, η εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 8 παρ. 4 εδ. β' του ν. 4009/2011, η οποία παρέχει την γενική και αόριστη δυνατότητα στον Υπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων να καθορίσει εντελώς ελεύθερα το εκλογικό σύστημα, την

μέθοδο μετατροπής των ψήφων σε έδρες στο συλλογικό όργανο, την διαδικασία μεταφοράς ψήφων, την διαδικασία αποκλεισμού και ανάδειξης των υποψηφίων, την βασική διαδικασία καταμέτρησης και κάθε άλλο σχετικό θέμα, είναι ανίσχυρη. Ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη απόφαση της Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, η οποία εκδόθηκε κατ' επίκληση της προαναφερόμενης, ανίσχυρης εξουσιοδοτικής διατάξεως είναι παράνομη, καθ' όσον με αυτήν ρυθμίζονται εντελώς ελεύθερα όλα τα θέματα της εκλογικής διαδικασίας, ανάδειξης των υποψηφίων και συγκροτήσεως των οργάνων διοίκησης. Συνεπώς η πρώτη προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση, η οποία έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση της ανωτέρω εντελώς γενικής και αόριστης και άρα ανίσχυρης εξουσιοδοτικής διατάξεως είναι για το λόγο αυτό μη νόμιμη και ακυρωτέα.

4.2. Η προσβαλλόμενη απόφαση έρχεται σε αντίθεση με την μοναδική ρύθμιση του εξουσιοδοτικού νόμου

Παρά την ανεπίτρεπτη γενικότητα και αοριστία της εξουσιοδοτικής διάταξης, η κανονιστική διοίκηση εν προκειμένω κατόρθωσε να παραβιάσει ακόμη και αυτή την άνευ οποιουδήποτε ουσιαστικού περιεχομένου εξουσιοδότηση. Μαλλονότι δηλαδή παρασχέθηκε μία εξουσιοδότηση χωρίς τον προσδιορισμό του ίδιου του ρυθμιστέου αντικειμένου (του εκλογικού συστήματος) και των κατευθυντήριων ορίων του συστήματος και των εκλογικών διαδικασιών, παρά ταύτα περιελήφθη στην οικεία διάταξη ένας αόριστος χαρακτηρισμός της προβλεπόμενης ψήφου ως «ταξινομικής». Η κανονιστική διοίκηση ανεπίδεκτως ελεύθερη από τον νομοθέτη να ρυθμίσει, όχι μόνον ειδικότερα θέματα, αλλά ολόκληρο το σύστημα διεξαγωγής της εκλογικής διαδικασίας και της μεθοδολογίας επιλογής των εκλεγόμενων, κατόρθωσε να παραβιάσει ακόμη και αυτή την μοναδική νομοθετική πρόβλεψη της εξουσιοδότησης. Περιέγραψε λυπτόν με την προσβαλλόμενη ένα εκλογικό σύστημα, το οποίο παραβιάζει ακόμη και αυτή την ίδια την φύση της ψήφου ως «ταξινομικής». Ειδικότερα:

4.2.1. Οι κανονιστικές πράξεις της διοίκησης που εκδίδονται στο πλαίσιο χρήσης νομοθετικής εξουσιοδότησης πρέπει να εμπιρεύουν ρύθμιση, η οποία αφενός δεν εξέρχεται των ορίων της νομοθετικής εξουσιοδότησης και αφετέρου δεν έρχεται σε αντίθεση με τις ουσιαστικές ρυθμίσεις του εξουσιοδοτικού νόμου. Η κανονιστική πράξη είναι παράνομη, όταν υπερβαίνει ή παραβιάζει τα όρια της νομοθετικής εξουσιοδότησης. Συνιστά μάλιστα παράβαση της αρχής της νομιμότητας, όταν η κανονιστική πράξη χρησιμοποιεί την εξουσιοδοτική διάταξη απλώς ως αφορμή για αυθαίρετη νομοθέτηση και ως εκ τούτου υπερβαίνει σκοπίμως τα όρια των εξουσιοδοτικών διατάξεων.

Ωστόσο, ακόμη πιο πρόδηλη περίπτωση αντίθεσης στην αρχή της νομιμότητας και ακόμη πιο πρόδηλη περίπτωση ουσιαστικής παράβασης των όρων άσκησης της κανονιστικής αρμοδιότητας συνιστά η κανονιστική πράξη που περιέχει κανόνες, όχι απλώς εκτός των εξουσιοδοτικών ορίων, αλλά κανόνες ευθέως αντίθετους προς τον εξουσιοδοτικό νόμο. Η νομοθετική εξουσιοδότηση για ρύθμιση ειδικότερων θεμάτων οφείλει αυτονοήτως να ακολουθείται από κανονιστική πράξη, η οποία εξειδικεύοντας τις ρυθμίσεις του νόμου δεν έρχεται σε σύγκρουση με τα ζητήματα που ο ίδιος καθόρισε. Η σύννομη άσκηση

κανονιστικής εξουσίας, και μάλιστα όταν πρόκειται για νομοθετική εξουσιοδότηση σε διοικητικό όργανο άλλο πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας, η οποία, κατά το άρθρο 43 παρ. 2 εδ. β' του Συντάγματος, πρέπει υποχρεωτικώς να αφορά ειδικότερα θέματα, προϋποθέτει ότι η διοίκηση κατά την ρύθμιση των μερικότερων αυτών ζητημάτων δεν τροποποιεί την ίδια την εξουσιοδοτική τους διάταξη. Με άλλα λόγια η κανονιστική πράξη δεν δύναται νομίμως να τροποποιεί το περιεχόμενο των ουσιαστικών επιλογών του νομοθέτη και να έρχεται σε αντίθεση με το αντικείμενο που εκείνος ρύθμισε πρωτογενώς.

4.2.2. Με το άρθρο 8 παρ. 4 εδ. β' του ν. 4009/2011 ορίζεται ότι «Τα εσωτερικά μέλη εκλέγονται από το σύνολο των καθηγητών του οικείου ιδρύματος με ενιαίο ψηφοδέλτιο και με σημείωση από τους εκλογείς δίπλα από το όνομα των υποψηφίων της σειράς προτίμησης με διαδοχικούς ακέραιους αριθμούς (σύστημα ταξινομηκής ψήφου). Μολοντί η ως άνω διάταξη είναι εντελώς ακατανόητη και ανεπαρέκτως γενική και αόριστη και δεν περιγράφει ούτε καν το υιοθετούμενο εκλογικό σύστημα ή την μέθοδο μετατροπής των ψήφων σε έδρες στο Συμβούλιο, παρά ταύτα περιέχει ορισμένες (έστω συγκεκριμένες) πληροφορίες. Πρώτον, προβλέπει ρητώς την ψηφοφορία με ενιαίο ψηφοδέλτιο. Δεύτερον, ορίζει ότι η δήλωση της ψήφου θα παρέχεται με σημείωση της σειράς προτίμησης του εκλογέως στα πρόσωπα των υποψηφίων. Την ψήφο αυτή χαρακτηρίζει ο ίδιος ο νόμος ως «ταξινομηκή».

Ο νομοθέτης λοιπόν, παρά το γεγονός ότι ανεπίτρεπτα παρέλειψε οποιαδήποτε κατεύθυνση ως προς το ακολουθούμενο εκλογικό σύστημα, σε κάθε περίπτωση προσδιόρισε, έστω ανεπαρκώς, την ψήφο ως «ταξινομηκή». Με την διατύπωση αυτή και χωρίς βέβαια να συμπληρώνει τα πρόδηλα και τεράστια κενά της εξουσιοδότησης, περιέγραψε μία μεθοδολογία έκφρασης της προτίμησης των εκλογέων, αλλά και μία μεθοδολογία αποτίμησης της προτίμησης αυτής. Με τον όρο λοιπόν «ταξινομηκή ψήφος» ο νομοθέτης παραπέμπει σε μία αδόκιμη μετάφραση του όρου «ordinal vote» (αντί του ορθού «διατεταγμένη» ή «ιεραρχημένη» ψήφος). Η ιεραρχημένη αυτή ψήφος ως βασικό της χαρακτηριστικό έχει την μη μεταβατικότητα της σχέσης προτίμησης, δηλαδή την μη μεταβιβάσιμη ψήφο της σειράς προτίμησης.

Το συγκεκριμένο σύστημα επινοήθηκε από τον γάλλο μαθηματικό Μαρκήσιο του Condorcet (το σύστημα περιέγραψε στην εργασία του με τίτλο «Essai sur l'application de l'analyse a la probabilité des décisions rendues a la pluralité des voix») και έχει παραμείνει να αποκαλείται ως «μέθοδος Condorcet». Η φύση της ψήφου αυτής στηρίζεται στην παραδοχή ότι επιχειρείται να αποτυπωθεί η πλέον επιδοκιμαζόμενη ιεραρχική σειρά. Από τα ψηφοδέλτια δηλαδή που ελέγχονται επικρατεί ως εκλογική προτίμηση εκείνη η ταξινόμηση (η ιεράρχηση, η σειρά προτίμησης) που αποτυπώθηκε στα περισσότερα ψηφοδέλτια. Επιχειρώντας δε να αποτυπώσει ανόθευτη την επικρατούσα σειρά προτίμησης των ψηφοδελτίων, στην συγκεκριμένη ψήφο δεν καταμετρώνται οι κατά σειρά ψήφοι ή σειρές προτίμησης που συγκέντρωσε κάθε υποψήφιος, αλλά η ταξινόμηση που επέλεξαν οι εκλογείς στις συγκρίσεις μεταξύ των υποψηφίων.

Ειδικότερα, το σύστημα Condorcet, δηλαδή το σύστημα της ταξινομηκής (διατεταγμένης ή ιεραρχημένης) ψήφου στηρίζεται στον υπολογισμό της πλειοψηφούσας σειράς προτίμησης. Η μέθοδος της ταξινομηκής ψήφου παρέχει την δυνατότητα στον εκλογέα να εκφράσει μια σειρά προτίμησης για όλους τους υποψηφίους, ώστε η ψήφος να συνίσταται στην σειρά με την οποία τους ταξινομεί. Ο αριθμός των δυνατών διατάξεων

(ταξινομήσεων, ιεραρχήσεων) αυξάνει προσθετικά ανάλογα με τον αριθμό των υποψηφίων (αν υπάρχουν τρεις υποψήφιοι οι δυνατές διατάξεις είναι 6, αν όμως υπάρχουν 10 υποψήφιοι, ο αριθμός των διατάξεων είναι 3.628.800, βλ. Γ. Τζιρίτα, Από την μέθοδο του Μαρκεσίου του Condorcet στην εκλογή του Συμβουλίου, ανάρτηση στον ιστότοπο του Πανεπιστημίου Κρήτης, σε: http://www.uoc.gr/nomos_plaisio/attachments/Condorcet.pdf).

Το σύστημα λοιπόν της ταξινομητικής ψήφου επιχειρεί να εξαγάγει μια συγκεκριμένη ολική ή συγκριτική κατάταξη, η οποία έλαβε την πλειοψηφική προτίμηση. Η κατάταξη των εκλογέων λαμβάνεται ως συνολική προτίμηση ή ως συγκριτική μεταξύ συγκεκριμένων υποψηφίων προτίμηση και δεν αλλοιώνεται ούτε αναμορφώνεται ή αναδιατάσσεται σε κάθε γύρο καταμέτρησης. Έτσι, οι προτιμήσεις (οι ειδικότερες σειρές προτίμησης) δεν έχουν μεταβιαστική δυνατότητα. Κύριο χαρακτηριστικό του συστήματος αυτού είναι ακριβώς η μη μεταβατικότητα της σχέσης προτίμησης. Η μη μεταβατικότητα της αρχικής ιεραρχικής σχέσης προτίμησης καθορίζει και την λειτουργία της ταξινόμησης ως κριτήριο για την συναγωγή του υποψηφίου που εκλέγεται σε σχέση με τους συνυποψηφίους του.

Συνεπώς από την εξουσιοδοτική διάταξη, μολονότι δεν προβλέπονται οι βασικές κατευθύνσεις για το εκλογικό σύστημα και την μέθοδο ανάδειξης των υποψηφίων, ορίζεται ωστόσο ρητώς η φύση της εκδήλωσης της προτίμησης, δηλαδή η φύση της ψήφου. Η ψήφος αυτή θα πρέπει να είναι ταξινομητική, δηλαδή να αποτυπώνει μία ιεραρχική προτίμηση από την οποία θα συναχθεί η πλέον επιδοκιμαζόμενη σειρά ταξινόμησης ή κατάταξης ή σύγκρισης των υποψηφίων.

4.2.3. Η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση φέρει πράγματι τον τίτλο «Εφαρμογή του συστήματος ταξινομητικής ψήφου, κατά την διαδικασία εκλογής των καθηγητών - εσωτερικών μελών του Συμβουλίου κάθε Α.Ε.Ι.». Υπονοεί λοιπόν ότι θα προχωρήσει στην κανονιστική αποτύπωση τουλάχιστον της ως άνω προσδιοριζόμενης φύσης της ψήφου, μοναδικής εξάλλου κατεύθυνσης που έδωσε ο νομοθέτης. Ωστόσο, το εκλογικό σύστημα, που περιγράφεται πρωτότυπα και ελεύθερα από κάθε νομοθετική βούληση με την προσβαλλόμενη, κατορθώνει να αλλοιώσει ακόμη και την μοναδική αυτή κατεύθυνση του νόμου. Περιγράφοντας λοιπόν ένα εντελώς καινοφανές εκλογικό σύστημα, η προσβαλλόμενη παραβίασε την εξουσιοδοτική διάταξη που ήθελε τουλάχιστον την ρύθμιση μιας ταξινομητικής ψήφου.

Αντ' αυτού η προβλεπόμενη ψήφος απορροφήθηκε και αλλοιώθηκε από ένα εντελώς ασυνήθιστο στην σύλληψη και λογική εκλογικό σύστημα, το οποίο διαφέρει εκ διαμέτρου σε σχέση με την εξαγωγή των αποτελεσμάτων βάσει μη μεταβατικών προτιμήσεων. Αντιθέτως μάλιστα η προσβαλλόμενη θέσπισε ένα σύστημα που στηρίζεται σχεδόν αποκλειστικά σε μία πολύπλοκη και εντελώς αδιάφανη μεθοδολογία συνεχών μεταφορών και πιστώσεων ψήφων κατά σειρά προτίμησης. Η προσβαλλόμενη φέρει επομένως έναν ψευδεπίγραφο τίτλο, ο οποίος επιχειρεί απλώς να αποκρύψει την παραβίαση της μοναδικής κατεύθυνσης που έδωσε η (γενική και αόριστη κατά τα άλλα) εξουσιοδοτική διάταξη.

Ειδικότερα, με το άρθρο 3 της προσβαλλόμενης καθορίζεται το εκλογικό σύστημα δηλαδή η μέθοδος καταμέτρησης και αξιολόγησης - αποτίμησης των ψήφων, η οποία οδηγεί στην μετατροπή των ψήφων αυτών σε έδρες στο Συμβούλιο. Η εκλογή γίνεται πράγματι από ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο. Οι εκλογείς ταξινομούν τους υποψηφίους κατά

σειρά προτίμησης με διαδοχικούς συνεχόμενους ακέραιους αριθμούς, αρχίζοντας με το 1 για την πρώτη προτίμηση, το 2 για τη δεύτερη κ.ά. μέχρι το σύνολο των υποψηφίων. Χωρίς καμία νομοθετική πρόβλεψη η προσβαλλόμενη ορίζει εντελώς πρωτότυπα ότι κάθε ψήφος συνυπολογίζεται υπέρ του υποψηφίου με συγκεκριμένο «συντελεστή βαρύτητας», που συνάγεται με βάση την σειρά προτίμησης. Επίσης η προσβαλλόμενη καθορίζει ανεξέλεγκτα και το εκλογικό μέτρο, και την μέθοδο καταμέτρησης των ψήφων κατά σειρά προτίμησης, προβλέποντας αλληπάλλληλους γύρους καταμέτρησης, όπου σε κάθε γύρο εκλέγεται ο υποψήφιος με τις περισσότερες ψήφους ή αποκλείεται ο υποψήφιος με τις λιγότερες ψήφους. Ωστόσο όμως στην ίδια αυτή διαδικασία προβλέπεται ότι η διαδικασία καταμέτρησης στηρίζεται στην μεταφορά ή πίστωση των ψηφοδελτίων των υποψηφίων που εκλέγονται ή αποκλείονται με συγκεκριμένο συντελεστή βαρύτητας. Προβλέπεται δηλαδή αντίθετα με την εξουσιοδότηση η μεταβιβάσιμη ψήφος, με άλλα λόγια η μεταβατική ιδιότητα της δηλωθείσας σειράς προτίμησης.

Ειδικότερα, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 3 της προσβαλλόμενης «στον πρώτο γύρο καταμέτρησης, πιστώνονται σε κάθε υποψήφιο οι ψήφοι πρώτης προτίμησης που έχει λάβει, δηλαδή οι ψήφοι με τον αριθμό ένα δίπλα στο όνομα του. Οι υποψήφιοι κατατάσσονται ακολούθως κατά φθίνουσα σειρά, ανάλογα με τον αριθμό των ψήφων πρώτης προτίμησης που συγκέντρωσαν». Περαιτέρω, στην παρ. 4 ορίζεται ότι «αν ουδείς υποψήφιος συγκεντρώνει αριθμό ψήφων μεγαλύτερο ή ίσο του εκλογικού μέτρου και ο αριθμός των υποψηφίων που δεν έχουν εκλεγεί ή αποκλειστεί είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό των εκλόγιμων θέσεων που απομένουν ακάλυπτες, η καταμέτρηση συνεχίζεται». Στην παρ. 5 προβλέπεται ότι «σε κάθε γύρο καταμέτρησης εκλέγεται ο υποψήφιος που συγκεντρώνει μεγαλύτερο αριθμό ψήφων από τους συνυποψηφίους του και αριθμό ψήφων μεγαλύτερο ή ίσο του εκλογικού μέτρου. Αν ο αριθμός των υποψηφίων που δεν έχουν εκλεγεί ή έχουν αποκλειστεί είναι ίσος με τον αριθμό των εκλόγιμων θέσεων που δεν έχουν καλυφθεί, τότε εκλέγεται σε κάθε γύρο καταμέτρησης ο υποψήφιος που συγκεντρώνει μεγαλύτερο αριθμό ψήφων από τους συνυποψηφίους του που δεν έχουν εκλεγεί ή αποκλειστεί σε προηγούμενο γύρο».

Ωστόσο, στην παρ. 6 του άρθρου 3 της προσβαλλόμενης ρυθμίζεται ένα σύστημα μεταφοράς και πίστωσης των ψήφων που έλαβαν οι ήδη εκλεγέντες υποψήφιοι. Πιο συγκεκριμένα ορίζεται ότι «εφόσον ο αριθμός ψήφων του εκλεγέντος υποψηφίου είναι μεγαλύτερος ή ίσος του εκλογικού μέτρου, αρχίζει ο επόμενος γύρος καταμέτρησης στον οποίο εφαρμόζεται η διαδικασία "μεταφοράς και πίστωσης ψηφοδελτίων" του εκλεγέντος υποψηφίου σε άλλους υποψηφίους, σύμφωνα με τα επόμενα εδάφια. Τα ψηφοδέλτια του εκλεγέντος υποψηφίου μεταφέρονται και οι ψήφοι των ψηφοδελτίων αυτών πιστώνονται, με τον προβλεπόμενο συντελεστή βαρύτητας ψηφοδελτίου στους υποψηφίους της αμέσως επόμενης προτίμησης του εκλογέα, όπως αυτή αποτυπώνεται στα εν λόγω ψηφοδέλτια και υπό την προϋπόθεση ότι οι υποψήφιοι αυτοί δεν έχουν εκλεγεί ή αποκλειστεί».

Επίσης, στην παρ. 7 του άρθρου 3 της προσβαλλόμενης περιγράφεται η διαδικασία μεταφοράς και πίστωσης των ψήφων που έλαβαν οι ήδη αποκλεισθέντες υποψήφιοι. Συγκεκριμένα ορίζεται ότι «σε περίπτωση που δεν καλύπτονται οι εκλόγιμες θέσεις και ο αριθμός των υποψηφίων που δεν έχουν εκλεγεί ή αποκλειστεί είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό των εκλόγιμων θέσεων που απομένουν ακάλυπτες, κανένας δε από αυτούς δεν συγκεντρώνει αριθμό ψήφων μεγαλύτερο ή ίσο του εκλογικού μέτρου, εφαρμόζεται η

"μέθοδος του αποκλεισμού" υποψηφίου και μεταφοράς των ψηφοδελτίων του. Τα ψηφοδέλτια των αποκλεισθέντων υποψηφίων μεταφέρονται και οι ψήφοι των ψηφοδελτίων αυτών πιστώνονται στους υποψηφίους της αμέσως επόμενης προτίμησης του εκλογέα, όπως αυτή αποτυπώνεται στα εν λόγω ψηφοδέλτια, με συντελεστή βαρύτητας ψηφοδελτίου όπως αυτός έχει ήδη διαμορφωθεί στους προηγούμενους γύρους καταμέτρησης».

4.2.4. Από τις ανωτέρω διαπιστώσεις δεν καταλείπεται καμία αμφιβολία περί του ότι η προσβαλλόμενη δεν περιγράφει ένα εκλογικό σύστημα ταξινομικής ψήφου, αποτύπωσης δηλαδή μία μη μεταβατικής σχέσης προτίμησης, αλλά αντιθέτως περιγράφει ένα εντελώς αντίθετης λογικής σύστημα ψήφου, το οποίο αποκαλείται διεθνώς ως «ενιαία μεταβιβάσιμη ψήφος» («Single Transferable Vote - STV», κατ' άλλους «απλή μεταφερόμενη ψήφος»). Κύριο χαρακτηριστικό του συστήματος της προσβαλλόμενης συνιστά ακριβώς, όχι η αναζήτηση της πλειοψηφούσας ιεραρχικής σχέσης, αλλά η συναγωγή μίας άλλης νέας σειράς κατάταξης - προτίμησης, η οποία προκύπτει από τον συνυπολογισμό όλων των σειρών προτίμησης όλων των ψηφοδελτίων μετά από συνεχείς μεταφορές των ψήφων όσων υποψηφίων εκλέγονται ή αποκλείονται. Ειδικότερα:

Το περιγραφόμενο στην προσβαλλόμενη σύστημα υιοθετεί έναν τρόπο ψηφοφορίας που προσομοιάζει με αυτόν που ισχύει στα πλειοψηφικά συστήματα και συνίσταται σε αλληπάλληλες μεταφορές των σειρών προτίμησης και κίπτωσης ψήφων σε συνεχιζόμενους γύρους καταμέτρησης. Συγκεκριμένα, οι ψηφοφόροι αριθμούν τους υποψηφίους κατά σειρά προτίμησης και κάθε πλεόνασμα ψήφων έναντι του εκλογικού μέτρου ανακατανέμεται βάσει των δευτέρων προτιμήσεων και τότε οι τελευταίοι υποψήφιοι απαλείφονται διαδοχικά και οι προτιμήσεις τους ανακατανέμονται έως ότου πληρωθούν όλες οι θέσεις (βλ. Giovanni Sartori, Συγκριτική Συνταγματική Μηχανική, εκδ. Παπαζήση, 2007, σελ. 28). Συνεπώς, εφόσον ορισμένος υποψήφιος υπερβεί το εκλογικό μέτρο (και εκλεγεί), οι πλεονάζουσες ψήφοι του επιμερίζονται αναλογικά στους υποψηφίους που αναγράφονται ως δεύτερη προτίμηση στα ψηφοδέλτιά του. Η αντίστοιχη διαδικασία επαναλαμβάνεται συνεχώς και όσες φορές χρειαστεί, έως ότου συμπληρωθεί ο αριθμός των υποψηφίων που προβλέπεται να εκλεγούν, με αποκλεισμό των υποψηφίων που συγκέντρωσαν τις λιγότερες ψήφους πρώτης προτίμησης.

Συνεπώς, ακόμη και υπό την ανεπίτρεπτη γενικότητα και αοριστία της εξουσιοδοτικής αυτής διάταξης, η κανονιστική διοίκηση εν προκειμένω κατόρθωσε να παραβιάσει και αυτή την μοναδική νομοθετική πρόβλεψη της εξουσιοδότησης περί υιοθέτησης της «ταξινομικής ψήφου». Ενώ δηλαδή η εξουσιοδότηση περιέγραψε ένα σύστημα, με το οποίο θα αξιολογείται η ταξινομική ιεράρχηση των προτιμήσεων χωρίς την μεταβατική λειτουργία της σειράς προτίμησης, εντούτοις η προσβαλλόμενη ρύθμιση ένα εντελώς διαφορετικό σύστημα, το οποίο αντιθέτως στηρίζεται στις αλληπάλληλες μεταφορές των πλεονάζουσών προτιμήσεων. Ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη παραβίασε το μοναδικό όριο της εξουσιοδοτικής διάταξης και ως εκ τούτου είναι παράνομη και πρέπει να ακυρωθεί.

Εν πάση δε περιπτώσει, ακόμη και αν ήθελε υποστηριχθεί ότι στην έννοια της ψήφου με σειρά προτίμησης θα μπορούσε υπό μία έστω και εσφαλμένη προσέγγιση να υπαχθεί, εκτός από το σύστημα της «ταξινομικής ψήφου» (την οποία όμως ρητώς αναφέρει η εξουσιοδότηση), δηλαδή της «μη μεταβατικής ιεραρχικής επιλογής», και το σύστημα της

«ενιαίας μεταβιβαστής ψήφου», τότε αποδεικνύεται ότι η εξουσιοδότηση που παρασχέθηκε με την διάταξη του άρθρου 8 παρ. 4 εδ. β' του ν. 4009/2011 στον Υπουργό Παιδείας είναι ακόμη πιο γενική και ακόμη πιο αόριστη και απαράδεκτη από όσο ανωτέρω καταγράφεται. Και τούτο, καθόσον με την λογική αυτή η εξουσιοδότηση επιτρέπει ακόμη και την ελεύθερη επιλογή μεταξύ αναντίστοιχων ή και αντιθέτων συστημάτων αξιολόγησης ψήφου με σειρά προτίμησης (π.χ. preferential voting, ranked voting, αρίθμηση Borda, ψηφοφορία Bucklin, μέθοδος Copeland, μέθοδος Schulze, μέθοδος Coombs, ψηφοφορία στιγμιαίων απορροών κ.λπ.), και μάλιστα την επιλογή ακόμη και συστημάτων «μη ταξινόμησης ψήφου». Κατά συνέπεια υπό αμφότερες τις εκδοχές η προσβαλλόμενη είναι παράνομη και ακυρωτέα.

4.3. Η προσβαλλόμενη εκδόθηκε από όργανο κατά χρόνο αναμοδίου

Η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση εκδόθηκε κατά προφανή παράβαση της αποκλειστικής χρονικής προθεσμίας που δόθηκε με την εξουσιοδοτική διάταξη και ως εκ τούτου έχει εκδοθεί από όργανο κατά χρόνο αναμοδίου να ασκήσει την προβλεπόμενη κανονιστική αρμοδιότητα. Ειδικότερα:

4.3.1. Κατά κανόνα η διοίκηση έχει υπό την έλεγχό της τον χρόνο άσκησης της κανονιστικής της εξουσίας, η οποία δεν αποτελεί υποχρέωση ως προς την άσκηση της αλλά αντιθέτως συνιστά ευχέρεια μέσα στα όρια της αρχής της νομιμότητας. Ωστόσο, κατ' εξαίρεση ο νομοθέτης μπορεί να δεσμεύει την διοίκηση να ασκήσει την κανονιστική της αρμοδιότητα εντός ορισμένων χρονικών ορίων.

Ακόμη όμως και σε αυτή την περίπτωση, κατά την οποία τάσσεται από τον νομοθέτη προθεσμία στην διοίκηση προς έκδοση της προβλεπόμενης κανονιστικής πράξης, η προθεσμία αυτή θεωρείται κατ' αρχήν ενδεικτική. Η πάροδος δηλαδή της θεσπισθείσας χρονικής προθεσμίας δεν επέγγεται την απώλεια της κανονιστικής αρμοδιότητας, αρκεί βέβαια ο χρόνος που παρήλθε να μην ξεπερνά τα όρια ενός ευλόγου διαστήματος. Κατά την νομολογία λοιπόν η προθεσμία που τάσσεται στην διοίκηση προς άσκηση κανονιστικής αρμοδιότητας για ρύθμιση ειδικότερων θεμάτων έχει κατά κανόνα ενδεικτικό χαρακτήρα και θεωρείται ότι συνιστά έντονη υπόδειξη για ενέργεια.

Ωστόσο, τα ανωτέρω ισχύουν, εφόσον δεν ορίζεται ρητώς κάτι διαφορετικό στον εξουσιοδοτικό νόμο ή εφόσον δεν συνάγεται σαφώς το αντίθετο από την εξουσιοδότηση. Και τούτο, διότι κατ' εξαίρεση, πράγμα που δέχεται και η νομολογία, η προθεσμία για την άσκηση της κανονιστικής αρμοδιότητας, είτε διατυπώνεται σαφώς σχετική ρήτρα είτε συνάγεται ανενδοίαστα από την φύση της εξουσιοδότησης ή την ερμηνεία των σχετικών διατάξεων. Τέτοια περίπτωση συντρέχει όταν η έκδοση της κανονιστικής πράξης συνδέεται χρονικά με άλλες διαδικασίες ή ενέργειες και οφείλει να προηγηθεί αυτών ή όταν αντιστρόφως η εκκίνηση άλλων διαδικασιών προϋποθέτουν την έκδοση της κανονιστικής απόφασης. Στις περιπτώσεις αυτές η θέσπιση της προθεσμίας συναρτάται απόλυτα με τον αποκλειστικό της χαρακτήρα και δεν μπορεί να θεωρηθεί απλή υπόδειξη προς ενέργεια. Γίνεται λοιπόν δεκτό πως ναί μεν οι προθεσμίες που τάσσονται στην διοίκηση για έκδοση κανονιστικής πράξεως είναι κατά κανόνα ενδεικτικές, ωστόσο όταν συντρέχουν, εκτός των

άλλων, και οι ανωτέρω προϋποθέσεις, η προθεσμία για χρήση της εν λόγω εξουσιοδοτήσεως είναι αποκλειστική.

4.3.2. Εν προκειμένω, όπως ήδη αναφέρθηκε, με την διάταξη του εδ. β' της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 4009/2001 ορίσθηκε ότι «τα εσωτερικά μέλη εκλέγονται από το σύνολο των καθηγητών του οικείου ιδρύματος με ενιαίο ψηφοδέλτιο και με σημείωση από τους εκλογείς δίπλα από το όνομα των υποψηφίων της σειράς προτίμησης με διαδοχικούς ακέραιους αριθμούς (σύστημα ταξινομικής ψήφου)». Και έτσι περαιτέρω δόθηκε εξουσιοδότηση στον Υπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, όπως με απόφασή του «που εκδίδεται άπαξ σε προθεσμία ενός μήνα από την δημοσίευση του νόμου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζει τα θέματα που αφορούν την εφαρμογή του συστήματος της ταξινομικής ψήφου».

Σύμφωνα με την Έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής από την διάταξη του άρθρου 8 παρ. 4 εδ. β' του ν. 4009/2001, με την οποία ορίζεται ότι τα θέματα εφαρμογής του συστήματος της ταξινομικής ψήφου καθορίζονται με υπουργική απόφαση, που εκδίδεται «εφάπαξ εντός μηνός από την δημοσίευση του νόμου», συνάγεται ότι η εν λόγω προθεσμία είναι προφανώς μη ενδεικτική. Η σχετικώς δηλαδή χορηγούμενη εξουσιοδότηση για έκδοση κανονιστική πράξης εφάπαξ και εντός καθορισμένου χρόνου θεσπίζει εν προκειμένω μία αδιαμφισβήτητα αποκλειστική προθεσμία.

Η ως άνω ερμηνεία του Επιστημονικού Συμβουλίου συνάγεται ανενδοίαστα και από την αυστηρή διατύπωση της εξουσιοδότησης και από την προφανή ερμηνεία της, αλλά και από τον σκοπό που προδήλως συνάγεται ότι η συγκεκριμένη προθεσμία εξυπηρετεί. Ειδικότερα, η προθεσμία του ενός μηνός από την δημοσίευση του νόμου δεν είναι ενδεικτική και δεν έχει τεθεί χάριν υποδείξεως, αλλά αντιθέτως έχει προδήλως θεσπισθεί ως αποκλειστική προθεσμία προς ενέργεια, δηλαδή προς άσκηση της οικείας κανονιστικής αρμοδιότητας, καθόσον:

Πρώτον, η αποκλειστική ως άνω προθεσμία θεσπίσθηκε σε συνδυασμό με την εφάπαξ χορήγηση της εξουσιοδότησης. Η χορήγηση μιας εφάπαξ νομοθετικής εξουσιοδότησης δεν μπορεί να έχει κανένα άλλο νόημα (αφού οποτεδήποτε ο ίδιος ο νομοθέτης μπορεί να επαναχορηγήσει νέα εξουσιοδότηση), παρά μόνον ότι ο νομοθέτης αυτοδεσμεύεται αλλά κυρίως δεσμεύει την διοίκηση να διαμορφώσει πριν από την έναρξη κάθε προετοιμασίας της εκλογικής διαδικασίας ένα συγκεκριμένο εκλογικό σύστημα. Με την αποκλειστικότητα της προθεσμίας κατοχυρώνεται η διαφάνεια και η ασφάλεια με την έννοια ότι το σύστημα θα έχει θεσπισθεί πριν από την εκκίνηση οποιασδήποτε διαδικασίας και με την εφάπαξ εξουσιοδότηση κατοχυρώνεται η διαφάνεια και η σταθερότητα του συστήματος των εκλογών, μην επιτρέποντας στην κανονιστική διοίκηση να μεταβάλλει το σύστημα κατά την εξέλιξη των εκλογικών αναμετρήσεων. Μόνον εάν ο νομοθέτης δεν ανησυχούσε για την διαφάνεια, την σταθερότητα και την ασφάλεια της εκλογικής διαδικασίας θα προσέδιδε ενδεικτικό χαρακτήρα στην προθεσμία. Εάν όμως δεν ανησυχούσε για την διαφάνεια και την ασφάλεια της διαδικασίας εκλογής, τότε δεν θα χρειαζόταν να περιορίσει και την εξουσιοδότηση, χορηγώντας την εφάπαξ, καθόσον ούτως ή άλλως η κανονιστική διοίκηση θα μπορούσε να εκδώσει την κανονιστική πράξη και να διαμορφώσει το εκλογικό σύστημα οποτεδήποτε, ακόμη και λίγο πριν από την ίδια την ψηφοφορία.

Δεύτερον, ο νομοθέτης ήθελε ως ενέργεια πρώτης προτεραιότητας, η οποία και θα προηγείται κάθε άλλης διαδικασίας, να έχει ολοκληρωθεί η διαμόρφωση το εκλογικού συστήματος και ο τρόπος εκλογής των υποψηφίων μελών του Συμβουλίου. Ήθελε λοιπόν αφενός να υφίσταται απόλυτη ασφάλεια σε σχέση με τους όρους της εκλογικής αναμέτρησης και αφετέρου να μην δημιουργηθούν υπόνοιες προνομιακής προετοιμασίας ή παραπλάνησης των ενδιαφερομένων για θέση υποψηφιότητας. Έτσι, λοιπόν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 παρ. 1 του ν. 4009/2011 κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου, την ευθύνη για την ανάδειξη των μελών του πρώτου Συμβουλίου κάθε Α.Ε.Ι. θα έχει η «Οργανωτική Επιτροπή», η οποία αποτελείται από πέντε μέλη (και συγκροτείται από προηγούμενους πρυτάνεις και αντιπρυτάνεις). Για την συγκρότηση της Επιτροπής αυτής ο νόμος προέβλεψε επίσης ταχύτατες προθεσμίες, οι οποίες μάλιστα τρέχουν παράλληλα με την προθεσμία έκδοσης της επίδικης κανονιστικής πράξης. Για συγκεκριμένα ορίσθηκε ότι μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την δημοσίευση του νόμου εκδίδεται σχετική διαπιστωτική πράξη του πρύτανη για την συγκρότηση της Επιτροπής και αν, για οποιονδήποτε λόγο, παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αυτή, η διαπιστωτική πράξη εκδίδεται χωρίς καθυστέρηση από τον Υπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. Σύμφωνα δε με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου μέσα σε άλλες δεκαπέντε ημέρες από την συγκρότηση της, η εν λόγω Επιτροπή προκηρύσσει τις εκλογές για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου. Τούτο σημαίνει ότι ο νομοθέτης (δίδοντας προθεσμία στην διοίκηση να θεσπίσει το εκλογικό σύστημα εντός μηνός από την δημοσίευση του νόμου και παράλληλα προβλέποντας ότι εντός δεκαπέντε ημερών συγκροτούνται οι Οργανωτικές Επιτροπές και εντός επιπλέον δεκαπέντε ημερών προκηρύσσουν εκλογές) έταξε στον Υπουργό Παιδείας αποκλειστική προθεσμία, ώστε να διαμορφώσει το εκλογικό σύστημα πριν από την προκήρυξη των εκλογών. Περαιτέρω, μάλιστα, η ίδια διάταξη προβλέπει ότι οι οικείες Οργανωτικές Επιτροπές, αφού προηγουμένως έχουν καταρτίσει τους καταλόγους των υποψηφίων, θα διενεργήσουν τις εκλογές και θα δημοσιοποιήσουν τα αποτελέσματά τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8 του ν. 4009/2011, έως και τις 15-11-2011.

4.3.3. Στην συγκεκριμένη περίπτωση ο ν. 4009/2011 δημοσιεύθηκε στις 6-9-2011 (ΦΕΚ Α' 195/2011). Τούτο σημαίνει ότι η διοίκηση όφειλε να εκδώσει την απόφαση για την εφαρμογή του συστήματος της ταξινόμικής ψήφου κατά την διάταξη του εδ. β' της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 μέχρι την 6-10-2011. Η προσβαλλόμενη όμως υπουργική απόφαση εκδόθηκε στις 2-11-2011 (ΦΕΚ Β' 2436/2011), δηλαδή ένα μήνα σχεδόν μετά την λήξη της μηνιαίας προθεσμίας και μόλις μία εβδομάδα πριν από την υποτιθέμενη ολοκλήρωση της εκλογικής διαδικασίας και δημοσιοποίησης των αποτελεσμάτων.

Ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε προφανώς αναρμοδίως κατά χρόνον και πρέπει να ακυρωθεί, διότι η εφάπαξ έκδοσή της δεν είχε ολοκληρωθεί εντός μηνός από την δημοσίευση του νόμου, δηλαδή μέχρι τις 6-10-2011, όπως επιτάσσει η εξουσιοδοτική διάταξη προς διασφάλιση της διαφάνειας, της σταθερότητας και της ασφάλειας της επερχόμενης εκλογικής διαδικασίας. Ενόψει δε του γεγονότος ότι η θεσπιζόμενη με τον νόμο καταληκτική ημερομηνία για την έκδοση της αποφάσεως, η προθεσμία δηλαδή προς άσκηση της ως άνω κανονιστικής αρμοδιότητας είναι, εν προκειμένω και για τους ανωτέρω λόγους, ανενδοίαστα αποκλειστική, η προσβαλλόμενη, έχοντας εκδοθεί ένα μήνα μετά την λήξη της προθεσμίας αυτής, είναι παράνομη και ακυρωτέα.

4.4. Η προσβαλλόμενη προαβία την θεμελιώδη αρχή της ισοδυναμίας της ψήφου

Με την προσβαλλόμενη καθιερώνεται ένα καινοφανές, εντελώς ασυνήθιστο και εξαιρετικά περίπλοκο εκλογικό σύστημα, η εκλογική μηχανική του οποίου είναι παντελώς άγνωστη στην ελληνική εκλογική πρακτική. Πρόκειται δε για ένα σύστημα που στηρίζεται σε μία πολύπλοκη και εντελώς αδιάφανη μεθοδολογία αλληπάλληλων γύρων καταμέτρησης, συνεχών μεταφορών και πιστώσεων ψήφων και αντιστοίχων εκλογικών κατανομών, σε κάθε γύρο των οποίων εκλέγεται ο υποψήφιος με τις περισσότερες ψήφους ή αποκλείεται ο υποψήφιος με τις λιγότερες ψήφους. Η προσβαλλόμενη όμως, θεσπίζοντας αυτό το ασυνήθιστο σύστημα με ακόμη πιο ασυνήθιστα τεχνικά χαρακτηριστικά, παραβίασε την θεμελιώδη αρχή της ισοδυναμίας της ψήφου. Συγκεκριμένα:

4.4.1. Η αρχή της ισότητας ή της ισοδυναμίας της ψήφου, ως ειδικότερη μορφή της συνταγματικώς κατοχυρωμένης γενικής αρχής της ισότητας των ελλήνων πολιτών ενώπιον του νόμου (κατ' άρθρον 4 του Συντάγματος), έχει ειδικότερα την έννοια: α) της αριθμητικής ισότητας της ψήφου, δηλαδή ότι κάθε εκλογέας έχει μία και μόνον ψήφο, μη επιτρεπόμενης της πολλαπλής ψήφου όσο και της πολλαπλής ψηφοφορίας, και β) της νομικής ισοδυναμίας της ψήφου, δηλαδή ότι κάθε ψήφος έχει ίση νομική δύναμη και ασκεί την αυτή επιρροή στην διαμόρφωση του εκλογικού αποτελέσματος. Με την έννοια αυτή, ότι δηλαδή κάθε εκλογέας διαθέτει μόνον μία ψήφο και όλες οι ψήφοι είναι νομικά ισοδύναμες, διασφαλίζεται η ίση συμμετοχή των εκλογέων στην εκλογική διαδικασία και εξυπηρετείται η γενική αρχή της ισότητας.

Ειδικότερα, από την ως άνω αρχή της ισότητας του ψήφου επιβάλλεται όπως κάθε ψηφοφόρος έχει μία ψήφο και υπό την τυπική και υπό την ουσιαστική έννοια. Για τον λόγο αυτό αποκλείεται τόσο η πολλαπλή ψήφος ή η ψήφος αυξημένου κύρους ή αυξημένης ισχύος, αλλά και ο επικυριαρχία ή η διαίρεση της ψήφου ή η πρόβλεψη υποδεέστερης ψήφου. Την αρχή αυτή οφείλει να την τηρεί η νομοθεσία, όταν ρυθμίζει κάθε σχετικό ζήτημα με οποιαδήποτε διαδικασία εκλογής, ιδίως δε σε αυτοδιοικούμενα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και ιδίως όταν ρυθμίζει κάθε πτυχή της εκλογικής διαδικασίας όπως η μέθοδος και οι γύροι καταμέτρησης, οι εκλογικές κατανομές, η εξεύρεση του εκλογικού μέτρου και η αποτύπωση της ισχύος κάθε ψήφου. Έτσι, από την μία πλευρά δεν επιτρέπεται ούτε η κλασματική ψήφος ούτε η αχρησιμοποίητη ψήφος και από την άλλη πλευρά είναι ομοίως απαράδεκτη η προνομιούχος ή ισχυρότερη ψήφος.

Από τις ως άνω επίσης αρχές απορρέει και η αρχή της σταθερότητας των εκλογικών κανόνων, ως ειδικότερη έκφραση της αρχής της ίσης μεταχείρισης των εκλογέων - ψηφοφόρων και της ελεύθερης και ανόθευτης εκδήλωσης της βούλησής τους. Η συγκεκριμένη πτυχή της αρχής της νομικής ισοδυναμίας της ψήφου υπαγορεύει επίσης, όπως οι εκλογικοί κανόνες επιβάλλουν και επιτρέπουν έναν ελεύθερο και έντιμο εκλογικό ανταγωνισμό. Η αρχή μάλιστα αυτή διατρέχει το σύστημα όλων των εκλογικών αναμετρήσεων, εφόσον σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις κυριαρχεί η αρχή της ισότητας, που συνεπάγεται την ίση μεταχείριση των εκλογέων και τον ελεύθερο και έντιμο ανταγωνισμό των υποψηφίων.

4.4.2. Εν προκειμένω και σε σχέση με τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα η αρχή της ισοδυναμίας της ψήφου είναι απόλυτα συνυφασμένη και με την αρχή της καθολικότητας της ψήφου, η οποία απορρέει από την κατοχύρωση της πλήρους αυτοδιοικήσεως των πανεπιστημίων κατ' άρθρον 16 παρ. 5 του Συντ. Σε σχέση δε ειδικότερα με την επίδικη διαδικασία εκλογής των μελών του Συμβουλίου η αρχή της καθολικότητας της ψήφου κατοχυρώνεται (τουλάχιστον ως προς το εκλέγειν) και στην οικεία νομοθετική πρόβλεψη του εδ. β' της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011, κατά την οποία «τα εσωτερικά μέλη εκλέγονται από το σύνολο των καθηγητών του οικείου ιδρύματος».

Ωστόσο, με τις ρυθμίσεις της προσβαλλόμενης και ιδίως με τις πολυδαίδαλες διατάξεις του άρθρου 3 της υπουργικής απόφασης παραβιάζεται κάθε έννοια της αρχής της ισότητας της ψήφου, τόσο με την έννοια της αριθμητικής ισότητας, όσο και με την έννοια της νομικής ισοδυναμίας της. Ειδικότερα, με το άρθρο 3 της προσβαλλόμενης καθορίζεται το εκλογικό σύστημα δηλαδή η μέθοδος καταμέτρησης και αποτίμησης των ψήφων, η οποία στηρίζεται στους αλληπάληλους γύρους καταμέτρησης και στις συνεχείς διαδικασίες μεταφοράς ψήφων στις διαδοχικές κατανομές. Ωστόσο, η ίδια η λογική της μεταβιβάσιμης ψήφου, όταν αφορά την εκλογή τόσων παλλών υποψηφίων και άρα απαιτεί τόσες πολλές μεταφορές ψήφων και τόσους πολλούς γύρους καταμέτρησης αναιρεί σε κάθε περίπτωση την έννοια της αριθμητικής ισότητας της ψήφου.

Ειδικότερα, οι ρυθμίσεις οι οποίες αντίκεινται στην αρχή της ισοδυναμίας της ψήφου και άρα στην γενική αρχή της ισότητας, δημιουργώντας συνθήκες ανόμοιας μεταχείρισης των προτιμήσεων που καταγράφηκαν και καταμετρήθηκαν με τις ψήφους, χωρίς οι διακρίσεις αυτές να παρίστανται δικαιολογημένες, είναι:

α) Η διαδικασία «μεταφοράς και πίστωσης ψηφοδελτίων» συνιστά εξ ορισμού και άνευ άλλης προϋποθέσεως μία διαδικασία μη ελεγχόμενου πολλαπλασιασμού της ψήφου, η οποία εξαρτάται από εντελώς τυχαίους παράγοντες (όπως π.χ. ο αριθμός των προτιμήσεων των ψηφοφόρων που καθορίζει ως ένα βαθμό τον αριθμό των γύρων καταμέτρησης). Αυτή όμως η διαδικασία καταμέτρησης, η οποία στηρίζεται στην συνεχιζόμενη μεταφορά και πίστωση ψηφοδελτίων σε υποψηφίους, προϋποθέτει την δυνατότητα αποτύπωσης πολλαπλών προτιμήσεων (πολλαπλή ψήφος) και την δυνατότητα επιμερισμού των προτιμήσεων αυτών σε κάθε γύρο καταμέτρησης (διαίρεση της ψήφου).

β) Η πρόβλεψη «συντελεστή βαρύτητας» για κάθε ψηφοδέλτιο, η θέσπιση δηλαδή ενός συστήματος το οποίο εξάγει αποτέλεσμα, αφού μετατρέψει τις ψήφους σε άνισες προτιμήσεις βάσει ενός συντελεστή νομικής ανισότητας των ψήφων είναι εξ ορισμού άδικο και παράνομο. Ο συντελεστής βαρύτητας εκάστου ψηφοδελτίου σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 3 υπολογίζεται ως εξής: α) Αρχικά προσδιορίζεται το "πλεόνασμα ψήφων" του εκλεγέντος υποψηφίου. Το "πλεόνασμα ψήφων" ισούται με τη διαφορά του συνολικού αριθμού ψήφων που συγκεντρώνει ο εκλεγείς υποψήφιος μείον το εκλογικό μέτρο. β) Ακολούθως, προσδιορίζεται ο "συντελεστής πλεονάσματος". Ο "συντελεστής πλεονάσματος" ισούται με το ηγλικό της διαίρεσης του "πλεονάσματος ψήφων" προς το συνολικό αριθμό ψήφων του εκλεγέντος υποψηφίου. γ) Ο "συντελεστής βαρύτητας ψηφοδελτίου" για κάθε ψηφοδέλτιο του εκλεγέντος υποψηφίου ισούται με το γινόμενο του "συντελεστή βαρύτητας ψηφοδελτίου" που έχει ήδη το ψηφοδέλτιο από τον προηγούμενο γύρο καταμέτρησης επί τον "συντελεστή πλεονάσματος" που προβλέπεται

στην προηγούμενη περίπτωση. Ο συνυπολογισμός αυτού του συντελεστή βαρύτητας στις προτιμήσεις των εκλογέων συνιστά άνιση μεταχείριση της εκδήλωσης της βούλησής τους και της συμμετοχής τους στην εκλογική διαδικασία. Ομοίως δημιουργεί συνθήκες άνισης μεταχείρισης και για τους υποψηφίους, στους οποίους καταμετρώνται οι ψήφοι με μεγαλύτερο ή μικρότερο συντελεστή.

γ) Η προσβαλλόμενη αποκλείει εντελώς με την διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 3 τον εκλεγέντα υποψήφιο, όταν έχουν ήδη εκλεγεί δύο μέλη από την Σχολή του. Τότε η ψήφος (η δήλωση προτίμησης) στον υποψήφιο που αδυνατεί να εκλεγεί λόγω του περιορισμού καθίσταται νομικά ανίσχυρη, καθόσον δεν έχει κανένα αποτέλεσμα, ενώ προτιμήσεις σε άλλους υποψηφίους, μολονότι λιγότερες, θα μπορούσαν να εκλέξουν υποψήφιο. Σε κάθε δηλαδή περίπτωση οι ψήφοι σε υποψήφιο, που αποκλείσθηκε αδικαιολογήτως από την εκλογή, όχι μόνον υπολείπονται, αλλά είναι νομικά εντελώς ανίσχυρες, λόγω της θέσπισης ενός μη ελεγχόμενου και τυχαίου περιορισμού.

4.5. Η προσβαλλόμενη περιορίζει αδικαιολόγητα το δικαίωμα του εκλεγέντα σε υποψήφιος από την ίδια Σχολή

Η προσβαλλόμενη, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, αποκλείει την εκλογή υποψηφίου στο Συμβούλιο, όταν προέρχεται από Σχολή, από την οποία έχουν ήδη εκλεγεί δύο υποψήφιοι, ανεξαρτήτως οποιωνδήποτε άλλων συνθηκών, όπως π.χ. ο αριθμός εκλογέων ανά Σχολή ή οι ψήφοι ή οι προτιμήσεις που έλαβε ο αδικώς αποκλεισθείς υποψήφιος. Η προσβαλλόμενη με την ρύθμισή της αυτή αποκλείει την ίση μεταχείριση των εκλογέων και την αναλογική εκπροσώπηση των Σχολών, περιορίζει αδικαιολόγητα το δικαίωμα του εκλεγέντα και αλλοιώνει την ψήφο των εκλογέων. Ειδικότερα:

4.5.1. Από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως όλων των εκλογέων κατά την άσκηση του εκλογικού τους δικαιώματος και της συνεπαγόμενης ισοδυναμίας της ψήφου από πλευράς έννομων συνεπειών απορρέει και η αρχή της ελεύθερης εκδήλωσης της θέλησης των εκλογέων. Η ελεύθερη έκφραση και εκλογική εκδήλωση των εκλογέων συνεπάγεται αναγκαίως και τον σεβασμό της εκλογικής του προτίμησης, απαγορεύοντας την εκ των προτέρων πολιτική αχρήστευση μιας έγκυρης ψήφου. Δεν επιτρέπεται επομένως και συνιστά στρέβλωση της βουλήσεως των εκλογέων και αποκλεισμό τους από την συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία, όταν, μολονότι η προτίμησή τους επικρατεί στο εκλογικό αποτέλεσμα, εφαρμόζονται περιορισμοί που εμποδίζουν την εκλογή του υποψηφίου της προτίμησής τους και αχρηστεύουν την ψήφο τους.

4.5.2. Ωστόσο, η αρχή της ισότητας, πέραν από την ίση μεταχείριση των εκλογέων, αυτονόητα υπαγορεύει και την ίση μεταχείριση των εκλεγομένων, επιβάλλοντας την υποχρέωση στον νομοθέτη να παρέχει ίσες ευκαιρίες σε όλους τους υποψηφίους. Το δικαίωμα συμμετοχής των ενδιαφερομένων στην εκλογική διαδικασία καθώς και το δικαίωμα των υποψηφίων να εκλέγονται, εφόσον συγκεντρώσουν τις απαραίτητες έγκυρες προτιμήσεις είναι αδιαμφισβήτητο ενόψει και των διατάξεων των άρθρων 4 παρ. 1 και 5 παρ. 1 του Συντ. Η ρύθμιση του δικαιώματος αυτού επαφίεται στον κοινό νομοθέτη, ο οποίος όμως δεν μπορεί να θεσπίζει διατάξεις που το αναιρούν ή το περιορίζουν υπέρμετρα. Ο κοινός νομοθέτης διαθέτει μεν ευρύ, καταρχήν, περιθώριο εκτιμήσεως για

τον καθορισμό των όρων συμμετοχής στην εκλογική διαδικασία, δεν μπορεί όμως να προβεί σε ρυθμίσεις που αναιρούν την αρχή της ισότητας του εκλογικού δικαιώματος. Σε κάθε δε περίπτωση ο νομοθέτης περιορίζεται και από την αρχή της αναλογικότητας, υπό την έννοια ότι οι περιορισμοί στο δικαίωμα συμμετοχής στην εκλογική διαδικασία δεν μπορούν να είναι δυσανάλογοι σε σχέση με το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

4.5.3. Περαιτέρω από τον συνδυασμό της κατά το άρθρο 16 παρ. 5 Συντ. αρχής της κλήρους αυτοδιοίκησης των Πανεπιστημίων με τα ως άνω δικαιώματα συμμετοχής στην πολιτική ζωή της χώρας (άρθρο 5 παρ. 1 Συντ.) και ίσης μεταχείρισης όσων επιθυμούν να συμμετέχουν στην εκλογική διαδικασία (άρθρο 4 παρ. 1 Συντ.) απορρέει το δικαίωμα του εκλέγεσθαι και στα αιρετά αξιώματα της πανεπιστημιακής αυτοδιοίκησης. Ως επιμέρους έκφανση της αρχής της πολιτικής ισότητας στο πεδίο της πανεπιστημιακής αυτοδιοίκησης, η αναγνώριση του ειδικού αυτού εκλογικού δικαιώματος συνεπάγεται ότι περιορισμοί στην άσκησή του μπορούν να τεθούν μόνον εφόσον δικαιολογούνται από ακαδημαϊκούς ή αυτοδιοικητικούς λόγους. Σε κάθε περίπτωση, δεν είναι συνταγματικά ανεκτή η στέρηση του δικαιώματος του εκλέγεσθαι από μέλη ΔΕΠ οι οποίοι συγκεντρώνουν τις αντικειμενικές προϋποθέσεις εκλογής (π.χ. υπέρβαση του εκλογικού μέτρου, μεγαλύτερος αριθμός ψήφων από άλλους) και ο αποκλεισμός τους από την εκλογή λόγω αριθμητικού περιορισμού των εκλεγομένων μελών ανά Σχολή.

4.5.4. Στην συγκεκριμένη λοιπόν περίπτωση σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 3 παρ. 8 της προσβαλλόμενης «δεν εκλέγεται και αποκλείεται από την συνέχεια της καταμέτρησης ο υποψήφιος που προέρχεται από Σχολή, για την οποία έχει ήδη καλυφθεί σε προηγούμενους γύρους ο αριθμός των δύο (2) εκλογικών θέσεων που προβλέπεται στην περίπτωση β' της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011». Η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει να εκλέγονται πάνω από δύο μέλη στο Συμβούλιο από την ίδια Σχολή, ανεξαρτήτως εάν συντρέχουν οποιουδήποτε άλλες περιστάσεις. Η απαγόρευση είναι καθολική και ο αποκλεισμός αφορά σε όλες τις περιπτώσεις ανεξαιρέτα.

Ωστόσο ο αποκλεισμός αυτός, ο οποίος επαναλαμβάνει την ομοίως αντισυνταγματική διάταξη της παρ. α' του άρθρου 47 του ν. 4025/2011, είναι εντελώς αδικαιολόγητος και δυσανάλογος, καθόσον εφαρμόζεται αδιακρίτως και άνευ συνδρομής οιασδήποτε άλλων κριτηρίων. Με την απαγόρευση αυτή δεν επιτρέπεται να εκλέγεται τρίτο μέλος από την ίδια Σχολή, ανεξαρτήτως και του αριθμού των εκλογέων της Σχολής και του αριθμού των ψήφων που έλαβε και της προελεύσεως των ψήφων αυτών. Με άλλα λόγια ο νομοθέτης, προσπαθώντας να διορθώσει το σοβαρότατο ελάττωμα της μεταφερόμενης ψήφου, δηλαδή την πιθανότητα κατευθυνόμενης ψήφου στις «μεγάλες» Σχολές, απέκλεισε από την δυνατότητα εκλογής όλους τους υποψηφίους πέραν των δύο μελών ανά Σχολή, ακόμη και αν αυτοί έχουν λάβει ψήφους από ευρύτερο κύκλο εκλογέων και εκτός της Σχολής τους. Η τελευταία αυτή περίπτωση είναι πολύ πιθανή υπό το προβλεπόμενο σύστημα μεταφοράς των ψήφων ανά σειρά προτίμησης, ακόμη και αν υπάρχει ή δεν υπάρχει κατευθυνόμενη ψήφος, καθόσον οι εκλογείς ούτως ή άλλως μπορούν να ψηφίζουν περισσότερους υποψηφίους, αριθμώντας τις προτιμήσεις τους.

Η έλλειψη οποιουδήποτε κριτηρίου ρύθμισης της απόλυτης αυτής απαγόρευσης κάνει τον περιορισμό εντελώς αδικαιολόγητο. Επίσης, δεν περιέχει καμία πρόβλεψη σχετικά με την περίπτωση ο τρίτος υποψήφιος από την ίδια Σχολή να έχει εκλεγεί υπερβαίνοντας το εκλογικό μέτρο ή να έχει εκλεγεί στον ίδιο γύρο με τους συνυποψηφίους

του ή να έχει εκλεγεί με τις ίδιες πρώτες ή δεύτερες κ.λπ. προτιμήσεις. Σε κάθε περίπτωση η απαγόρευση αυτή, επιδιώκοντας την εξισορρόπηση της εκλογικής δύναμης των Σχολών, εμποδίζει την αναλογική και ίση εκπροσώπηση των ψηφοφόρων, καθώς θέτει ένα αυθαίρετο αριθμητικό όριο στις προτιμήσεις τους ανά Σχολή. Ως εκ τούτου ο απόλυτος αυτός αποκλεισμός αποτελεί έναν εντελώς τυχαίο και δυσανάλογο περιορισμό και του ενεργητικού και του παθητικού εκλογικού δικαιώματος, που δεν μπορεί να στηριχθεί σε κανέναν αντικειμενικό λόγο, παρά μόνον ότι το σύστημα που επέλεξε να θεσπίσει η κανονιστική διοίκηση επιδέχεται χειραγώγησης από τις κολυάριθμες Σχολές.

Η απαγόρευση πάντως αυτή αναιρεί την ισοδυναμία της ψήφου και αλλοιώνει την δηλωθείσα εκλογική βούληση με τρόπο ανεπίτρεπτο. Κατά συνέπεια η προσβαλλόμενη, κατά το μέρος που επιβεβαιώνει την αντισυνταγματική διάταξη του άρθρου 47 του ν. 4025/2011, είναι και αυτή παράνομη και ακυρωτέα.

4.6. Το εκλογικό σύστημα της προσβαλλόμενης με την πολυπλοκότητά του προσέγει την αδιαφάνεια και αποκλείει τον έλεγχο της εφορευτικής επιτροπής και την δικαστική προστασία των θυγομένων.

Με την προσβαλλόμενη, όπως ήδη αναφέρθηκε, καθιερώνεται ένα εκλογικό σύστημα, όχι μόνον καινοφανές και ασυνήθιστο, αλλά και ιδιαίτερος πολύπλοκο. Η λειτουργία του είναι τόσο πολυδαίδαλη, ώστε η εκλογική διαδικασία, και συγκεκριμένα η καταμέτρηση των ψήφων και η συναγωγή των αποτελεσμάτων δεν είναι δυνατόν να γίνουν «χειροκίνητα» από ανθρώπους, αλλά χρειάζονται την μεσολάβηση ειδικού προγράμματος (λογισμικού), το οποίο θα διεξάγει ανεξέλεγκτο την καταμέτρηση. Το εκλογικό αυτό σύστημα για την εκλογή τόσων πολλών υποψηφίων (όσων δηλαδή εσωτερικών μελών του Συμβουλίου προβλέπει ο νόμος) μπορεί να λειτουργήσει μόνον μέσω της αυτοματοποιημένης διαχείρισής του από ένα λογισμικό. Η διαδικασία μάλιστα είναι τόσο πολύπλοκη, ώστε τα αποτελέσματα της καταμέτρησης δεν θα μπορεί να τα ελέγξει ούτε η αρμόδια εφορευτική Εκτροπή ούτε το αρμόδιο Δικαστήριο. Άρα πρόκειται για ένα εκλογικό σύστημα, το οποίο προάγει την αδιαφάνεια και αποκλείει την δικαστική προστασία. Ειδικότερα:

4.6.1. Από τις αρχές της ισοδυναμίας και της καθολικότητας της ψήφου εκπηγάζει και η αρχή της σταθερότητας των εκλογικών κανόνων και της διαφάνειας των εκλογικών διαδικασιών. Και τούτο, διότι η ίση μεταχείριση των εκλογέων θεμελιώνεται κατά βάση στην ανόθευτη εκδήλωση της βούλησής τους. Η αλλοίωση ή νόθευση της ψήφου θίγει το αριθμητικό της αποτέλεσμα και αποδυναμώνει το νομικό της κύρος, στερώντας το εκλογικό δικαίωμα από τον φορέα του. Η διαφάνεια της εκλογικής διαδικασίας εξασφαλίζει εκτός από την ισότητα των εκλογέων και τον ελεύθερο και έντιμο εκλογικό ανταγωνισμό των υποψηφίων.

Κατά συνέπεια η αρχή της ισότητας της ψήφου και του έντιμου εκλογικού ανταγωνισμού επιβάλλει και την αρχή της διαφάνειας της εκλογικής διαδικασίας, δηλαδή της ψηφοφορίας, της καταμέτρησης και της συναγωγής των αποτελεσμάτων. Ωστόσο, η κατοχύρωση της διαφάνειας και η αποτροπή αλλοίωσης της βούλησης των εκλογέων προϋποθέτει την ύπαρξη ελέγχου στις εκλογικές διαδικασίες. Ο έλεγχος αυτός πρέπει να

υφίσταται τουλάχιστον σε δύο επίπεδα: Πρώτον, ως διοικητικός έλεγχος, τον οποίο συνήθως αναλαμβάνει συλλογικό διοικητικό όργανο (Εφορευτική Επιτροπή) από μέλη που δεν μετέχουν της διαδικασίας και είναι ουδέτερα ως προς τους υποψηφίους. Δεύτερον, ως δικαστικός έλεγχος, ο οποίος ανατίθεται στα αρμόδια κατά νόμον δικαστήρια, που είναι επιφορτισμένα με την παροχή δικαστικής προστασίας σε όσους αμφισβητούν την εκλογική διαδικασία ή θίγονται από τα αποτελέσματά της.

4.8.2. Εν προκειμένω το θεσπιζόμενο με την προσβαλλόμενη εκλογικό σύστημα στηρίζεται σε μία χαώδη και εντελώς αδιάφανη μεθοδολογία αλληπάλληλων γύρων καταμέτρησης, συνεχών μεταφορών και πιστώσεων ψήφων και αντιστοίχων εκλογικών κατανομών, σε κάθε γύρο των οποίων είτε εκλέγεται ο υποψήφιος με τις περισσότερες ψήφους είτε αποκλείεται ο υποψήφιος με τις λιγότερες ψήφους. Η προσβαλλόμενη όμως, θεσιζοντας αυτό το ασυνήθιστο σύστημα με ακόμη πιο ασυνήθιστα τεχνικά χαρακτηριστικά, παραβίασε την θεμελιώδη αρχή της ισοδυναμίας της ψήφου.

Συγκεκριμένα, το περιγραφόμενο στην προσβαλλόμενη σύστημα υιοθετεί έναν τρόπο ψηφοφορίας και καταμέτρησης των προτιμήσεων των εκλογέων, ο οποίος, ενόψει και του αριθμού των εκλόγιμων θέσεων, απαιτεί την πολλαπλή επανάληψη μιας δυσχερέστατης διαδικασίας μεταφορών και πιστώσεων ψήφων, έως ότου συμπληρωθεί ο αριθμός των υποψηφίων που προβλέπεται να εκλεγούν. Αυτό επιβάλλει μια μακρόσυρτη διαδικασία με συνεχείς γύρους καταμέτρησης, πολύπλοκες αριθμητικές πράξεις, και μεταβαλλόμενους, από γύρο σε γύρο, «συντελεστές βαρύτητας».

Έτσι, το ίδιο σύστημα, εφαρμοζόμενο στην Ιρλανδία, απαιτεί για την οριστική εξαγωγή του αποτελέσματος σε μια μεσαίου μεγέθους εκλογική περιφέρεια (με 4 έδρες) κατά κανόνα δύο ολόκληρα 24ωρα. Όπως μάλιστα φαίνεται και στο παράδειγμα εφαρμογής, που παραθέτει στην ιστοσελίδα του το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας, για την εκλογή τριών (3) μόλις εκπροσώπων μεταξύ πέντε (5) υποψηφίων και με μόνον 100 ψηφοφόρους, οι απαιτούμενες αριθμητικές πράξεις καλύπτουν πέντε (5) ολόκληρες σελίδες. Αν πρόκειται δε να εκλεγούν στα μεγάλα Πανεπιστήμια 8 εσωτερικά μέλη του Συμβουλίου με περίπου 20 υποψηφίους και 1.000 ψηφοφόρους, οι απαιτούμενες πράξεις δεν μπορούν να διενεργηθούν χειροκίνητα.

Για να ξεπεράσει το ανεπίτρεπτο αυτό πρόβλημα η ίδια η προσβαλλόμενη προβλέπει ότι η καταμέτρηση «μπορεί να γίνει ηλεκτρονικά», ομολογώντας ότι η διαδικασία καταμέτρησης εμφανίζει ανυπερβλήτη πολυπλοκότητα και αδυναμία διαχείρισής της από ανθρώπους. Εξάλλου, με το υπ' αριθ. πρωτ. Φ.122.1/238/132157/Β2/17-11-2011 έγγραφό του ο Ειδικός Γραμματέας Ανώτατης Εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας επιβεβαίωσε και αυτός το πρόβλημα, ενημερώνοντας τους Προέδρους των Οργανωτικών Επιτροπών των Πανεπιστημίων ότι «το Υπουργείο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων στοιμάζει ειδικό ηλεκτρονικό λογισμικό σύστημα για την υποβοήθηση του έργου των Επιτροπών στην εξαγωγή των αποτελεσμάτων των αρχαιρεσιών κατά την εφαρμογή του συστήματος της ταξινομηκής ψήφου. Το λογισμικό αυτό θα τεθεί στο αμέσως προσεχές διάστημα στη διάθεση των Επιτροπών». Ωστόσο, και η ηλεκτρονική καταμέτρηση είναι επίσης μη ελεγχόμενη και εξαιρετικά χρονοβόρα διαδικασία, καθόσον προϋποθέτει ότι πρέπει να καταχωρηθεί ηλεκτρονικά και ορθά το σύνολο των ψηφοδελτίων με όλες τις αναγραφόμενες προτιμήσεις.

Η προσβαλλόμενη λουπόν καθιερώνει ένα περίπλοκο και δυσλειτουργικό σύστημα για την εκλογή των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου στα Πανεπιστήμια, το οποίο, δεν είναι απλώς δύσκολο να εφαρμοσθεί χωρίς την παρέμβαση ηλεκτρονικών μηχανημάτων και ειδικού προγράμματος λογισμικού, αλλά είναι παντελώς αδύνατο. Το γεγονός όμως ότι η διαχείριση και ο έλεγχος μιας εκλογικής διαδικασίας (λόγω της πολυπλοκότητας του ίδιου του συστήματος) επαφίεται αποκλειστικά σε μη ελέγξιμα προγράμματα πληροφορικής είναι πραγματικά ανεπίτρεπτο. Με τον τρόπο αυτό και ενόψει της πρακτικώς αδύνατης ανθρώπινης παρέμβασης, αποκλείεται και ο διοικητικός έλεγχος των εκλογικών αποτελεσμάτων από την Εφορευτική Επιτροπή και η δυνατότητα παροχής δικαστικής προστασίας ως προς την ορθότητα και το κύρος της καταμέτρησης. Όταν όμως είναι αδύνατος ο χειροκίνητος έλεγχος, τότε η αξιοπιστία των εκλογικών αποτελεσμάτων δεν κινδυνεύει μόνον εξ αιτίας σκόπιμης παρέμβασης στην λειτουργία του λογισμικού, αλλά και από κατασκευαστικά του λάθη (bugs) και από παραβάσεις της ασφάλειάς του (ιοί, hacking κ.λπ.). Τίθεται δε μείζον ζήτημα από την στιγμή που η Εφορευτική Επιτροπή θα κληθεί να επικυρώσει το αποτέλεσμα, χωρίς να έχει την δυνατότητα να το ελέγξει με δικά της μέσα, και τα δικαστήρια θα αδυνατούν να αποφανθούν περί του κύρους των αποτελεσμάτων.

Ωστόσο, η απόλυτη αδυναμία διασφάλισης της διαφάνειας και η παντελής αδυναμία ελέγχου τυχόν νόθευσης ή αλλοίωσης (ηλεκτρονικής ή άλλης) των εκλογικών αποτελεσμάτων παραβιάζει τις αρχές της ισοδυναμίας και της καθολικότητας της ψήφου και αποκλείει ολοσχερώς την παροχή αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη είναι παράνομη και ακυρωτέα και κατά το μέρος που θεσπίζει ένα ανέλεγκτο με ανθρώπινα μέσα εκλογικό σύστημα, το οποίο επιδέχεται μόνον μηχανικής διαχείρισης και εξέλεξης των εκλογικών του αποτελεσμάτων.

Για τους ανωτέρω λόγους και όσους άλλους στο μέλλον παραδεκτώς θα προσθέσουμε: παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

Επειδή η αίτησή μας και άπαντες οι ανωτέρω λόγοι ακυρώσεως είναι νόμιμοι, εμπρόθεσμοι, βάσιμοι και αληθείς, αποδεικνύονται δε πλήρως και προσηκόντως.

Επειδή στην προεκρινή περίπτωση υφίσταται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος, που έπι συνήπεις για ευόυτερο κύκλο προσώπων, καθώς αφορά την λειτουργία των ΑΕΙ μας και, ως εκ τούτου, συντόφρει νόμιμη προίπτωση για την εισαγωγή της υποθέσεως στην πλήρη Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 1452 παρ. Β' του Π.Δ. 18/1989.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και για όσους πρόσθετους λόγους ακυρώσεως επιφυλασσόμεθα να ασκήσουμε νόμιμα και εμπρόθεσμα, με τη ρητή επιφύλαξη παντός δικαιώματός μας.

ΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ

Να γίνει δεκτή η παρούσα Αίτησή μας.

Να ακυρωθούν και να εξαφανισθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις

Να καταδικαστεί το Δημόσιο στην εν γένει δικαστική μας δαπάνη.

Να διαταχθούν εν γένει τα νόμιμα.

Την εκπαιδευτική της υποχρέωση στην πλήρη Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 1442 παρ. Β' του Π.Δ. 18/1989.

Αντίκλητο διορίζουμε τον δικηγόρο στο ΕΚΠΑ , Αντώνιο Αργυρό, κάτοικο Αθηνών, οδός ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ αριθ. 32 (ΤΚ 10680)τηλ:2103630994,2103638608

Αθήνα, 19.12.2011

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι

ΑΝΤΩΝΗΣ Π. ΑΡΓΥΡΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Α.Μ.Α.Σ.Α.: 7372
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 36 - ΑΘΗΝΑ Τ.Σ.: 100 76
ΤΗΛ.: 210 3630706 - 210 3630864

Κ. ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ
Δ.Ν. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ Π. ΔΕΤΣΑΡΙΑΝΗΣ
Δ.Ν. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Β. ΤΣΙΡΩΝΑΣ
Δ.Ν. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Α. ΚΗΦΙΣΙΑΣ & ΑΔ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 3
ΤΚ 154 51 - Ν. ΨΥΧΙΚΟ
ΤΗΛ. 210.8782189

Καταθέσει το πρωτότυπο με αριθμό καταθέσεως
..... 8873 19.12.2004.

Αντίγραφο Αθήνα..... 19.12.2004.

Ο Προϊστάμενος του
Γραφείου Καταθέσεων

Στέλλα Μαραλή

Θ Ε Ω Ρ Η Θ Η Κ Ε
για τη νόμιμη σήμανση
Αθήνα,..... 19.12.2004.
Ο Προϊστάμενος του
Γραφείου Καταθέσεων

Στέλλα Μαραλή